

U S T A W A

z dnia2018 r.

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy - Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509, 1540 i 1552) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 2b w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) niezrealizowanych zysków, o których mowa w rozdziale 6a.”;
- 2) w art. 5a w pkt 45 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 46–50 w brzmieniu:
 - „46) walucie wirtualnej – oznacza to walutę wirtualną w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 26 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
 - 47) ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych – oznacza to ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1036, 1162 i 1291);
 - 48) ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu – oznacza to ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. poz. 723, 1075 i 1499);

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiającą przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz. Urz. UE L 193 z 19.07.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 14 z 07.06.2017, str. 1) oraz dokonuje częściowego wdrożenia dyrektywy Rady (UE) 2018/822 z dnia 25 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych (Dz. Urz. UE L 139 z 5.06.2018, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, ustawę z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych, ustawę z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, ustawę z dnia 25 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, ustawę z dnia 16 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym oraz ustawę z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

- 49) pożyczce papierów wartościowych – oznacza to transakcję, o której mowa w art. 3 pkt 7-9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 1), realizowaną na papierach wartościowych na warunkach określonych w tym rozporządzeniu, jeżeli zwrot pożyczonych papierów wartościowych albo spełnienie, w miejsce umówionego, innego świadczenia następuje nie później niż w terminie 12 miesięcy licząc od końca miesiąca, w którym przekazano papiery wartościowe w ramach takiej pożyczki;
- 50) rzeczywistym właścicielu – oznacza to podmiot, który spełnia łącznie następujące warunki:
- a) otrzymuje należność dla własnej korzyści, w tym decyduje samodzielnie o jej przeznaczeniu i ponosi ryzyko ekonomiczne związane z utratą tej należności lub jej części,
 - b) nie jest pośrednikiem, przedstawicielem, powiernikiem lub innym podmiotem zobowiązanym prawnie lub faktycznie do przekazania całości lub części należności innemu podmiotowi,
 - c) prowadzi rzeczywistą działalność gospodarczą w kraju miejsca zamieszkania – w przypadku należności uzyskiwanych w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą; przy ocenie czy podmiot prowadzi rzeczywistą działalność gospodarczą art. 30f ust. 20 stosuje się odpowiednio.”;
- 3) w art. 6:
- a) w ust. 4b wyrazy „ust. 8–10” zastępuje się wyrazami „ust. 8 i 9”,
 - b) uchyla się ust. 10;
- 4) w art. 9:
- a) w ust. 1a po wyrazach „art. 30f” dodaje się wyrazy „,art. 30h i art. 30j”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „oraz art. 30f” zastępuje się wyrazami „art. 24e ust. 3, art. 30f, art. 30h oraz art. 30j”,
 - c) ust. 3a otrzymuje brzmienie:
„3a. Przepis ust. 3 nie ma zastosowania do strat:

- 1) z odpłatnego zbycia rzeczy i praw majątkowych, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8;
 - 2) z odpłatnego zbycia walut wirtualnych;
 - 3) z niezrealizowanych zysków, o których mowa w rozdziale 6a;
 - 4) ze źródeł przychodów, z których dochody są wolne od podatku dochodowego.”;
- 5) w art. 9a ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Dochody osiągnane przez podatników ze źródła, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 6, są opodatkowane na zasadach określonych w ustawie, chyba że podatnicy wybiorą opodatkowanie w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, na zasadach określonych w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym.”;
- 6) w art. 10:
- a) w ust. 1 po pkt 8a dodaje się pkt 8b w brzmieniu:
„8b) niezrealizowane zyski;”,
 - b) dodaje się ust. 5–7 w brzmieniu:
„5. W przypadku odpłatnego zbycia, nabytych w drodze spadku, nieruchomości lub praw majątkowych, określonych w ust. 1 pkt 8 lit. a–c, okres, o którym mowa w tym przepisie, liczy się od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie tej nieruchomości lub prawa majątkowego przez spadkodawcę.
6. W przypadku odpłatnego zbycia po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej, nabytych do majątku wspólnego małżonków lub wybudowanych w trakcie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej, nieruchomości lub praw majątkowych, określonych w ust. 1 pkt 8 lit. a–c, okres, o którym mowa w tym przepisie, liczy się od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło ich nabycie do majątku wspólnego małżonków lub ich wybudowanie w trakcie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej.
7. Nie stanowi nabycia albo odpłatnego zbycia, o których mowa w ust. 1 pkt 8 lit. a–c, odpowiednio nabycie albo odpłatne zbycie, w drodze działu spadku, nieruchomości lub praw majątkowych, określonych w ust. 1 pkt 8 lit. a–c, do wysokości przysługującego podatnikowi udziału w spadku.”;
- 7) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Przychodami, z zastrzeżeniem art. 14–15, art. 17 ust. 1 pkt 6, 9 i 10 w zakresie realizacji praw wynikających z pochodnych instrumentów finansowych, art. 17 ust. 1

pkt 11, art. 19, art. 25b, art. 30f, art. 30h oraz art. 30j, są otrzymane lub postawione do dyspozycji podatnika w roku kalendarzowym pieniądze i wartości pieniężne oraz wartość otrzymanych świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń.”;

8) w art. 17:

a) w ust. 1 po pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu:

„11) przychody z odpłatnego zbycia waluty wirtualnej;

12) przychody z tytułu pożyczki papierów wartościowych.”,

b) po ust. 1e dodaje się ust. 1f–1h w brzmieniu:

„1f. Przez odpłatne zbycie waluty wirtualnej rozumie się wymianę waluty wirtualnej na środek płatniczy, towar, usługę lub prawo majątkowe inne niż waluta wirtualna lub regulowanie innych zobowiązań walutą wirtualną.

1g. Przepis ust. 1 pkt 11 stosuje się również do przychodów uzyskanych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, z wyjątkiem działalności, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, zaliczanej do przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej.

1h. Przychodem z tytułu pożyczki papierów wartościowych jest ustalona na dzień zwrotu pożyczonych papierów wartościowych albo na dzień wykonania, w miejsce zwrotu papierów wartościowych, innego świadczenia kwota stanowiąca różnicę pomiędzy:

1) wartością udzielonej pożyczki papierów wartościowych a wartością zwróconych papierów wartościowych lub wartością tego innego świadczenia albo

2) wartością udzielonej pożyczki określoną według umownego kursu sprzedaży waluty obcej, a wartością tej pożyczki określoną według umownego kursu odkupu tej waluty – w przypadku, gdy przedmiotem pożyczki papierów wartościowych są papierów wartościowe nominowane lub waloryzowane w walucie obcej.”;

9) w art. 21:

a) w ust. 1:

– pkt 28 otrzymuje brzmienie:

- „28) przychody uzyskane z odpłatnego zbycia nieruchomości, ich części lub udziału w nieruchomościach, wchodzących w skład gospodarstwa rolnego; zwolnienie nie dotyczy przychodu uzyskanego z odpłatnego zbycia gruntów, które w związku z tym odpłatnym zbyciem utraciły charakter rolny;”
- po pkt 130b dodaje się pkt 130c w brzmieniu:

„130c) dochody osiągnięte przez osoby fizyczne, o których mowa w art. 3 ust. 2a, z odsetek lub dyskonta od obligacji:

 - a) o terminie wykupu nie krótszym niż 1 rok oraz
 - b) dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzonych do alternatywnego systemu obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium państwa będącego stroną zawartej z Rzeczpospolitą Polską umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, której przepisy określają zasady opodatkowania dochodów z dywidend, odsetek oraz należności licencyjnych

– jeżeli do momentu wykupu obligacji objętych daną emisją podmioty powiązane w rozumieniu art. 25 niniejszej ustawy lub art. 11 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych nie będą posiadały, bezpośrednio lub pośrednio, łącznie więcej niż 10% wartości tych obligacji;”
 - w pkt 131 wyrazy „dwóch lat” zastępuje się wyrazami „trzech lat”,
 - w pkt 145 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 146 w brzmieniu:

„146) dochody uzyskane przez podatników mających miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z tytułu:

 - a) nieodpłatnego nabycia środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, w tym uzyskanych informacji w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej (know-how),
 - b) nieodpłatnego nabycia prawa do używania środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, w tym uzyskanych informacji w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej (know-how), na podstawie umowy użyczenia lub umowy o podobnym charakterze,

- c) nieodpłatnego nabycia usług szkoleniowych,
 - d) otrzymania bezzwrotnego wsparcia finansowego, pod warunkiem że wsparcie to jest przeznaczone i zostanie wykorzystane wyłącznie na produkty wojskowe
– będących przedmiotem zobowiązania offsetowego w ramach wykonywania umów zawieranych przez Skarb Państwa.”,
- b) po ust. 25 dodaje się ust. 25a w brzmieniu:
„25a. Wydatki, o których mowa w ust. 25 pkt 1 lit. a–c, uznaje się za wydatki poniesione na cele mieszkaniowe, jeżeli przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1 pkt 131, nastąpiło nabycie własności rzeczy lub praw wymienionych w ust. 25 pkt 1 lit. a–c, w związku z którymi podatnik ponosił wydatki na nabycie.”,
- c) w ust. 26 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Przez własny budynek, lokal lub pomieszczenie, o którym mowa w ust. 25 pkt 1 lit. d i e, rozumie się również niestanowiący własności lub współwłasności podatnika budynek, lokal lub pomieszczenie, jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 131, podatnik nabędzie ich własność lub współwłasność albo spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej lub udział w takich prawach, jeżeli uprzednio prawo takie mu nie przysługiwało.”,
- d) dodaje się ust. 37 i 38 w brzmieniu:
„37. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 146, dotyczy również podatników mających miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku nieodpłatnego nabycia wartości, praw, usług lub otrzymania bezzwrotnego wsparcia finansowego, określonych w ust. 1 pkt 146, od podatników, o których mowa w tym przepisie, lub za ich pośrednictwem, jeżeli te wartości, prawa, usługi lub wsparcie finansowe zostaną przeznaczone wyłącznie na cele wojskowe.
38. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 146, ma zastosowanie do dochodów wymienionych w tym przepisie, pozostających w związku z ustanowieniem lub utrzymaniem potencjału mającego na celu ochronę podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa w zakresie produkcji bronią, amunicją lub materiałami wojennymi, pod warunkiem, że produkty te przeznaczone zostaną wyłącznie na cele wojskowe.”;

10) w art. 22:

a) w ust. 1e:

– w pkt 2 w lit. a po wyrazach „zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 9” dodaje się wyrazy „albo art. 14 ust. 2 pkt 7ca”,

– dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) wartości odpowiadającej kwocie pożyczki, która została przekazana przez wnoszącego wkład na rachunek płatniczy tej spółki lub spółdzielni, nie wyższej jednak niż wartość wkładu z tytułu tej pożyczki, określona zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 9 – jeżeli przedmiotem wkładu niepieniężnego jest wierzytelność z tytułu tej pożyczki;”,

– w pkt 3 wyrazy „pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „pkt 1–2a”,

b) po ust. 1e dodaje się ust. 1ea w brzmieniu:

„1ea. W przypadku objęcia udziałów (akcji) w spółce albo wkładów w spółdzielni w zamian za wkład niepieniężny w postaci wierzytelności związanej z prowadzoną działalnością gospodarczą – na dzień objęcia tych udziałów (akcji) albo wkładów – ustala się koszt uzyskania przychodu, o którym mowa w art. 14 ust. 2 pkt 7ca, w wysokości:

1) kwoty udzielonej pożyczki, która została przekazana przez wnoszącego wkład na rachunek płatniczy tej spółki lub spółdzielni, nie wyższej jednak niż wartość wkładu z tytułu tej pożyczki określona zgodnie z art. 14 ust. 2 pkt 7ca – jeżeli przedmiotem wkładu niepieniężnego jest wierzytelność z tytułu tej pożyczki;

2) wartości wierzytelności, w części zaliczonej uprzednio do przychodów należnych na podstawie art. 14 – jeżeli przedmiotem wkładu niepieniężnego jest wierzytelność zaliczona uprzednio do przychodów należnych podmiotu wnoszącego taki wkład.”,

c) w ust. 1f w pkt 1 po wyrazach „zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 9” dodaje się wyrazy „albo art. 14 ust. 2 pkt 7ca”,

d) ust. 1n otrzymuje brzmienie:

„1n. W przypadku prowadzenia przez podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 2a, działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczny zakład wartość poszczególnych składników majątku wchodzących w skład tego zagranicznego zakładu ustala się, z zastrzeżeniem ust. 1, w wysokości:

- 1) wartości rynkowej określonej dla celów opodatkowania podatkiem równoważnym do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków, o którym mowa w art. 30j, w państwie miejsca zamieszkania podatnika lub w państwie położenia jego zakładu zagranicznego w tym, jeżeli zakład ten został zlikwidowany, chyba że organ podatkowy określi tę wartość w innej wysokości – w przypadku gdy składniki majątku, w tym przedsiębiorstwo lub zorganizowana część przedsiębiorstwa, są przenoszone z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej; przepis ust. 1l stosuje się odpowiednio, lub
 - 2) przyjętej dla celów podatkowych i wynikającej z ksiąg podatkowych tego podatnika, niezaliczonej do kosztów w jakiegokolwiek formie, nie wyższej jednak od wartości rynkowej składnika majątku – jeżeli składnik ten jest przenoszony z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w przypadku gdy państwo to nie określi dla tego składnika majątku wartości rynkowej, o której mowa w pkt 1, albo zwolni z opodatkowania tę wartość, albo jeżeli składnik ten jest przenoszony z terytorium państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej; przepis ust. 1l stosuje się odpowiednio.”,
- e) po ust. 1n dodaje się ust. 1na w brzmieniu:
- „1na. Przepis ust. 1n stosuje się odpowiednio do podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 1, prowadzącego działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który:
- 1) przeniósł na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w celu wykorzystywania w tej działalności, składnik majątku swojego zagranicznego zakładu, w tym w wyniku likwidacji tego zagranicznego zakładu, lub
 - 2) przeniósł na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w związku ze zmianą miejsca zamieszkania, składnik majątku wykorzystywany w działalności gospodarczej prowadzonej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym w wyniku likwidacji takiej działalności.”,
- f) w ust. 6d dodaje się zdanie drugie i trzecie w brzmieniu:
- „Do kosztów uzyskania przychodu z tytułu odpłatnego zbycia nieruchomości i praw, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a–c, nabytych w drodze spadku zalicza się również udokumentowane koszty nabycia lub wytworzenia poniesione przez spadkodawcę oraz przypadające na podatnika ciężary spadkowe, w takiej

części, w jakiej wartość zbywanej rzeczy lub prawa odpowiada łącznej wartości rzeczy i praw majątkowych nabytych przez podatnika. Przez ciężary spadkowe, o których mowa w zdaniu drugim, rozumie się spłacone przez podatnika długi spadkowe, zaspokojone roszczenia o zachówek oraz wykonane zapisy zwykłe i polecenia, również w przypadku, gdy podatnik spłacił długi spadkowe, zaspokoił roszczenia o zachówek lub wykonał zapisy zwykłe i polecenia po dokonaniu odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a–c.”,

g) po ust. 7f dodaje się ust. 7g w brzmieniu:

„7g. Przepisy ust. 7c i 7d stosuje się odpowiednio do korekty wartości rynkowej składnika majątku, wynikającej z decyzji organu podatkowego określającej wartość rynkową składnika majątku podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lub 2a, w innej wysokości niż przyjęta dla celów opodatkowania podatkiem równoważnym do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków, o którym mowa w art. 30j, przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, z którego terytorium składnik ten został przeniesiony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

h) dodaje się ust. 14–16 w brzmieniu:

„14. Koszty uzyskania przychodów z tytułu odpłatnego zbycia waluty wirtualnej stanowią udokumentowane wydatki bezpośrednio poniesione na nabycie lub zbycie waluty wirtualnej, w tym udokumentowane wydatki poniesione na rzecz podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

15. Koszty uzyskania przychodów, o których mowa w ust. 14, są potrącane w tym roku podatkowym, w którym zostały poniesione, z zastrzeżeniem ust. 16.

16. Nadwyżka kosztów uzyskania przychodów, o których mowa w ust. 14, nad przychodami z odpłatnego zbycia waluty wirtualnej uzyskanymi w roku podatkowym, powiększa koszty uzyskania przychodów poniesione w następnym roku podatkowym.”;

11) w art. 22b w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wartość firmy, jeżeli w związku z przeniesieniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa wartość ta została opodatkowana w państwie członkowskim Unii Europejskiej podatkiem równoważnym do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków, o którym

mowa w art. 30j – w przypadku gdy przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część przenoszone są z tego państwa,”;

12) w art. 22c pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wartość firmy, jeżeli wartość ta powstała w inny sposób niż określony w art. 22b ust. 2 pkt 1 i 1a,”;

13) w art. 22g w ust. 1:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) w razie prowadzenia przez podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 2a, działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczny zakład – wartość, o której mowa w art. 22 ust. 1n,”;

b) w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) w razie, gdy podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1, przeniósł w celu wykorzystywania w prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności gospodarczej składnik majątku swojego zagranicznego zakładu, w tym w wyniku jego likwidacji, lub przeniósł w związku ze zmianą miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykorzystywania w tej działalności składnik majątku wykorzystywany w działalności gospodarczej prowadzonej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – wartość określona zgodnie z art. 22 ust. 1na,”;

14) w art. 22i po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przepis ust. 5 nie ma zastosowania do finansującego w przypadku leasingu samochodu osobowego spełniającego warunki określone w art. 23b,”;

15) w art. 23:

a) w ust. 1:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) odpisów z tytułu zużycia samochodu osobowego, dokonywanych według zasad określonych w art. 22a–22o, w części ustalonej od wartości samochodu przewyższającej kwotę 150 000 zł,”;

– po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) strat w środkach trwałych oraz wartościach niematerialnych i prawnych, jeżeli te środki lub wartości zostały przeniesione poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sposób określony w art. 30j,”;

– w pkt 30 lit. b otrzymuje brzmienie:

- „b) składek na rzecz organizacji zrzeszających przedsiębiorców i pracodawców, działających na podstawie odrębnych ustaw – do wysokości łącznie nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty odpowiadającej 0,25% kwoty wynagrodzeń wypłaconych w poprzednim roku podatkowym, stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne; jeżeli przedsiębiorca nie wypłacał tych wynagrodzeń, kwota składek zaliczana do kosztów uzyskania przychodów w roku podatkowym nie może przekroczyć kwoty odpowiadającej kwocie 250 zł;”,
- po pkt 34 dodaje się pkt 34a i 34b w brzmieniu:
 - „34a) strat w części niepokrytej spłatą nabytych wierzytelności, w tym nabytego pakietu wierzytelności, o którym mowa w art. 24e;
 - 34b) wydatków na nabycie wierzytelności, jeżeli wierzytelność ta uprzednio została zbyta przez podatnika lub spółkę niebędącą osobą prawną, w której podatnik jest współnikiem – w części przekraczającej przychód uzyskany przez podatnika z tego uprzedniego lub pierwszego zbycia;”,
 - po pkt 38c dodaje się pkt 38d w brzmieniu:
 - „38d) wydatków na nabycie papierów wartościowych będących przedmiotem pożyczki papierów wartościowych; wydatki takie są jednak kosztem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia zwróconych w ramach tej umowy pożyczki papierów wartościowych albo z odpłatnego zbycia zwróconych z kolejnej pożyczki papierów wartościowych;”,
 - pkt 46 otrzymuje brzmienie:
 - „46) poniesione wydatki z tytułu kosztów używania, stanowiącego własność podatnika prowadzącego działalność gospodarczą, samochodu osobowego niebędącego składnikiem majątku, o którym mowa w art. 14 ust. 2 pkt 1, oraz składki na ubezpieczenie takiego samochodu; te wydatki i składki w wysokości 20% stanowią jednak koszty uzyskania przychodów pod warunkiem, że samochód ten jest wykorzystywany również do celów związanych z działalnością gospodarczą prowadzoną przez podatnika;”,
 - po pkt 46 dodaje się pkt 46a w brzmieniu:
 - „46a) 50% poniesionych wydatków, z zastrzeżeniem pkt 36, z tytułu kosztów używania samochodu osobowego, innego niż określony w pkt 46, na

potrzeby prowadzonej przez podatnika działalności gospodarczej – jeżeli samochód osobowy jest wykorzystywany również do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą prowadzoną przez podatnika;”;

– pkt 47 otrzymuje brzmienie:

„47) składek na ubezpieczenie samochodu osobowego, innego niż określony w pkt 46, w wysokości przekraczającej ich część ustaloną w takiej proporcji, w jakiej kwota 150 000 zł pozostaje do wartości samochodu przyjętej dla celów ubezpieczenia;”;

– po pkt 65 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 66 i 67 w brzmieniu:

„66) dotyczących danego samochodu osobowego opłat wynikających z umowy leasingu, o której mowa w art. 23a pkt 1, umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, z wyjątkiem opłat z tytułu składek na ubezpieczenie samochodu osobowego, w wysokości przekraczającej ich część ustaloną w takiej proporcji, w jakiej kwota 150 000 zł pozostaje do wartości samochodu osobowego będącego przedmiotem tej umowy; przepis pkt 47 stosuje się;

67) poniesionych wydatków związanych z zamianą waluty wirtualnej na inną walutę wirtualną.”;

b) ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. W przypadku gdy opłata, w tym czynsz, z tytułu umowy leasingu, o której mowa w art. 23a pkt 1, najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze zostały skalkulowane w sposób obejmujący koszty eksploatacji samochodu osobowego, przepis ust. 1 pkt 46a stosuje się do tej części opłaty, która obejmuje koszty eksploatacji samochodu osobowego.”;

c) po ust. 3e dodaje się ust. 3ea i 3f w brzmieniu:

„3ea. W przypadkach gdy podatnik wniósł do spółki niebędącej osobą prawną wkład niepieniężny, a spółka niebędąca osobą prawną uległa przekształceniu w spółkę lub została przejęta przez spółkę, przez wydatki o których mowa w ust. 1 pkt 38 i art. 38d oraz art. 24 ust. 8, na nabycie lub objęcie udziałów (akcji) spółki, uważa się wydatki poniesione na nabycie lub wytworzenie składników majątku stanowiących przedmiot takiego wkładu, niezaliczone do kosztów uzyskania przychodów w jakiegokolwiek formie.

3f. Poniesione wydatki, o których mowa w ust. 1 pkt 46 i 46a oraz kwota, o której mowa w ust. 1 pkt 66, obejmują także podatek od towarów i usług, który zgodnie z odrębnymi przepisami nie stanowi podatku naliczonego oraz naliczony podatek od towarów i usług, w tej części, w jakiej zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług podatnikowi nie przysługuje obniżenie kwoty lub zwrot różnicy podatku od towarów i usług.”,

d) w ust. 5 skreśla się wyrazy „i 46”,

e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5c w brzmieniu:

„5a. W przypadku nieprowadzenia przez podatnika ewidencji, o której mowa w art. 86a ustawy o podatku od towarów i usług, uznaje się, że samochód osobowy jest wykorzystywany również do celów niezwiązanych z prowadzoną przez podatnika działalnością gospodarczą.

5b Przepisu ust. 5a nie stosuje się, jeżeli:

- 1) sprzedaż u podatnika jest zwolniona od podatku od towarów i usług na podstawie art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o podatku od towarów i usług lub
- 2) podatnik wykonuje wyłącznie czynności zwolnione od podatku od towarów i usług na podstawie art. 43 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3 tej ustawy.

5c. W przypadku ustalenia, iż podatnik niezgodnie ze stanem faktycznym nie stosował ograniczenia wynikającego z ust. 1 pkt 46a przepis ten stosuje się od daty rozpoczęcia używania przez podatnika danego samochodu osobowego.”;

16) w art. 23b w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 6 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych,”;

17) po art. 24b dodaje się art. 24ba w brzmieniu:

„Art. 24ba. Podatnicy obowiązani do prowadzenia ksiąg rachunkowych lub ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych albo wykazu środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, którzy przenoszą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składniki majątku, o których mowa w art. 30j ust. 1 pkt 1 i 2, są obowiązani wyodrębnić te składniki w prowadzonych księgach, ewidencji lub wykazie.”;

18) po art. 24d dodaje się art. 24e w brzmieniu:

„Art. 24e.1. W przypadku nabycia w ramach jednej transakcji co najmniej 100 wierzytelności bez wyodrębniania ceny nabycia poszczególnych wierzytelności (pakiet

wierzytelności), dochód z pakietu wierzytelności stanowi nadwyżka przychodów uzyskanych z wierzytelności wchodzących w skład pakietu nad kosztem nabycia pakietu wierzytelności.

2. Przez przychody uzyskane z wierzytelności wchodzących w skład pakietu wierzytelności rozumie się środki lub wartości otrzymane w wyniku uregulowania tych wierzytelności lub środki lub wartości ze zbycia całości lub części wierzytelności wchodzących w skład danego pakietu, z wyjątkiem opłat, odsetek za opóźnienie w zapłacie zobowiązań i kar, naliczonych po dniu nabycia pakietu wierzytelności.

3. Przez koszt nabycia pakietu wierzytelności rozumie się cenę nabycia takiego pakietu wierzytelności.

4. Koszty nabycia pakietu wierzytelności potrąca się w okresie rozliczeniowym, w którym osiągnięty został przychód z wierzytelności wchodzącej w skład pakietu wierzytelności, do wysokości odpowiadającej temu przychodowi.

5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio do nabycia pojedynczej wierzytelności.”;

- 19) w art. 26 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 30e i art. 30f” zastępuje się wyrazami „art. 30e, art. 30f, art. 30h i art. 30j”;
- 20) w art. 27 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „art. 29–30f” dodaje się wyrazy „,art. 30h i 30j”;
- 21) w art. 30b:
 - a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Od dochodów uzyskanych z odpłatnego zbycia walut wirtualnych, podatek dochodowy wynosi 19% uzyskanego dochodu.

1b. Dochodem z odpłatnego zbycia walut wirtualnych jest osiągnięta w roku podatkowym różnica między sumą przychodów uzyskanych z tytułu odpłatnego zbycia walut wirtualnych a kosztami uzyskania przychodów określonymi na podstawie art. 22 ust. 14–16.”,
 - b) w ust. 3 w zdaniu pierwszym po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „i 1a”,
 - c) po ust. 5c dodaje się ust. 5d–5f w brzmieniu:

„5d. Dochodów z odpłatnego zbycia walut wirtualnych nie łączy się z dochodami opodatkowanymi na zasadach określonych w ust. 1 oraz w art. 27 lub art. 30c.

5e. Jeżeli podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1, osiąga dochody z odpłatnego zbycia walut wirtualnych zarówno na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak i poza jej granicami, dochody te łączy się i od podatku obliczonego od łącznej sumy dochodów odlicza się kwotę równą podatkowi dochodowemu zapłaconemu za granicą. Odliczenie to nie może jednak przekroczyć tej części podatku obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która proporcjonalnie przypada na dochód uzyskany za granicą.

5f. W przypadku podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 1, uzyskującego dochody z odpłatnego zbycia walut wirtualnych wyłącznie poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej zasadę określoną w ust. 5e stosuje się odpowiednio.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Po zakończeniu roku podatkowego podatnik jest obowiązany w zeznaniu podatkowym, o którym mowa w art. 45 ust. 1a pkt 1, wykazać dochody uzyskane w roku podatkowym z:

1) odpłatnego zbycia papierów wartościowych, w tym również dochody, o których mowa w art. 24 ust. 14, dochody z odpłatnego zbycia pochodnych instrumentów finansowych, a także dochody z realizacji praw z nich wynikających, z odpłatnego zbycia udziałów (akcji) oraz z tytułu objęcia udziałów (akcji) w spółce albo wkładów w spółdzielniach, w zamian za wkład niepieniężny w postaci innej niż przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część,

2) odpłatnego zbycia walut wirtualnych
– i obliczyć należny podatek dochodowy.”,

e) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W zeznaniu, o którym mowa w ust. 6, podatnik wykazuje koszty uzyskania przychodów, o których mowa w art. 22 ust. 14 oraz ust. 16, także wtedy, gdy w roku podatkowym nie uzyskał przychodów z odpłatnego zbycia walut wirtualnych.”,

f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Do dochodów, o których mowa w ust. 1, przepis art. 30a ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

22) w art. 30c w ust. 6 wyrazy „art. 30e i art. 30f” zastępuje się wyrazami „art. 30e, art. 30f i art. 30j”;

23) uchyla się art. 30d;

24) w art. 30f:

a) użyte w art. 30f, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „zagraniczna spółka” oraz „zagraniczna spółka kontrolowana” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku, odpowiednio wyrazami „zagraniczna jednostka” oraz „zagraniczna jednostka kontrolowana”,

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) zagraniczna spółka - oznacza:

- a) osobę prawną,
- b) spółkę kapitałową w organizacji,
- c) jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej inną niż spółka niemająca osobowości prawnej,
- d) spółkę niemającą osobowości prawnej, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych,
- e) fundację, trust lub inny podmiot albo stosunek prawny o charakterze powierniczym,
- f) grupę kapitałową lub spółka z grupy, która samodzielnie spełnia warunek, o którym mowa w ust. 3 pkt 3 lit. c,
- g) wydzielone organizacyjnie lub prawnie części zagranicznych spółek lub innych podmiotów mających lub niemających osobowości prawnej

– nieposiadającą siedziby lub zarządu w Rzeczypospolitej Polskiej, w której podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1, samodzielnie lub wspólnie z podmiotami powiązanymi, posiada, bezpośrednio lub pośrednio, udział w kapitale, prawo głosu w organach kontrolnych lub stanowiących lub zarządzających lub prawo do uczestnictwa w zysku, w tym ich ekspektatywę, lub w której w przyszłości będzie uprawniony do nabycia takich praw, w tym jako założyciel (fundator) lub beneficjent fundacji lub trustu lub innego podmiotu albo stosunku prawnego o charakterze powierniczym, lub nad którą podatnik sprawuje kontrolę faktyczną;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

- "1a) prawo do uczestnictwa w zysku – oznacza również prawo do uzyskania środków należących do zagranicznej jednostki w związku z jej likwidacją, prawo do otrzymania świadczenia pieniężnego lub niepieniężnego, w tym jego ekspektatywy, jako założyciel (fundator) lub beneficjent fundacji lub trustu albo innego podmiotu lub stosunku prawnego o charakterze powierniczym lub ekspektatywę uzyskania zysków zagranicznej jednostki wypracowanych lub uzyskanych w przyszłości;
- 1b) kontrola faktyczna – oznacza w szczególności kontrolę wynikającą z powiązań umownych, między innymi umowy zagranicznej jednostki, decyzji sądu lub jakiegokolwiek innego dokumentu regulującego założenie lub funkcjonowanie tej jednostki, udzielonych pełnomocnictw lub powiązań faktycznych między zagraniczną jednostką i polskim podatnikiem lub stałym zakładem nierezydenta podatkowego położonego w Rzeczypospolitej Polskiej, które pozwalają im na posiadanie dominującej kontroli nad zagraniczną jednostką;"
- pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- "3) jednostka zależna - oznacza podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 1, albo zagraniczną jednostkę niespełniającą warunków określonych w ust. 3 pkt 3 lit. b i c, w których podatnik posiada, bezpośrednio lub pośrednio, co najmniej 50% udziałów w kapitale lub co najmniej 50% praw głosu w organach kontrolnych, stanowiących lub zarządzających, lub co najmniej 50% prawa do uczestnictwa w zyskach;
- 4) podmiot powiązany – oznacza:
- a) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, w której podatnik posiada co najmniej 25% udziałów w kapitale lub co najmniej 25% praw głosu w organach kontrolnych lub stanowiących lub zarządzających, lub co najmniej 25% prawa do uczestnictwa w zyskach,
- b) osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, posiadającą w podatniku co najmniej 25% udziałów w kapitale lub co najmniej 25% praw głosu w organach kontrolnych lub stanowiących lub zarządzających, lub co najmniej 25% prawa do uczestnictwa w zyskach,

c) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, w której podmiot wskazany w lit. b posiada co najmniej 25% udziałów w kapitale lub co najmniej 25% praw głosu w organach kontrolnych lub stanowiących lub zarządzających, lub co najmniej 25% prawa do uczestnictwa w zyskach.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

"2a. W przypadku, gdy z okoliczności faktycznych nie można ustalić, że podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. e, spełnia przesłanki uznania za zagraniczną jednostkę domniemywa się, że podmiot ten stanowi zagraniczną jednostkę, jeżeli podatnik jest założycielem lub fundatorem tego podmiotu oraz, odpłatnie bądź nieodpłatnie, przekazał majątek temu podmiotowi, chyba że wykaże on, iż wyzbył się w sposób definitywny i nieodwołalny powierzonego majątku. W takim przypadku podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. e, uznaje się za zagraniczną jednostkę, gdy podatnik jest lub może stać się beneficjentem tego podmiotu.

2b. Za zagraniczną jednostkę może być również uznany zagraniczny zakład zagranicznej jednostki w dowolnej postaci.”,

d) w ust. 3:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) zagraniczna jednostka mająca siedzibę lub zarząd lub zarejestrowana lub położona na terytorium lub w kraju wymienionym w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 9a ust. 6 albo

2) zagraniczna jednostka mająca siedzibę lub zarząd lub zarejestrowana lub położona na terytorium państwa innego niż wskazane w pkt 1, z którym:

a) Rzeczpospolita Polska nie ratyfikowała umowy międzynarodowej, w szczególności umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, albo

b) Unia Europejska nie ratyfikowała umowy międzynarodowej

– stanowiącej podstawę do uzyskania od organów podatkowych tego państwa informacji podatkowych”,

– w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

"a) w jednostce tej podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1, samodzielnie lub wspólnie z podmiotami powiązаныmi, posiada bezpośrednio lub pośrednio, ponad 50% udziałów w kapitale lub ponad 50% praw głosu w

organach kontrolnych lub stanowiących lub zarządzających, lub ponad 50% prawa do uczestnictwa w zyskach lub sprawuje kontrolę faktyczną nad zagraniczną jednostką.”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Podstawę opodatkowania, o której mowa w ust. 1, stanowi kwota odpowiadająca dochodowi zagranicznej jednostki kontrolowanej proporcjonalnie do okresu, w którym jednostka zagraniczna była kontrolowana przez podatnika w jej roku podatkowym, albo na okres, o którym mowa w ust. 9 albo 10, w takiej części, jaka odpowiada posiadanym prawom do uczestnictwa w zysku tej jednostki, po odliczeniu kwot:

- 1) uwzględnionej w podstawie opodatkowania podatnika dywidendy otrzymanej od zagranicznej jednostki kontrolowanej;
- 2) dochodu z odpłatnego zbycia przez podatnika udziału w zagranicznej jednostce kontrolowanej, w części uwzględnionej w jego podstawie opodatkowania.”,

f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku gdy podatnikiem jest założyciel (fundator) podmiotu, o którym mowa w art. 30f ust. 2 pkt 1 lit. e, prawo od uczestnictwa w zyskach określa się poprzez odniesienie do proporcji w jakiej pozostaje wartość przekazanego majątku do całego majątku trustu lub fundacji lub innego podmiotu lub stosunku prawnego o charakterze powierniczym.”,

g) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku zagranicznej jednostki kontrolowanej, o której mowa w ust. 3 pkt 1, dla ustalenia udziału związanego z prawem do uczestnictwa w zyskach zagranicznej jednostki kontrolowanej przyjmuje się, że podatnikowi albo podatnikowi wspólnie z innymi podatnikami, o których mowa w art. 3 ust. 1 niniejszej ustawy lub art. 3 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, przysługiwały przez cały rok podatkowy, o którym mowa w ust. 7, wszystkie prawa do uczestnictwa w zyskach tej jednostki. W przypadku braku przeciwnego dowodu przyjmuje się, że udziały tych podatników związane z prawem do uczestnictwa w zyskach są równe.”,

h) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Podatek do zapłaty przez podatnika z tytułu kontroli nad zagraniczną jednostką kontrolowaną, obliczony zgodnie z ust. 5 i 5a, pomniejsza się o podatek zapłacony przez jednostkę zależną z tytułu przepisów o kontrolowanych spółkach lub jednostkach zagranicznych obowiązujących w państwie siedziby lub zarządu lub rejestracji lub położenia jednostki zależnej, jeżeli jednostka zależna:

- 1) posiada bezpośrednio lub pośrednio co najmniej 50% prawa do uczestnictwa w zyskach w tej zagranicznej jednostki kontrolowanej oraz
- 2) jednostka zależna jest podatnikiem, o którym mowa w art. 3 ust. 1, albo istnieje podstawa prawna, wynikająca z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, innej ratyfikowanej umowy międzynarodowej, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, lub innej umowy międzynarodowej, której stroną jest Unia Europejska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, w którym jednostka zależna będąca zagraniczną jednostką posiada rezydencję podatkową lub jest zarejestrowana lub położona.”,

i) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Od podatku dochodowego obliczonego zgodnie z ust. 1 odlicza się kwotę równą podatkowi dochodowemu zapłaconemu przez zagraniczną jednostkę kontrolowaną w państwie jej siedziby lub zarządu, rejestracji albo położenia lub w innym państwie w proporcji, w jakiej pozostaje dochód ustalony zgodnie z ust. 5 do dochodu tej jednostki ustalonego zgodnie z ust. 7; przepisów art. 27 ust. 8–9a nie stosuje się. Przepis art. 11a stosuje się odpowiednio.”,

j) dodaje się ust. 22 w brzmieniu:

„22. Dla ustalenia statusu zagranicznej jednostki lub spełnienia warunku kontroli nad zagraniczną jednostką nie uwzględnia się w szczególności relacji pomiędzy podmiotami, które nie są ustanawiane lub utrzymywane z uzasadnionych przyczyn ekonomicznych, w tym mających na celu manipulowanie strukturą właścicielską lub tworzenie cyrkularnych struktur właścicielskich.”;

25) po art. 30g dodaje się art. 30h i art. 30i w brzmieniu:

„Art. 30h. 1. Podatek od osiągniętego przez podatnika w ramach pozarolniczej działalności gospodarczej kwalifikowanego dochodu z kwalifikowanych praw własności intelektualnej wynosi 5% podstawy opodatkowania.

2. Kwalifikowanymi prawami własności intelektualnej są wytworzone, rozwinięte lub ulepszone przez podatnika w ramach prowadzonej przez niego działalności badawczo–rozwojowej:

- 1) prawo do wynalazku (patent),
- 2) dodatkowe prawo ochronne na wynalazek,
- 3) prawo ochronne na wzór użytkowy,
- 4) prawo z rejestracji wzoru przemysłowego,
- 5) prawo z rejestracji topografii układu scalonego,
- 6) dodatkowe prawo ochronne dla patentu na produkt leczniczy lub środek ochrony roślin,
- 7) prawo z rejestracji produktu leczniczego i weterynaryjnego dopuszczone do obrotu,
- 8) prawo z rejestracji nowych odmian roślin i ras zwierząt,
- 9) prawo do programu komputerowego

– jeżeli podlegają ochronie prawnej na podstawie przepisów odrębnych ustaw lub ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, oraz innych umów międzynarodowych, których stroną jest Unia Europejska.

3. Podstawę opodatkowania stanowi suma kwalifikowanych dochodów z kwalifikowanych praw własności intelektualnych osiągniętych w roku podatkowym.

4. Wysokość kwalifikowanego dochodu z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej ustala się jako iloczyn dochodu z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej osiągniętego w roku podatkowym i wskaźnika obliczonego według wzoru:

$$\frac{(a + b) * 1,3}{a + b + c + d}$$

gdzie poszczególne litery oznaczają faktycznie poniesione przez podatnika koszty poniesione na:

a – prowadzoną bezpośrednio przez podatnika działalność badawczo–rozwojową związaną z kwalifikowanym prawem własności intelektualnej,

b – nabycie wyników prac badawczo–rozwojowych związanych z kwalifikowanym prawem własności intelektualnej, innych niż wymienione w lit. d, od podmiotu niepowiązanego z podatnikiem,

c – nabycie wyników prac badawczo–rozwojowych związanych z kwalifikowanym prawem własności intelektualnej, innych niż wymienione w lit. d, od podmiotu powiązanego z podatnikiem,

d – nabycie przez podatnika kwalifikowanego prawa własności intelektualnej.

5. Do kosztów , o których mowa w ust. 4, nie zalicza się odsetek, opłat finansowych, kosztów związanych z nieruchomościami i innych kosztów, które nie są bezpośrednio związane z kwalifikowanym prawem własności intelektualnej.

6. W przypadku, gdy wartość wskaźnika, o którym mowa w ust. 4, jest większa od 1, przyjmuje się, że wartość ta wynosi 1.

7. Dochodem (stratą) z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej jest obliczony zgodnie z art. 9 ust. 2 dochód (strata) z pozarolniczej działalności gospodarczej w zakresie w jakim został osiągnięty:

- 1) z opłat lub należności wynikających z umowy licencyjnej, która dotyczy kwalifikowanego prawa własności intelektualnej;
- 2) ze sprzedaży kwalifikowanego prawa własności intelektualnej;
- 3) z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej uwzględnionego w cenie sprzedaży produktu lub usługi;
- 4) z odszkodowania za naruszenie praw wynikających z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej, jeżeli zostało uzyskane w postępowaniu spornym, w tym postępowaniu sądowym albo arbitrażu.

8. Do ustalenia dochodów, o których mowa w ust. 7 pkt 3, przepis art. 25 stosuje się odpowiednio.

9. W przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie dochodu przypadającego na poszczególne prawa własności intelektualnej, podatnik może obliczyć kwalifikowany dochód z prawa własności intelektualnej zgodnie z ust. 4–6 dla tego samego rodzaju produktu lub usługi, lub dla tej samej grupy produktów lub usług, w których zostało wykorzystane kwalifikowane prawo własności intelektualnej.

10. O wysokość straty z kwalifikowanych praw własności intelektualnej poniesionej w roku podatkowym obniża się dochód osiągnięty w najbliższych kolejno następujących po sobie 5 latach podatkowych z tego samego kwalifikowanego prawa własności intelektualnej, tego samego rodzaju produktu lub usługi lub tej samej grupy produktów lub usług, w których zostało wykorzystane kwalifikowane prawo własności intelektualnej.

11. Podatnicy korzystający z opodatkowania zgodnie z ust. 1, są obowiązani do wykazania dochodu (straty) z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej w zeznaniu za rok podatkowy, w którym osiągnięto ten dochód.

12. Przepisy ust. 1–11 stosuje się odpowiednio do ekspektatywy uzyskania kwalifikowanego prawa własności intelektualnej w związku ze zgłoszeniem lub złożeniem wniosku o uzyskanie takiego prawa ochronnego do właściwego organu, od daty zgłoszenia lub złożenia wniosku.

13. W przypadku wycofania zgłoszenia lub wniosku, odmowy udzielenia prawa ochronnego, odrzucenia zgłoszenia lub odrzucenia wniosku o rejestrację, podatnik jest obowiązany opodatkować zgodnie z art. 27 lub 30c kwalifikowane dochody z prawa własności intelektualnej uzyskane w okresie od daty zgłoszenia lub złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 12 do dnia wycofania wniosku lub zgłoszenia, odmowy udzielenia prawa ochronnego, odrzucenia zgłoszenia lub odrzucenia wniosku o rejestrację. W tym przypadku od podatku obliczonego od łącznej sumy dochodów odlicza się podatek zapłacony na podstawie ust. 1.

Art. 30i. 1. Podatnicy podlegający opodatkowaniu na podstawie art. 30h, są obowiązani:

- 1) wyodrębnić każde kwalifikowane prawo własności intelektualnej w prowadzonych księgach rachunkowych;
- 2) prowadzić księgi rachunkowe w sposób zapewniający ustalenie przychodów, kosztów uzyskania przychodów, dochodu (straty), przypadających na każde kwalifikowane prawo własności intelektualnej;
- 3) wyodrębnić koszty, o których mowa w art. 30h ust. 4, przypadające na każde kwalifikowane prawo własności intelektualnej, w sposób zapewniający określenie dochodu kwalifikowanego;
- 4) dokonywać zapisów w prowadzonych księgach rachunkowych w sposób zapewniający ustalenie łącznego dochodu z tych kwalifikowanych praw własności intelektualnej – w przypadku gdy podatnik wykorzystuje więcej niż jedno kwalifikowane prawo własności intelektualnej, a w prowadzonych księgach rachunkowych nie jest możliwe spełnienie warunków, o których mowa w pkt 2 i 3;
- 5) dokonywać zapisów w prowadzonych księgach rachunkowych w sposób zapewniający ustalenie dochodu z kwalifikowanych praw własności intelektualnej w odniesieniu do tego produktu lub tej usługi albo do tych produktów lub tych

usług – w przypadku gdy podatnik wykorzystuje jedno lub więcej kwalifikowanych praw własności intelektualnej w produkcie lub usłudze albo w produktach lub usługach, a w prowadzonych księgach rachunkowych nie jest możliwe spełnienie warunków, o których mowa w pkt 2–4.

2. Podatnicy prowadzący podatkową księgę przychodów i rozchodów informację, o których mowa w ust. 1, wykazują w odrębnej ewidencji.

3. W przypadku, gdy na podstawie ksiąg rachunkowych lub ewidencji, o której mowa w ust. 2, nie jest możliwe ustalenie dochodu (straty) z kwalifikowanych praw własności intelektualnej, podatnik jest obowiązany do zapłaty podatku zgodnie z art. 27 lub 30c.”;

26) po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Podatek od dochodów z niezrealizowanych zysków

Art. 30j.1. Podatek od dochodów z niezrealizowanych zysków wynosi:

- 1) 19% podstawy opodatkowania – gdy ustalana jest wartość podatkowa składnika majątku.
- 2) 3% podstawy opodatkowania – gdy nie ustala się wartości podatkowej składnika majątku.

2. Opodatkowaniu podatkiem od dochodów z niezrealizowanych zysków podlega:

1) przeniesienie składnika majątku poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w wyniku którego Rzeczpospolita Polska w całości lub części traci prawo do opodatkowania dochodów ze zbycia tego składnika majątku, przy czym przenoszony składnik majątku pozostaje własnością tego samego podmiotu;

2) zmiana rezydencji podatkowej przez podatnika podlegającego w Rzeczypospolitej Polskiej obowiązkowi podatkowemu od całości swoich dochodów (nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu) w wyniku której Rzeczpospolita Polska w całości lub części traci prawo do opodatkowania dochodów ze zbycia składnika majątku będącego własnością tego podatnika, w związku z przeniesieniem jego miejsca zamieszkania do innego państwa.

3. W przypadku składnika majątku niezwiązanego z działalnością gospodarczą opodatkowaniu podatkiem od niezrealizowanych zysków, w przypadku o którym mowa w ust. 1 pkt 2 podlegają tylko składniki majątku stanowiące: ogół praw i obowiązków

w spółce niebędącej osobą prawną, udziały w spółce, akcje i inne papiery wartościowe, pochodne instrumenty finansowe oraz tytuły uczestnictwa w funduszach kapitałowych, dalej zwane „majątkiem osobistym” oraz jeżeli podatnik ma miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres co najmniej pięciu lat przed dniem zmiany rezydencji podatkowej.

4. Ilekroć w niniejszym rozdziale mowa jest o składniku majątku rozumie się przez to również przedsiębiorstwo lub zorganizowaną część przedsiębiorstwa.

5. Przeniesienie składnika majątku poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, obejmuje w szczególności sytuacje, w której:

- 1) podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1, przenosi do swojego zagranicznego zakładu składnik majątku dotychczas związany z działalnością prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 2a, przenosi do państwa swojej rezydencji podatkowej lub do innego niż Rzeczypospolita Polska państwa w którym prowadzi działalność poprzez zagraniczny zakład, składnik majątku dotychczas związany z działalnością prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczny zakład.
- 3) podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 2a, przenosi do innego państwa całość lub część działalności prowadzonej dotychczas poprzez położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład.

6. Opodatkowanie podatkiem od dochodów z niezrealizowanych zysków w wyniku zmiany rezydencji podatkowej, o której mowa w ust. 2 pkt 2, nie dotyczy składników majątku, które po zmianie rezydencji podatkowej pozostają związane z położonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagranicznym zakładem podatnika, który zmienił rezydencję podatkową.

7. Dniem przeniesienia składnika majątku poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dzień poprzedzający dzień, w którym składnik ten przestaje być przypisany do działalności prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym poprzez zagraniczny zakład.

8. Dochód z niezrealizowanych zysków stanowi nadwyżka wartości rynkowej przenoszonego składnika majątku, w tym wynikającego ze zmiany rezydencji podatkowej, ustalanej na dzień jego przeniesienia ponad jego wartość podatkową.

9. Wartość rynkową składnika majątku określa się:

- 1) zgodnie z art. 19 ust. 3 – w przypadku składników majątku osobistego oraz papierów wartościowych i składników majątku, z których przeniesieniem nie wiąże się zmiana istotnych ekonomicznie funkcji, aktywów, lub ryzyk;
- 2) w drodze oszacowania, stosując metody określone w art. 25 ust. 2 i 3 – w pozostałych przypadkach.

10. Wartość rynkową składników majątku podatnika objętych małżeńską wspólnością majątkową określa się u każdego z małżonków w wysokości połowy wartości rynkowej tych składników majątku.

11. Wartość podatkową składnika majątku stanowi wartość, niezaliczona uprzednio do kosztów uzyskania przychodów w jakiegokolwiek formie, jaka zostałaby przyjęta przez podatnika za koszt uzyskania przychodów, gdyby składnik ten został przez niego odpłatnie zbyty. Nie ustala się wartości podatkowej składnika majątku w przypadku, gdy zgodnie z odrębnymi przepisami, dla celów opodatkowania podatkiem dochodowym, nie uwzględnia się kosztów uzyskania przychodów z odpłatnego zbycia tego składnika majątku..

12. Jeżeli przyjęta przez podatnika do opodatkowania dochodu z niezrealizowanych zysków wartość składnika majątku bez uzasadnionych przyczyn ekonomicznych odbiega od jego wartości rynkowej i w wyniku tego podatnik nie wykazuje dochodów z niezrealizowanych zysków albo wykazuje te dochody w zaniżonej wysokości, dochody podatnika oraz należny podatek określa organ podatkowy.

13. Podstawę opodatkowania podatkiem od dochodów z niezrealizowanych zysków stanowi suma dochodów z niezrealizowanych zysków ustalonych dla poszczególnych składników majątku. W przypadku przeniesienia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części dochód z niezrealizowanych zysków dotyczy całego przedsiębiorstwa (jego zorganizowanej części).

14. Jeżeli podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1, osiąga również dochody (przychody) poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i dochody te podlegają w obcym państwie opodatkowaniu podatkiem równoważnym do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków, dochody (przychody) te łączy się z dochodami (przychodami) osiąganymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W tym wypadku od podatku obliczonego od łącznej sumy dochodów odlicza się kwotę równą podatkowi zapłaconemu w obcym państwie. Kwota odliczenia nie może jednak przekroczyć tej

części podatku obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która proporcjonalnie przypada na dochód uzyskany w obcym państwie.

15. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do:

- 1) nieodpłatnego przekazania innemu podmiotowi położonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składnika majątku,
- 2) wniesienia składnika majątku do podmiotu innego niż spółka lub spółdzielnia – jeżeli w związku z tym przekazaniem albo wniesieniem wkładu Rzeczpospolita Polska traci w całości lub w części prawo do opodatkowania dochodów ze zbycia tego składnika majątku.

16. Podatnicy są obowiązani składać urzędом skarbowym deklaracje, według ustalonego wzoru, o wysokości osiągniętego dochodu z niezrealizowanych zysków do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał dochód z niezrealizowanych zysków oraz w tym terminie wpłacić podatek należny.

17. W przypadku gdy przenoszącym składnik majątku jest spółka niebędąca osobą prawną, przepisy rozdziału 6a stosuje się do podatników posiadających prawa do udziału w zyskach takiej spółki. W takim przypadku przepisy art. 8 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 30k. 1. Przepisów art. 30j nie stosuje się, jeżeli:

- 1) wartość rynkowa składnika majątku będącego środkiem trwałym, nie przekracza kwoty 2 000 000 złotych – w przypadku o którym mowa w art. 30j ust. 1 pkt 1,
- 2) suma wartości rynkowych składników majątku będących wartościami niematerialnymi i prawnymi, która jest przenoszona w okresie 1 roku licząc od przeniesienia pierwszego tego rodzaju składnika majątku nie przekracza kwoty 2 000 000 zł - w przypadku o którym mowa w art. 30j ust. 1 pkt 1.
- 3) suma wartości rynkowych składników majątku nie przekracza 2 000 000 zł – w przypadkach o których mowa w art. 30j ust. 1 pkt 2 oraz majątku osobistego.

2. W przypadku małżonków, o których mowa w art. 30j ust. 10, limit wartości rynkowej składnika majątku określony w zdaniu pierwszym dotyczy łącznie obojga małżonków.

Art. 30l. 1. Opodatkowania podatkiem od dochodów z niezrealizowanych zysków nie stosuje się do składnika majątku przeniesionego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na czas określony, nie dłuższy jednak niż 12 miesięcy, gdy :

- 1) przeniesienie tego składnika majątku związane jest bezpośrednio z polityką zarządzania płynnością przedsiębiorstwa podatnika położonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i terytorium innego państwa;
- 2) przeniesienie papierów wartościowych lub innych składników majątku następuje na podstawie umowy przewłaszczenia w celu zabezpieczenia wierzytelności;

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podatnik obowiązany jest zadeklarować w zeznaniu, o którym mowa w art. 45, wartość rynkową składników majątku tymczasowo przeniesionych w roku podatkowym, za które składane jest zeznanie, oraz przewidywany termin powrotu ich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli do dnia złożenia zeznania składniki te pozostają poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Jeżeli przed upływem 12 miesięcy, liczonych począwszy od pierwszego miesiąca następującego po miesiącu, w którym składnik majątku został przeniesiony poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustanie byt prawny podatnika, w tym w drodze jego likwidacji lub przejęcia przez inny podmiot – wartość rynkowa składnika majątku, zadeklarowanego uprzednio jako tymczasowo przeniesionego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlega opodatkowaniu, zgodnie z art. 30j ust. 1; przepis ust. 1 pkt 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, podatnik jest obowiązany złożyć do urzędu skarbowego deklarację, według ustalonego wzoru, o wysokości dochodu z niezrealizowanych zysków do 7 dnia poprzedzającego dzień ustania bytu prawnego podatnika, oraz w tym terminie wpłacić podatek należny.

Art. 30m.1. Zwalnia się od podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków:

- 1) składniki majątku przekazane na cele określone w art. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, organizacjom równoważnym do organizacji, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 tej ustawy, określonym w przepisach regulujących działalność pożytku publicznego, obowiązujących w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, prowadzącym działalność pożytku publicznego w sferze zadań publicznych, realizującym te cele — w przypadku, gdy podatnik nie posiada praw do udziału w zysku lub majątku tej organizacji.

- 2) składniki przeznaczone na służbowy użytek pracowników, bezpośrednio związane z wykonywaną pracą, niestanowiące aktywów trwałych lub obrotowych w rozumieniu przepisów o rachunkowości.

2. Zwolnienia i odroczenia w opodatkowaniu, określone w art. 21 oraz art. 24 ustawy nie mają zastosowania do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków.

Art. 30n. 1 Podatnik może wystąpić do właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rozłożenie na raty zapłaty całości lub części podatku należnego, na okres nie dłuższy niż 5 lat licząc od końca roku podatkowego, w którym powstał obowiązek jego zapłaty, jeżeli:

- 1) przeniesienie składników majątku albo przeniesienie rezydencji podatkowej następuje na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub innego państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, które jest stroną umowy zawartej z Rzeczpospolitą Polską lub stroną umowy z Unią Europejską w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności podatkowych, równoważnej wzajemnej pomocy przewidzianej w dyrektywie Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 1) oraz
- 2) podatnik wykaże, że nie istnieje realne ryzyko unikania zapłacenia podatku należnego albo przedłoży zabezpieczenie wykonania zobowiązania podatkowego wraz z opłatą prolongacyjną w formie przewidzianej przepisami Ordynacji podatkowej dla zabezpieczeń wykonania zobowiązań podatkowych,

2. Przy ocenie czy istnieje realne ryzyko uchylania się od zapłacenia podatku należnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, bierze się pod uwagę w szczególności czy:

- 1) wartość bilansowa zobowiązań podatnika w ostatnich 3 latach podatkowych nie przekraczała 50% wartości bilansowej jego aktywów;
- 2) podatnik właściwie regulował zobowiązania podatkowe w podatku dochodowym od osób prawnych oraz podatku dochodowym od osób fizycznych, w zakresie obowiązków płatnika podatku dochodowego od należności wypłacanych z tytułów wymienionych w art. 12 ust. 1 i 6, art. 13 pkt 2 i 4–9 oraz art. 18 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, a jeżeli występowały zaległości w tych płatnościach to czy stanowiły one istotną wartość mogącą mieć wpływ na ocenę wypłacalności i rzetelności podatnika;

- 3) podatnik posiada udziały w zagranicznej spółce kontrolowanej;
- 4) w ostatnich 5 latach podatkowych toczyło się lub toczy na dzień składania wniosku o rozłożenie podatku na raty, wobec podatnika, postępowanie w oparciu o przepisy regulujące unikanie lub uchylanie się od opodatkowania;
- 5) udzielenie przez podatnika gwarancji i poręczeń podmiotom powiązanych jest uzasadnione gospodarczo i ekonomicznie;
- 6) podmioty powiązane z podatnikiem nie są zagrożone upadłością lub likwidacją z powodu niewypłacalności.

3. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w zakresie zabezpieczenia wykonania zobowiązania podatkowego uważa się również za spełniony, jeżeli gwarancja lub poręczenie zostanie przedłożone przez podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 1, którego sytuacja finansowa i majątkowa daje podstawę do uznania, że jest on zdolny co do właściwego wykonania obowiązków wynikających z tej gwarancji lub poręczenia.

4. Rozłożenie na raty zapłaty podatku następuje w drodze decyzji, w której organ podatkowy w szczególności:

- 1) ustala wysokość i terminy spłaty rat oraz wysokość opłaty prolongacyjnej;
- 2) wskazuje zastrzeżenie, pod rygorem wygaśnięcia decyzji i postawienia zobowiązania w stan wymagalności, dopełnienia przez podatnika, w okresie rozłożenia na raty zapłaty podatku, następujących warunków:
 - a) podatnik nie dokona zbycia w jakiegokolwiek formie przeniesionych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składników majątku, w tym przypisanych do zakładu zagranicznego, położonego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - b) przeniesione poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składniki majątku, w tym przypisane do zakładu zagranicznego, nie zostaną ponownie przeniesione do innego państwa niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, chyba że przeniesienie to nastąpi do państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, które jest stroną umowy zawartej z Rzeczpospolitą Polską lub stroną umowy z Unią Europejską w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności podatkowych, równoważnej wzajemnej pomocy przewidzianej w dyrektywie Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz. U. L 84 z 31.3.2010, s. 1);

- c) podatnik nie zmieni ponownie rezydencji podatkowej na rezydencję podatkową państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, chyba że ponowna zmiana rezydencji podatkowej nastąpi do państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, które jest stroną umowy zawartej z Rzeczpospolitą Polską lub stroną umowy z Unią Europejską w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności podatkowych, równoważnej wzajemnej pomocy przewidzianej w dyrektywie Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 1);
 - d) nie nastąpi upadłość lub likwidacja podatnika;
- 3) wskazuje skutki prawne w postaci wygaśnięcia decyzji o rozłożeniu na raty, w przypadku gdy podatnik, który udzielił gwarancji lub poręczenia wykonania zobowiązania podatkowego, zgodnie z ust. 3, ogłosi upadłość, likwidację lub zostanie przejęty w wyniku łączenia lub podziału przez inny podmiot lub przekształcony w spółkę niemającą osobowości prawnej;
- 4) wskazuje skutki prawne w postaci wygaśnięcia z mocy prawa decyzji o rozłożeniu na raty, w przypadku niedotrzymania terminu płatności którejkolwiek z rat lub opłaty prolongacyjnej;

5. W okresie rozłożenia podatku na raty podatnik zobowiązany jest do składania na ostatni dzień każdego roku kalendarzowego informacji o spełnieniu warunków wskazanych w ust. 1 pkt 4. Informację składa się do naczelnika urzędu skarbowego, który wydał decyzję, o której mowa w ust. 4, do 7 dnia pierwszego miesiąca następnego roku kalendarzowego, którego dotyczy informacja.

6. W przypadku zmiany rezydencji podatkowej właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 1, jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych.

7. W sprawach nieuregulowanych w ust. 1–4 stosuje się przepisy Ordynacji podatkowej.

Art. 30o.1 Jeżeli na podstawie art. 22 ust. 1n pkt 1, art. 22 ust. 1na lub art. 22g ust. 1 pkt 7 lub 8, podatnik uwzględni w kosztach uzyskania przychodów wartość rynkową składnika majątku, w tym przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, określoną w państwie członkowskim Unii Europejskiej dla celów opodatkowania podatkiem

równoważnym do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków, o którym mowa w art. 30j, podatnik ten jest obowiązany dołączyć do zeznania, o którym mowa w art.45, informację według ustalonego wzoru o wysokości wartości rynkowej tego składnika. Do informacji tej podatnik jest obowiązany dołączyć dokument wydany lub potwierdzony przez właściwy organ państwa, o którym mowa w zdaniu pierwszym, o wysokości wartości rynkowej tego składnika.

2. Informację, o której mowa w ust. 1, składa się za rok podatkowy w którym podatnik uwzględnił w kosztach uzyskania przychodów wartość rynkową składnika majątku, określoną przez inne niż Rzeczypospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej.

3. Naczelnik urzędu skarbowego może określić wartość rynkową składnika majątku podatnika, o którym mowa w ust. 1, w innej wysokości niż przyjętej dla celów opodatkowania podatkiem równoważnym do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków, o którym mowa w art.30j, jeżeli wartość ta jest wyższa od wartości rynkowej.

Art. 30p. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory:

1) deklaracji, o której mowa w art. 30j ust. 16;

2) informacji, o której mowa w art. 30o ust. 1

– wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami, mając na uwadze umożliwienie identyfikacji urzędu skarbowego, do którego jest kierowany formularz, identyfikacji podatnika, zastosowanej metody wyceny wartości rynkowej oraz poprawne obliczenie podatku przez podatnika.”.

27) w art. 33 w ust. 3 skreśla się wyrazy „15 lutego 1992 r.”;

28) w art. 41:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Płatnicy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani pobierać zryczałtowany podatek dochodowy od dokonywanych wypłat (świadczeń) lub stawianych do dyspozycji podatnika pieniędzy lub wartości pieniężnych z tytułów określonych w art. 29, art. 30 ust. 1 pkt 2, 4-5a, 13-16 oraz art. 30a ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 4d, 5, 10, 12 i 21.”,

b) po ust. 4a dodaje się ust. 4aa w brzmieniu:

„4aa. Przy weryfikacji zastosowaniu obniżonej stawki podatku albo zwolnienia lub warunków niepobrania podatku, wynikających z przepisów prawa podatkowego płatnik jest obowiązany do dochowania należytej staranności. Przy ocenie dochowania należytej staranności uwzględnia się charakter oraz skalę działalności prowadzonej przez płatnika.”,

- c) w ust. 4d dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Zdanie pierwsze stosuje się także do podmiotów wskazanych w art. 3 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych w zakresie, w jakim prowadzą działalność gospodarczą poprzez położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład, jeżeli rachunek, na którym zapisane są papiery wartościowe, jest związany z działalnością tego zakładu.”,

- d) po ust. 9d dodaje się ust. 9e w brzmieniu:

„9e. W przypadku przychodów, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 5, miejsce zamieszkania podatnika dla celów podatkowych może zostać potwierdzone kopią certyfikatu rezydencji, jeżeli kwota wypłacanych na rzecz tego samego podmiotu należności nie przekracza 10 000 zł w roku podatkowym, a informacje wynikające z przedłożonej kopii certyfikatu rezydencji nie budzą uzasadnionych wątpliwości co do zgodności ze stanem faktycznym.”,

- e) w ust. 10 po zdaniu pierwszym dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Zdanie pierwsze stosuje się także do podmiotów wskazanych w art. 3 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych w zakresie, w jakim prowadzą działalność gospodarczą poprzez położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład, jeżeli rachunek, na którym zapisane są papiery wartościowe, jest związany z działalnością tego zakładu.”,

- f) dodaje się ust. 12–23 w brzmieniu:

„12. Jeżeli łączna kwota przekazanych podatnikowi wypłat (świadczeń) lub postawionych podatnikowi do dyspozycji pieniędzy lub wartości pieniężnych z tytułów określonych w art. 29 i art. 30a ust. 1 pkt 1–5a, przez płatnika, o którym mowa w ust. 4, 4d i 10, w przekraczającym u tego płatnika roku podatkowym kwotę 2 000 000 zł, płatnik ten jest obowiązany pobierać zryczałtowany podatek dochodowy stosując stawki podatku określone w art. 29 i art. 30a ust. 1 od nadwyżki ponad kwotę 2 000 000 zł, z pominięciem stawki

podatku albo zwolnienia lub warunków niepobrania podatku, wynikających z innych przepisów prawa podatkowego.

13. Jeżeli wypłaty należności dokonano w walucie obcej, na potrzeby ustalenia czy przekroczona została kwota, o której mowa w ust. 12, wypłacone należności przelicza się na złote według kursu średniego waluty obcej ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień wypłaty.

14. Jeżeli nie można ustalić wysokości łącznej kwoty, o której mowa w ust. 12, domniemywa się, że przekroczyła ona kwotę 2 000 000 zł.

15. Przepisu ust. 12 nie stosuje się, jeżeli płatnik złożył oświadczenie, że:

- 1) posiada dokumenty wymagane przez przepisy prawa podatkowego potwierdzające zasadność zastosowanie stawki podatku albo zwolnienia lub niepobrania podatku, wynikających przepisów prawa podatkowego;
- 2) po przeprowadzeniu weryfikacji, o której mowa w ust. 4aa, nie posiada wiedzy uzasadniającej przypuszczenie, że istnieją okoliczności wykluczające możliwość zastosowania stawki podatku albo zwolnienia lub niepobrania podatku, wynikających przepisów prawa podatkowego, w szczególności okoliczności uniemożliwiające spełnienie przesłanek, o których mowa w art. 44f ust. 4 pkt 4 oraz 5.

16. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 15, składa kierownik jednostki w rozumieniu ustawy o rachunkowości, podając pełnioną przez siebie funkcję. Nie jest dopuszczalne złożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 15, przez pełnomocnika.

17. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 15, składa się najpóźniej w dniu dokonania wypłaty należności z tytułów określonych w art. 29 oraz art. 30a ust. 1 pkt 1–5a.

18. W przypadku gdy:

- 1) oświadczenie, o którym mowa ust. 15, składa jedna osoba – złożenie oświadczenia następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej do organu podatkowego, o którym mowa w art. 44f ust. 15;
- 2) do złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 13, obowiązana jest więcej niż jedna osoba – dowód złożenia tego oświadczenia przekazywany jest wraz

ze zgłoszeniem za pomocą środków komunikacji elektronicznej zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej do organu podatkowego, o którym mowa w art. 44f ust. 16.

19. W zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 18 pkt 2, potwierdza się, że oświadczenie, o którym mowa w ust. 15, zostało złożone przez wszystkie obowiązane osoby do jego złożenia. Zgłoszenie składa w terminie, o którym mowa w ust. 17 jedna z osób, które złożyły oświadczenie, o którym mowa w ust. 13. Zgłoszenie nie może zostać złożone przez pełnomocnika.

20. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, grupy podatników, grupy płatników lub czynności, w przypadku których zostanie wyłączone lub ograniczone stosowanie ust. 12, jeżeli spełnione zostały warunki do niepobrania podatku, zastosowania stawki podatku albo zwolnienia lub wyłączenia, wynikających z przepisów prawa podatkowego, uwzględniając istnienie określonych uwarunkowań obrotu gospodarczego, specyficzny status niektórych grup podatników i płatników oraz specyfikę dokonywania niektórych czynności.

21. Płatnicy, o których mowa w ust. 1, nie są obowiązani do poboru podatku od odsetek lub dyskonta od:

- 1) listów zastawnych;
- 2) obligacji, jeżeli te odsetki lub dyskonto są wypłacane z obligacji:
 - a) o terminie wykupu nie krótszym niż 1 rok,
 - b) dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzonych do alternatywnego systemu obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium państwa będącego stroną zawartej z Rzeczpospolitą Polską umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, której przepisy określają zasady opodatkowania dochodów z dywidend, odsetek oraz należności licencyjnych.

22. Niepobranie podatku w przypadku, o którym mowa w ust. 21 pkt 2, następuje pod warunkiem złożenia przez płatnika do organu podatkowego, o którym mowa w art. 44f ust. 16, oświadczenia, że płatnik dochował należytej staranności w poinformowaniu nabywców obligacji o wymogu wynikającym z art. 21 ust. 1 pkt 130c lit. c.

23. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 22, składa się za pomocą środków komunikacji elektronicznej zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej jednokrotnie w stosunku do danej emisji obligacji najpóźniej w dniu, w którym płatnik nie pobiera podatku na podstawie ust. 21 pkt 2.”;

29) w art. 42 po ust. 8 dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. Jeżeli suma należności wypłaconych (świadczeń) podatnikowi z tytułów określonych w art. 29 oraz art. 30a ust. 1 pkt 1–5a, których wysokość przekroczyła łącznie kwotę, o której mowa w art. 41 ust. 12, obejmuje należności, od których zgodnie z art. 41 ust. 2a, od których nie został pobrany podatek, płatnik jest obowiązany zawiadomić o kwocie i rodzaju należności wypłacanych temu podatnikowi w roku podatkowym, od których nie został pobrany podatek, podając dane identyfikacyjne podatnika prowadzącego działalność poprzez położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład, w szczególności pełną nazwę, adres i numer identyfikacji podatkowej podatnika oraz adres zagranicznego zakładu podatnika. Zawiadomienie to składa się także w przypadku dokonania temu samemu podatnikowi w danym roku podatkowym dalszych wypłat należności, od których zgodnie z art. 41 ust. 2a nie został pobrany podatek.

10. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 9, jest składane do naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach opodatkowania osób zagranicznych, w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nie został pobrany podatek na podstawie art. 41 ust. 2a.”;

30) po rozdziale 7a dodaje się rozdział 7b w brzmieniu:

„Rozdział 7b

Zwrot podatku z tytułu wypłaconych należności

Art. 44f. 1. Organ podatkowy zwraca na wniosek podatek lub różnicę podatku pobranego zgodnie z art. 41 ust. 12. Wysokość podatku lub różnicę podatku do zwrotu określa się na podstawie zwolnień lub obniżonych stawek wynikających z przepisów szczególnych, w tym z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczypospolita Polska.

2. Wniosek o zwrot podatku może złożyć:

- 1) podatnik, w tym podatnik o którym mowa w art. 3 ust. 2a, który w związku z uzyskaniem należności, od której został pobrany podatek, osiąga przychód podlegający opodatkowaniu zgodnie z przepisami niniejszej ustawy,
- 2) płatnik, jeżeli wpłacił podatek z własnych środków i poniósł ciężar ekonomiczny tego podatku,

– zwany dalej „wnioskodawcą”.

3. Wniosek o zwrot podatku zawiera oświadczenie co do zgodności z prawdą faktów przedstawionych we wniosku oraz co do zgodności z oryginałem dokumentacji załączonej do wniosku. Obowiązek złożenia oświadczenia, o którym mowa w zdaniu pierwszym obowiązuje także na dalszym etapie postępowania w odniesieniu do przedstawianych kolejnych faktów oraz przekazywanej uzupełniającej dokumentacji.

4. Do wniosku o zwrot podatku dołącza się dokumentację, w szczególności:

- 1) certyfikat rezydencji; art. 41 ust. 9a i 9b stosuje się odpowiednio;
- 2) dokumentację dotyczącą przelewów bankowych lub inne dokumenty wskazujące na sposób rozliczenia lub przekazania tych należności;
- 3) dokumentację dotyczącą zobowiązania do wypłaty należności;
- 4) oświadczenie wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem, że w odniesieniu do czynności, w związku z którą składany jest wniosek o zwrot podatku podatnik jest podmiotem, na którym ciąży obowiązek podatkowy, a także oświadczenie wraz z uzasadnieniem wnioskodawcy, że podatnik albo jego zagraniczny zakład jest rzeczywistym właścicielem wypłacanych należności;
- 5) oświadczenie wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem, że podatnik prowadzi rzeczywistą działalność gospodarczą w kraju miejsca zamieszkania podatnika dla celów podatkowych, z którą wiąże się uzyskany przychód; art. 30f ust. 20 stosuje się odpowiednio – w przypadku gdy należności są uzyskiwane w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą;
- 6) ustalenia umowne, z powodu których płatnik wpłacił podatek z własnych środków i poniósł ciężar ekonomiczny tego podatku – w przypadku, o której mowa w ust. 2 pkt 2.

5. W sprawie zwrotu podatku, organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa kwotę zwrotu, z zastrzeżeniem ust. 10.

6. Zwrot podatku, z zastrzeżeniem ust. 7, następuje w terminie 6 miesięcy od dnia wpływu wniosku o zwrot podatku. Do tego terminu nie wlicza się terminów i okresów, o których mowa w art. 139 § 4 Ordynacji podatkowej. Termin określony w pierwszym zdaniu biegnie na nowo od dnia wpływu zmienionego wniosku o zwrot podatku.

7. Jeżeli weryfikacja zasadności zwrotu nie jest możliwa w terminie, o którym mowa w ust. 6, organ podatkowy może przedłużyć wskazany termin zwrotu podatku do czasu zakończenia weryfikacji wniosku o zwrot podatku w ramach kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego.

8. Jeżeli posiadane informacje wskazują na wysokie ryzyko niezasadności zwrotu weryfikacja zasadności wniosku o zwrot podatku zgodnie z ust. 7 polega w szczególności na:

- 1) wystąpieniu z wnioskiem o udzielenie informacji podatkowych do właściwego organu innego państwa, w tym w zakresie spełniania przez podatnika warunków, o których mowa w ust. 3 odpowiednio w pkt 4 i 5,
- 2) weryfikacji zgodności danych wskazanych we wniosku oraz danych posiadanych przez organ podatkowy lub uzyskanych na wniosek, o którym mowa w pkt 1, z warunkami niepobrania podatku, zastosowania zwolnienia lub obniżonej stawki podatku określonej w przepisach szczególnych, w tym we właściwej umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania, której stroną jest Rzeczpospolita Polska oraz na ustaleniu czy podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 2a, prowadzi rzeczywistą działalność gospodarczą w kraju, w którym ma miejsce zamieszkania dla celów podatkowych; przepis art. 30f ust. 20 stosuje się odpowiednio.

9. W przypadku gdy uzasadniają to okoliczności sprawy, w szczególności pomimo podjętych działań niewyjaśnione zostały wątpliwości dotyczące spełniania przez podatnika warunków niepobrania podatku, zastosowania zwolnienia lub obniżonej stawki podatku określonej w przepisach szczególnych, w tym we właściwej umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania, weryfikacja może obejmować również przeprowadzenie kontroli podatkowej na terytorium państwa zamieszkania podatnika dla celów podatkowych.

10. Jeżeli wniosek o zwrot podatku nie budzi wątpliwości, organ podatkowy dokonuje zwrotu kwoty wskazanej we wniosku bez wydania decyzji, w terminie o

którym mowa w ust. 5. Jeżeli zwrotu podatku w trybie, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, dokonano nienależnie lub w wysokości wyższej od należnej, w zakresie takiego zwrotu podatku nie wszczyna się postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia skarbowe.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, strukturę wniosku o zwrot podatku oraz zakres przekazywanych w nim danych wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełnienia i złożenia wniosku, mając na celu umożliwienie identyfikacji podatnika, pouczenie wnioskodawcy o odpowiedzialności za fałszywe zeznania oraz mając na względzie konieczność ujednolicenia formy składanych wniosków oraz zapewnienia sprawnej obsługi wnioskodawców.

12. Jeżeli do wniosku o zwrot podatku nie dołączono elementów dokumentacji wskazanych w ust. 4, organ podatkowy wzywa wnioskodawcę do usunięcia braków w terminie 14 dni, z pouczeniem, że niewypełnienie tego warunku spowoduje pozostawienie wniosku o zwrot podatku bez rozpatrzenia. W sprawie pozostawienia wniosku o zwrot bez rozpatrzenia wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie.

13. Podatek lub różnica podatku niezwrócona przez organ podatkowy w terminie, o którym mowa w ust. 6, podlega oprocentowaniu w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej.

14. Zwrot podatku dokonywany jest na rachunek bankowy wnioskodawcy lub rachunek wnioskodawcy w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej. W przypadku gdy zwrot podatku jest dokonywany na rachunek wnioskodawcy prowadzony poza terytorium kraju, zwracana kwota jest pomniejszana o koszty dokonania zwrotu.

15. Wniosek o zwrot podatku określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 10 składa się do właściwego organu podatkowego wraz z niezbędną dokumentacją za pomocą środków komunikacji elektronicznej zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej. W ten sam sposób następuje uzupełnienie wniosku o zwrot podatku w zakresie przedstawienia organowi podatkowemu dalszych faktów oraz przekazania uzupełniającej dokumentacji.

16. Organem podatkowym właściwym w sprawach zwrotu podatku jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania podatnika, a

w przypadku podatników o których mowa w art. 3 ust. 2a, naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych.

17. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w celu usprawnienia postępowania w sprawach dotyczących zwrotu podatku, może określić, w drodze rozporządzenia, właściwość miejscową organów podatkowych w tych sprawach w sposób odmienny niż określony ust. 16, mając na względzie sprawne i efektywne wykonywanie zadań, o których mowa w niniejszym rozdziale.

18. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1-17 stosuje się odpowiednio przepisy art. 130, art. 131, art. 135, art. 140, art. 141, art. 143, art. 165 § 3 i 3b, art. 165a, art. 167, art. 168, art. 169 § 1-2 i 4, art. 170, art. 171, art. 189 § 3, art. 197 § 1 i 3, art. 213-215 oraz przepisy działu IV rozdziałów 1, 3a, 5–16, 17–20, 22 i 23 Ordynacji podatkowej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1036, 1162 i 1291) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1a uchyla się ust. 15;
- 2) w art. 3 w ust. 3 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) niezrealizowanych zysków, o których mowa w rozdziale 5a.”;
- 3) w art. 4a:
 - a) pkt 29 otrzymuje brzmienie:
„29) rzeczywistym właścicielu – oznacza to podmiot, który spełnia łącznie następujące warunki:
 - a) otrzymuje należność dla własnej korzyści, w tym decyduje samodzielnie o jej przeznaczeniu i ponosi ryzyko ekonomiczne związane z utratą tej należności lub jej części,
 - b) nie jest pośrednikiem, przedstawicielem, powiernikiem lub innym podmiotem zobowiązanym prawnie lub faktycznie do przekazania całości lub części należności innemu podmiotowi,
 - c) prowadzi rzeczywistą działalność gospodarczą w kraju siedziby, jeżeli należności uzyskiwane są w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą; przy ocenie czy podmiot prowadzi rzeczywistą działalność gospodarczą przepis art. 24a ust. 18 stosuje się odpowiednio;”
 - b) dodaje się pkt 33–35 w brzmieniu:

- „33) walucie wirtualnej – oznacza to walutę wirtualną w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 26 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 34) pożyczce papierów wartościowych – oznacza to transakcję, o której mowa w art. 3 pkt 7-9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012, realizowaną na papierach wartościowych, na warunkach określonych tym rozporządzeniem, jeżeli zwrot pożyczonych papierów wartościowych albo dzień wykonania innego świadczenia w miejsce umówionego następuje nie później niż w terminie 12 miesięcy licząc od końca miesiąca, w którym przekazano papiery wartościowe w ramach takiej pożyczki;
- 35) ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu – oznacza to ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. poz. 723, 1075 i 1499).”;
- 4) w art. 6 w ust. 1 w pkt 19 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 20 w brzmieniu:
„20) jednostki dozoru technicznego, o których mowa w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1351 i 1356).”;
- 5) w art. 7:
- a) w ust. 2 wyrazy „art. 24a i art. 24b” zastępuje się wyrazami „art. 24a, art. 24b, art. 24d i art. 24f”;
- b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
„6. Przepis ust. 5 nie ma zastosowania do strat z odpłatnego zbycia walut wirtualnych.”;
- 6) w art. 7b:
- a) w ust. 1:
- w pkt 6:
- – lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) z praw majątkowych, o których mowa w art. 16b ust. 1 pkt 4–7, z wyłączeniem przychodów z licencji bezpośrednio związanych z

uzyskaniem przychodów niezaliczanych do zysków kapitałowych oraz praw wytworzonych przez podatnika,”

-- w lit. e kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:

„f) z wymiany waluty wirtualnej na środek płatniczy, towar, usługę lub prawo majątkowe inne niż waluta wirtualna lub z regulowania innych zobowiązań walutą wirtualną;”

– dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) przychody z pożyczki papierów wartościowych.”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku ubezpieczycieli, banków, podmiotów, o których mowa w art. 15c ust. 16 pkt 3, 4, 15 i 16, instytucji finansowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz podmiotów, o których mowa w art. 3 pkt 21 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, przychody wymienione w ust. 1, z wyłączeniem przychodów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i f, zalicza się do przychodów innych niż przychody z zysków kapitałowych.”

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku podatników prowadzących działalność, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu przychody wymienione w ust. 1 pkt 6 lit. f zalicza się do przychodów innych niż przychody z zysków kapitałowych.”

7) w art. 9:

a) po ust. 2c dodaje się ust. 2d w brzmieniu:

„2d. Podatnicy, którzy przenoszą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składniki majątku w sposób, o którym mowa w art. 24f i art. 24g, są obowiązani wyodrębnić te składniki w ewidencji, o której mowa w ust. 1.”

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia sposób prowadzenia uproszczonej ewidencji składników majątku zakładu, przychodów i kosztów oraz warunki, jakim powinna odpowiadać ta ewidencja w celu prawidłowego określenia zobowiązania podatkowego, dla podatników niemających siedziby lub zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy dla

wykonywania działalności nie tworzą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddziału lub przedstawicielstwa, mając na uwadze zakres prowadzonej działalności.”;

8) w art. 12:

a) w ust. 1 w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) ustalona na dzień zwrotu pożyczonych papierów wartościowych albo dzień wykonania innego świadczenia w miejsce umówionego, kwota stanowiąca różnicę pomiędzy:

- a) wartością udzielonej pożyczki papierów wartościowych a wartością zwróconych papierów wartościowych lub wartością świadczenia albo
- b) w przypadku, gdy przedmiotem pożyczki papierów wartościowych są papierów wartościowe nominowane lub waloryzowane w walucie obcej – wartością udzielonej pożyczki określoną według umownego kursu sprzedaży waluty obcej, a wartością tej pożyczki określoną według umownego kursu odkupu tej waluty.”,

b) w ust. 4:

– w pkt 8 dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) bezzwrotną pomocą udzieloną bankowi, będącemu uczestnikiem systemu ochrony, w rozumieniu ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, pochodzącą ze środków funduszu pomocowego w ramach realizacji celów funkcjonowania systemu ochrony wymienionych w tej ustawie – w przypadku przejęcia albo nabycia przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa banku przez inny bank, będących uczestnikami tego systemu ochrony.”,

– w pkt 26 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 27 w brzmieniu:

„27) wartości waluty wirtualnej otrzymanej w zamian za inną walutę wirtualną.”,

c) ust. 4ba otrzymuje brzmienie:

„4ba. Przepisy ust. 1 pkt 4d, 4e, 5a, 6 i 6a stosuje się również w przypadku odpłatnego zbycia wierzytelności lub jej części, w tym w sposób określony w ust. 1 pkt 7.”;

9) w art. 15:

a) w ust. 1j:

- pkt 2a otrzymuje brzmienie:

„2a) wartości odpowiadającej kwocie pożyczki (kredytu), która została przekazana przez wnoszącego wkład na rachunek płatniczy tej spółki lub spółdzielni, nie wyższej jednak niż wartość wkładu z tytułu tej pożyczki (kredytu), określoną zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 7 – jeżeli przedmiotem wkładu niepieniężnego jest wierzytelność z tytułu tej pożyczki (kredytu);”
 - po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) wartości wierzytelności, w części zaliczonej uprzednio do przychodów należnych – jeżeli przedmiotem wkładu niepieniężnego jest wierzytelność zaliczona uprzednio do przychodów należnych podmiotu wnoszącego ten wkład;”
 - pkt 3 wyrazy „1, 2 i 2a” zastępuje się wyrazami „1-2b”,
- b) ust. 1y otrzymuje brzmienie:
- „1y. W przypadku prowadzenia przez podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 2, działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczny zakład, wartość poszczególnych składników majątku wchodzących w skład tego zagranicznego zakładu, ustala się, z zastrzeżeniem ust. 1, w wysokości:
- 1) wartości rynkowej określonej dla celów opodatkowania podatkiem równoważnym do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków, o którym mowa w art. 24f, w państwie miejsca siedziby lub zarządu lub w państwie położenia jego zakładu zagranicznego w tym, jeżeli zakład ten został zlikwidowany, chyba że organ podatkowy określi tę wartość w innej wysokości – w przypadku gdy składniki majątku, w tym przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część, są przeniesione z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej; przepis ust. 1u stosuje się odpowiednio, lub
 - 2) przyjętej dla celów podatkowych i wynikającej z ksiąg podatkowych tego podatnika, niezaliczonej do kosztów w jakiejkolwiek formie, nie wyższej jednak od wartości rynkowej składnika majątku – jeżeli składnik ten przenoszony jest z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w przypadku gdy państwo to nie określi dla tego składnika majątku wartości rynkowej, o której mowa w pkt 1, albo zwolni z opodatkowania tę wartość, albo jeżeli

składnik ten jest przenoszony z terytorium państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej; przepis ust. 1u stosuje się odpowiednio.”,

c) po ust. 1y dodaje się ust. 1ya w brzmieniu:

„1ya. Przepis ust. 1y stosuje się odpowiednio do podatnika, o którym mowa w art. 3 ust.1, który:

- 1) przeniósł na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składnik majątku swojego zagranicznego zakładu, w tym w wyniku likwidacji tego zagranicznego zakładu, lub
- 2) przeniósł na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w związku ze zmianą miejsca siedziby lub zarządu, składnik majątku wykorzystywany w działalności gospodarczej prowadzonej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym w wyniku jej likwidacji.”,

d) ust. 1z otrzymuje brzmienie:

„1z. Przepis ust. 1y i 1ya stosuje się odpowiednio do spółki europejskiej związanej na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 2157/2001 z dnia 8 października 2001 r. w sprawie statutu spółki europejskiej (SE) (Dz. Urz. WE L 294 z 10.11.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 4, str. 251) i spółdzielni europejskiej związanej na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1435/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie statutu spółdzielni europejskiej (SCE) (Dz. Urz. WE L 207 z 18.08.2003, str. 1, z późn.zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 17, t. 1, str. 280).”,

e) po ust. 4l wprowadza się ust. 4m w brzmieniu:

„4m. Przepisy ust. 4i i 4j stosuje się odpowiednio do korekty wartości rynkowej, wynikającej z decyzji organu podatkowego określającej wartość rynkową składnika majątku podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lub 2, w innej wysokości niż przyjęta dla celów opodatkowania podatkiem równoważnym do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków, o którym mowa w art. 24f, przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, z którego terytorium składnik ten został przeniesiony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

f) uchyla się ust. 9 i 10,

g) dodaje się ust. 11–13 w brzmieniu:

„11. Koszty uzyskania przychodów, o których mowa w art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. f, stanowią udokumentowane wydatki bezpośrednio poniesione na nabycie lub

zbycie waluty wirtualnej, w tym udokumentowane wydatki poniesione na rzecz podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

12. Koszty uzyskania przychodów, o których mowa w ust. 11, są potrącane w tym roku podatkowym, w którym zostały poniesione, z zastrzeżeniem ust. 13.

13. Nadwyżka kosztów uzyskania przychodów, o których mowa w ust. 11, nad przychodami uzyskanymi w roku podatkowym, powiększa koszty uzyskania przychodów poniesione w następnym roku podatkowym.”;

10) po art. 15b dodaje się art. 15ba w brzmieniu:

„Art. 15ba. W przypadku nabycia w ramach jednej transakcji co najmniej 100 wierzytelności bez wyodrębnienia ceny nabycia poszczególnych wierzytelności (pakiet wierzytelności), dochód z pakietu wierzytelności stanowi nadwyżka przychodów uzyskanych z wierzytelności wchodzących w skład pakietu na kosztem nabycia pakietu wierzytelności.

2. Przez przychody uzyskane z wierzytelności wchodzących w skład pakietu wierzytelności rozumie się środki lub wartości otrzymane w wyniku uregulowania tych wierzytelności lub środki lub wartości ze zbycia całości lub części wierzytelności wchodzących w skład danego pakietu, z wyjątkiem opłat, odsetek za opóźnienie w zapłacie zobowiązań i kar, naliczonych po dniu nabycia pakietu wierzytelności.

3. Przez koszt nabycia pakietu wierzytelności rozumie się cenę nabycia takiego pakietu wierzytelności.

4. Koszty nabycia pakietu wierzytelności potrąca się w okresie rozliczeniowym, w którym osiągnięty został przychód z wierzytelności wchodzącej w skład pakietu wierzytelności, do wysokości odpowiadającej temu przychodowi.

5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio do nabycia pojedynczej wierzytelności.”;

11) po art. 15ca dodaje się art. 15cb w brzmieniu:

„Art. 15cb. 1. Za koszt uzyskania przychodów podatnika będącego spółką uznaje się również kwotę odpowiadającą iloczynowi stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego obowiązującej w ostatnim dniu roboczym roku poprzedzającego rok podatkowy powiększonej o 1 punkt procentowy oraz kwoty:

1) dopłaty wniesionej do spółki w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach lub

2) zysku przekazanego na kapitał rezerwowy lub zapasowy spółki.

2. Koszt, o którym mowa w ust. 1, przysługuje w roku wniesienia dopłaty lub podwyższenia kapitału rezerwowego lub zapasowego oraz w kolejnych dwóch bezpośrednio po sobie następujących latach podatkowych.

3. Łączna kwota kosztów uzyskania przychodów odliczona w danym roku podatkowym z tytułów wymienionych w ust. 1 nie może przekroczyć kwoty 250 000 zł.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do dopłat i zysków przeznaczonych na pokrycie straty bilansowej.

5. Przepis ust. 1 stosuje się, jeżeli zwrot dopłaty lub podział i wypłata zysku nastąpi nie wcześniej niż po upływie 3 lat licząc od końca roku podatkowego, w którym ta dopłata została wniesiona do spółki albo podjęta została uchwała o zatrzymaniu zysku w spółce.

6. Za rok podatkowy, w którym dopłata została wniesiona do spółki uznaje się rok, w którym dopłata wpłynęła na rachunek płatniczy spółki.

7. Jeżeli dopłata, o której mowa w ust. 1, zostanie zwrócona przed upływem terminu wskazanego w ust. 5, w roku podatkowym w którym dokonano zwrotu przychodem jest wartość odpowiadająca odliczonym, zgodnie z ust. 1, kosztom uzyskania przychodów.

8. Przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio do przychodów spółki proporcjonalnie odpowiadającym tej części kosztów uzyskania przychodów, która odpowiada zwróconej kwocie dopłaty – w przypadku zwrotu części dopłaty, o której mowa w ust. 1.

9. W przypadku gdy spółka, o której mowa w ust. 1, zostanie przejęta w wyniku łączenia, podziału lub przekształcenia w spółkę niebędącą osobą prawną przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 5, na dzień poprzedzający dzień przejęcia lub przekształcenia ustala się przychód w wysokości odpowiadającej odliczonym, zgodnie z ust. 1, kosztom uzyskania przychodów.”;

12) w art. 16:

a) w ust. 1:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) odpisów z tytułu zużycia samochodu osobowego, dokonywanych według zasad określonych w art. 16a–16m, w części ustalonej od wartości samochodu przewyższającej kwotę 150 000 zł;”;

– po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

- „6a) strat w środkach trwałych oraz wartościach niematerialnych i prawnych, jeżeli środki te lub wartości zostały przeniesione poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w sposób o którym mowa w art. 24f ustawy;”,
- po pkt 8a dodaje się pkt 8aa w brzmieniu:
 - „8aa) wydatków na nabycie papierów wartościowych przekazanych w drodze udzielonej pożyczki papierów wartościowych; wydatki takie są jednak kosztem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia zwróconych w tej pożyczce papierów wartościowych albo z odpłatnego zbycia zwróconych z kolejnej pożyczki papierów wartościowych;”,
- pkt 25 lit c otrzymuje brzmienie:
 - „c) strat poniesionych przez bank z tytułu udzielonych po dniu 1 stycznia 1997 r. gwarancji (poręczeń) spłaty kredytów i pożyczek, obliczonych zgodnie z pkt 25 lit. b;”,
- w pkt 37 lit. c otrzymuje brzmienie:
 - „c) składek na rzecz organizacji zrzeszających przedsiębiorców i pracodawców, działających na podstawie odrębnych ustaw – do wysokości łącznie nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty odpowiadającej 0,25% kwoty wynagrodzeń wypłaconych w poprzednim roku podatkowym, stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne;”,
- po pkt 39 dodaje się pkt 39a i 39b w brzmieniu:
 - „39a) strat w części niepokrytej spłatą nabytych wierzytelności, w tym nabytych wierzytelności w pakiecie, o których mowa w art. 15ba;
 - 39b) wydatków na nabycie wierzytelności, jeżeli wierzytelność ta uprzednio została zbyta przez podatnika lub spółkę niebędącą osobą prawną, w której podatnik jest współnikiem – w części przekraczającej przychód uzyskany przez podatnika z tego uprzedniego lub pierwszego zbycia;”,
- pkt 49 otrzymuje brzmienie:
 - „49) składek na ubezpieczenie samochodu osobowego w wysokości przekraczającej ich część ustaloną w takiej proporcji, w jakiej kwota 150 000 zł pozostaje w wartości samochodu przyjętej dla celów ubezpieczenia;”,
- pkt 51 otrzymuje brzmienie:

- „51) 50% poniesionych wydatków, z zastrzeżeniem pkt 30, z tytułu kosztów używania samochodu osobowego dla potrzeb działalności gospodarczej, jeżeli podatnik nie prowadzi ewidencji, o której mowa w ust. 5a, potwierdzającej wykorzystywanie samochodu osobowego wyłącznie do działalności gospodarczej podatnika;”,
- pkt 58 otrzymuje brzmienie:

„58) wydatków i kosztów bezpośrednio sfinansowanych z dochodów (przychodów), o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 14a, 23, 24, 42, 47, 48, 52, 53, 55, 56 i 56a;”,
 - po pkt 71 dodaje się pkt 71a w brzmieniu:

„71a) wpłaty na system ochrony, w rozumieniu ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, wniesione przez uczestnika tego systemu, na zasadach wynikających z tej ustawy;”,
 - po pkt 74 dodaje się pkt 75 i 76 w brzmieniu:

„75) dotyczących danego samochodu osobowego opłat wynikających z umowy leasingu, o której mowa w art. 17a pkt 1, umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, w wysokości przekraczającej ich część ustaloną w takiej proporcji, w jakiej kwota 150 000 zł pozostaje do wartości samochodu osobowego będącego przedmiotem tej umowy; do tych opłat nie zalicza się składek na ubezpieczenie samochodu osobowego; przepis pkt 49 stosuje się;

76) poniesionych wydatków związanych z zamianą waluty wirtualnej na inną walutę wirtualną.”,
- b) dodaje się ust. 1c w brzmieniu:
- „1c. W przypadkach kiedy podatnik wniósł do spółki niebędącej osobą prawną wkład niepieniężny, a spółka niebędąca osobą prawną uległa przekształceniu w spółkę lub została przejęta przez spółkę, przez wydatki o których mowa w ust. 1 pkt 8, 8c i 8d na nabycie lub objęcie udziałów (akcji) spółki uważa się wydatki poniesione na nabycie lub wytworzenie składników majątku stanowiących przedmiot takiego wkładu, niezaliczone do kosztów uzyskania przychodów w jakiegokolwiek formie.”,
- c) ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. Przepis ust. 1 pkt 51 nie dotyczy opłat z tytułu umowy leasingu, o której mowa w art. 17a pkt 1, najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, chyba że opłaty te zostały skalkulowane w sposób obejmujący koszty eksploatacji samochodu osobowego. W takim przypadku przepis ust. 1 pkt 51 stosuje się do tej części opłaty z tytułu umowy leasingu, o której mowa w art. 17a pkt 1, najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, która obejmuje koszty eksploatacji samochodu osobowego.”,

d) po ust. 3i dodaje się ust. 3j brzmieniu:

„3j. Poniesione wydatki, o których mowa w ust. 1 pkt 51 oraz kwota, o której mowa w ust. 1 pkt 75, obejmuje także podatek od towarów i usług, który zgodnie z odrębnymi przepisami nie stanowi podatku naliczonego oraz naliczony podatek od towarów i usług, w tej części, w której zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług podatnikowi nie przysługuje obniżenie kwoty lub zwrot różnicy podatku od towarów i usług.”,

e) w ust. 5 skreśla się wyrazy „i 51”,

f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5c w brzmieniu:

„5a. W przypadku nieprowadzenia przez podatnika ewidencji, o której mowa w art. 86a ustawy o podatku od towarów i usług, uznaje się, że samochód osobowy jest wykorzystywany również dla celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą podatnika, chyba że podatnik nie jest na podstawie przepisów ustawy o podatku od towarów i usług zobowiązany do prowadzenia takiej ewidencji.

5b. Przepisu ust. 5a nie stosuje się, jeżeli:

- 1) sprzedaż u podatnika jest zwolniona na podstawie art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o podatku od towarów i usług lub
- 2) podatnik wykonuje wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3 ustawy o podatku od towarów i usług.

5c. W przypadku ustalenia, iż podatnik niezgodnie ze stanem faktycznym, nie stosował ograniczenia wynikającego z ust. 1 pkt 51, przepis ten stosuje się od daty rozpoczęcia używania przez podatnika danego samochodu osobowego.”;

13) w art. 16b w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) wartość firmy, jeżeli w związku z przeniesieniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa wartość ta

została opodatkowana w państwie członkowskim Unii Europejskiej podatkiem równoważnym do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków, o którym mowa w art. 36a – w przypadku kiedy przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część przenoszone są z tego państwa,”;

14) w art. 16c pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wartość firmy, jeżeli wartość ta powstała w inny sposób niż określony w art. 16b ust. 2 pkt 2 i 2a,”;

15) w art. 16g ust. 1:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) w razie prowadzenia przez podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 2, działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczny zakład – wartość, o której mowa w art. 15 ust. 1y,”

b) w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) w razie gdy podatnik, o którym mowa w art. 3 ust.1, przeniósł na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składnik majątku swojego zagranicznego zakładu, w tym w wyniku jego likwidacji, lub przeniósł, w związku ze zmianą miejsca siedziby lub zarządu (rezydencji podatkowej), na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składnik majątku działalności prowadzonej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, – wartość, o której mowa w art. 15 ust. 1ya,”;

16) w art. 16i dodaje się ust. 5a brzmieniu:

„5a. Przepis ust. 5 nie ma zastosowania do finansującego w odniesieniu do leasingu spełniającego warunki określone w art. 17b – w przypadku leasingu samochodu osobowego.”;

17) w art. 17:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dochody z tytułu sprzedaży całości lub części nieruchomości oraz udziału w nieruchomości, wchodzącej w skład gospodarstwa rolnego; zwolnienie nie dotyczy dochodu uzyskanego ze sprzedaży, jeżeli sprzedaż ta następuje przed upływem pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie całości lub części zbywanej nieruchomości lub udziału w nieruchomości;”

– po pkt 50b dodaje się pkt 50c i 50d w brzmieniu:

„50c) dochody osiągnięte przez podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2, z odsetek lub dyskonta od obligacji:

- a) o terminie wykupu nie krótszym niż 1 rok oraz
- b) dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzonych do alternatywnego systemu obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium państwa będącego stroną zawartej z Rzeczpospolitą Polską umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, której przepisy określają zasady opodatkowania dochodów z dywidend, odsetek oraz należności licencyjnych.

– jeżeli do momentu wykupu obligacji objętych daną emisją podmioty powiązane w rozumieniu art. 11 niniejszej ustawy lub art. 25 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nie będą posiadały, bezpośrednio lub pośrednio, łącznie więcej niż 10% wartości tych obligacji;

50d) przychody osiągnięte przez podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2, z odsetek lub dyskonta, wypłacanych przez Narodowy Bank Polski w związku z operacjami dokonywanymi na instrumentach finansowych w ramach prowadzonej gospodarki rezerwami dewizowymi;”

– po pkt 56 dodaje się pkt 56a w brzmieniu:

„56a) środki finansowe otrzymane przez bank będący uczestnikiem systemu ochrony, w rozumieniu ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, pochodzące z funduszu pomocowego w ramach realizacji celów wymienionych w tej ustawie, w tym bezzwrotne wpłaty na fundusz (kapitał) zasobowy, rezerwowy lub zapasowy;”

– w pkt 57 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) dochodów (przychodów) z odsetek od pożyczek udzielonych podmiotom, o których mowa w lit a, oraz odsetek od innych zobowiązań tych podmiotów wobec funduszu, z wyjątkiem odsetek od wierzytelności z tytułu pożyczek nabytych przez fundusz od podmiotów, których działalność podlega nadzorowi państwowego organu nadzoru nad rynkiem

finansowym, uprawnionych do udzielania kredytów (pożyczek) na podstawie odrębnych ustaw regulujących zasady ich funkcjonowania, jeżeli pożyczki te zostały udzielone przez te podmioty,”

– w pkt 59 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 60 w brzmieniu:

„60) dochody uzyskane przez podatników mających siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z tytułu:

- a) nieodpłatnego nabycia środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, w tym uzyskanych informacji w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej (know-how),
- b) nieodpłatnego nabycia prawa do używania środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, w tym uzyskanych informacji w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej (know-how), na podstawie umowy użyczenia lub umowy o podobnym charakterze,
- c) nieodpłatnego nabycia usług szkoleniowych,
- d) otrzymania bezzwrotnego wsparcia finansowego, pod warunkiem że wsparcie to jest przeznaczone i zostanie wykorzystane wyłącznie na produkty wojskowe

– będących przedmiotem zobowiązania offsetowego w ramach wykonywania umów zawieranych przez Skarb Państwa.”

b) dodaje się ust. 13 i 14 w brzmieniu:

„13. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 61, dotyczy również podatników mających miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku nieodpłatnego nabycia wartości, praw, usług lub otrzymania bezzwrotnego wsparcia finansowego, określonych w ust. 1 pkt 61, od podatników, o których mowa w tym przepisie, lub za ich pośrednictwem, jeżeli te wartości, prawa, usługi lub wsparcie finansowe zostaną przeznaczone wyłącznie na cele wojskowe.

14. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 61, ma zastosowanie do dochodów wymienionych w tym przepisie, pozostających w związku z ustanowieniem lub utrzymaniem potencjału mającego na celu ochronę podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa w zakresie produkcji bronią, amunicją lub materiałami wojennymi, pod warunkiem że produkty te przeznaczone zostaną wyłącznie na cele wojskowe.”

18) w art. 18:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podstawę opodatkowania, z zastrzeżeniem art. 21, art. 22, art. 22d, art. 24a, art. 24b, art. 24d i art. 24f, stanowi dochód ustalony zgodnie z art. 7 albo art. 7a, po odliczeniu.”,

– w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) w bankach spółdzielczych – 25% kwoty wniesionych w roku podatkowym wpłat na system ochrony, w rozumieniu ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, jeżeli w terminie określonym w art. 27 ust. 1, co najmniej równowartość tej kwoty została przekazana na fundusz udziałowy, zasobowy lub rezerwowy, z wyjątkiem tych kwot, które przeznaczone zostały na pokrycie straty bilansowej banku.”,

b) dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Podatnicy uzyskujący przychody z zysków kapitałowych lub przychody z innych źródeł przychodów mogą dokonywać odliczeń, o których mowa w ust. 1, od dochodu w dowolnej proporcji, z tym że suma dokonanych w źródłach przychodów odliczeń nie może przekroczyć wysokości określonej w ust. 1 i 1a.

9. Jeżeli bank spółdzielczy, który nabył prawo do odliczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, poniósł za rok podatkowy stratę albo wielkość jego dochodu w roku podatkowym jest niższa od kwoty przysługującego mu odliczenia, odliczenia – odpowiednio w całej kwocie lub w pozostałej części – dokonuje się w zeznaniach za kolejno następujące po sobie trzy lata podatkowe, następujących bezpośrednio po roku, w którym podatnik skorzystał lub miał prawo skorzystać z odliczenia.”;

19) w art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatek, z zastrzeżeniem art. 21, art. 22, art. 22d, art. 24a, art. 24b, art. 24d i art. 24f, wynosi:

- 1) 19% podstawy opodatkowania;
- 2) 9% podstawy opodatkowania od przychodów (dochodów) innych niż z kapitałów pieniężnych – w przypadku podatników, u których przychody z tego tytułu osiągnięte w roku podatkowym nie przekroczyły wyrażonej w

złoty kwoty odpowiadającej równowartości 1 200 000 euro; przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1000 zł.”,

b) w ust. 1a:

- w pkt 4 na końcu dodaje się wyrazy „, albo”,
- dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) przez osoby prawne, osoby fizyczne albo jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, jeżeli w roku podatkowym, w którym podatnik został utworzony, oraz w roku podatkowym bezpośrednio po nim następującym, zostało do niego wniesione na poczet kapitału uprzednio prowadzone przedsiębiorstwo, zorganizowana część przedsiębiorstwa albo składniki majątku tego przedsiębiorstwa o wartości przekraczającej łącznie równowartość w złotych kwoty 10 000 euro przeliczonej według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy, w którym wniesiono te składniki majątku, w zaokrągleniu do 1000 zł, przy czym wartość tych składników oblicza się, stosując odpowiednio przepisy art. 14”,

c) dodaje się ust. 1c–1e w brzmieniu:

„1c. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do:

- 1) spółkidzielonej,
- 2) podatnika, który wniósł tytułem wkładu do innego podmiotu, w tym na poczet kapitału:

a) uprzednio prowadzone przez siebie przedsiębiorstwo, zorganizowaną część przedsiębiorstwa albo składniki majątku tego przedsiębiorstwa o wartości przekraczającej łącznie równowartość w złotych kwoty 10 000 euro przeliczonej według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy, w którym wniesiono te składniki majątku, w zaokrągleniu do 1000 zł, przy czym wartość tych składników oblicza się, stosując odpowiednio przepisy art. 14 ustawy zmienianej w art. 2, lub

b) składniki majątku uzyskane przez tego podatnika w wyniku likwidacji innych podatników, jeżeli ten podatnik posiadał udziały (akcje) tych innych likwidowanych podatników

– w roku podatkowym, w którym dokonano podziału albo wniesiono wkład, oraz w roku podatkowym bezpośrednio po nim następującym.

1d. Podatnicy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, stosują stawkę podatku, o której mowa w tym przepisie, jeżeli:

- 1) posiadają status małego podatnika oraz
- 2) ich udział dochodów w przychodach w poprzednim roku podatkowym nie przekraczał 33%.

1e. Warunki, o których mowa w ust. 1d, nie dotyczą podatników rozpoczynających prowadzenie działalności, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1c, w roku rozpoczęcia tej działalności.”,

d) uchyla się ust. 4;

20) art. 22c otrzymuje brzmienie:

„Art. 22c 1. Przepisów art. 20 ust. 3, art. 21 ust. 3 oraz art. 22 ust. 4 nie stosuje się, jeżeli skorzystanie ze zwolnienia określonego w tych przepisach było:

- 1) sprzeczne w danych okolicznościach z przedmiotem lub celem tych przepisów;
- 2) głównym lub jednym z głównych celów dokonania transakcji lub innej czynności albo wielu transakcji lub innych czynności, a sposób działania był sztuczny.

2. Dla potrzeb ust. 1 sposób działania nie jest sztuczny, jeżeli na podstawie istniejących okoliczności należy przyjąć, że podmiot działający rozsądnie i kierujący się zgodnymi z prawem celami zastosowałby ten sposób działania w dominującej mierze z uzasadnionych przyczyn ekonomicznych. Do przyczyn, o których mowa w zdaniu pierwszym, nie zalicza się celu skorzystania ze zwolnienia określonego w przepisach art. 20 ust. 3, art. 21 ust. 3 oraz art. 22 ust. 4 sprzecznego z przedmiotem lub celem tych przepisów.”;

21) po art. 22c dodaje się art. 22d w brzmieniu:

„Art. 22d 1. Od dochodów uzyskanych z odpłatnego zbycia walut wirtualnych, podatek dochodowy wynosi 19% uzyskanego dochodu.

2. Dochodem z odpłatnego zbycia walut wirtualnych jest osiągnięta w roku podatkowym różnica między sumą przychodów, o których mowa w art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. f, a kosztami uzyskania przychodów określonymi na podstawie art. 15 ust. 11–13.

3. Przepisy ust. 1 stosuje się z uwzględnieniem umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska. Jednakże zastosowanie stawki podatku wynikającej z właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania albo niezapłacenie podatku zgodnie z taką umową jest możliwe pod warunkiem udokumentowania dla celów podatkowych miejsca siedziby podatnika uzyskanym od niego certyfikatem rezydencji.

4. Dochodów z odpłatnego zbycia walut wirtualnych nie łączy się z innymi dochodami (przychodami) podatnika.

5. Po zakończeniu roku podatkowego podatnik jest obowiązany w zeznaniu podatkowym, o którym mowa w art. 27 ust. 1, wykazać dochody uzyskane w roku podatkowym z odpłatnego zbycia walut wirtualnych, i obliczyć należny podatek dochodowy.

6. W zeznaniu, o którym mowa w ust. 5 podatnik wykazuje koszty uzyskania przychodów, o których mowa w art. 15 ust. 11 i 13, także wtedy, gdy w roku podatkowym nie osiągnął przychodów z odpłatnego zbycia walut wirtualnych.”;

22) w art. 24a:

a) użyte w art. 24a, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „zagraniczna spółka” oraz „zagraniczna spółka kontrolowana” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku, odpowiednio wyrazami „zagraniczna jednostka” oraz „zagraniczna jednostka kontrolowana”,

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) zagraniczna spółka – oznacza:

- a) osobę prawną,
- b) spółkę kapitałową w organizacji,
- c) jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej inną niż spółka niemająca osobowości prawnej,
- d) spółkę niemającą osobowości prawnej, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2
- e) fundację, trust lub inny podmiot albo stosunek prawny o charakterze powierniczym,
- f) grupę kapitałową lub spółka z grupy, która samodzielnie spełnia warunek, o którym mowa w ust. 3 pkt 3 lit. c,

g) wydzielone organizacyjnie lub prawnie części zagranicznych spółek lub innych podmiotów mających lub niemających osobowości prawnej

– nieposiadającą siedziby lub zarządu w Rzeczypospolitej Polskiej, w której podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1, samodzielnie lub wspólnie z podmiotami powiązanymi, posiada, bezpośrednio lub pośrednio, udział w kapitale, prawo głosu w organach kontrolnych lub stanowiących lub zarządzających lub prawo do uczestnictwa w zysku, w tym ich ekspektatywę, lub w której w przyszłości będzie uprawniony do nabycia takich praw, w tym jako założyciel (fundator) lub beneficjent fundacji lub trustu lub innego podmiotu albo stosunku prawnego o charakterze powierniczym, lub nad którą podatnik sprawuje kontrolę faktyczną;”

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) prawo do uczestnictwa w zysku – oznacza również prawo do uzyskania środków należących do zagranicznej jednostki w związku z jej likwidacją, prawo do otrzymania świadczenia pieniężnego lub niepieniężnego, w tym jego ekspektatywy, jako założyciel (fundator) lub beneficjent fundacji lub trustu albo innego podmiotu lub stosunku prawnego o charakterze powierniczym lub ekspektatywę uzyskania zysków zagranicznej jednostki wypracowanych lub uzyskanych w przyszłości;

1b) kontrola faktyczna – oznacza w szczególności kontrolę wynikającą z powiązań umownych, między innymi umowy zagranicznej jednostki, decyzji sądu lub jakiegokolwiek innego dokumentu regulującego założenie lub funkcjonowanie tej jednostki, udzielonych pełnomocnictw lub powiązań faktycznych między zagraniczną jednostką i polskim podatnikiem lub stałym zakładem nierezydenta podatkowego położonego w Rzeczypospolitej Polskiej, które pozwalają im na posiadanie dominującej kontroli nad zagraniczną jednostką;”

– pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) jednostka zależna - oznacza podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 1, albo zagraniczną jednostkę niespełniającą warunków określonych w ust. 3 pkt 3 lit. b i c, w których podatnik posiada, bezpośrednio lub pośrednio, co najmniej 50% udziałów w kapitale lub co najmniej 50% praw głosu w

organach kontrolnych, stanowiących lub zarządzających, lub co najmniej 50% prawa do uczestnictwa w zyskach;

- 4) podmiot powiązany – oznacza:
- a) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, w której podatnik posiada co najmniej 25% udziałów w kapitale lub co najmniej 25% praw głosu w organach kontrolnych lub stanowiących lub zarządzających, lub co najmniej 25% prawa do uczestnictwa w zyskach,
 - b) osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, posiadającą w podatniku co najmniej 25% udziałów w kapitale lub co najmniej 25% praw głosu w organach kontrolnych lub stanowiących lub zarządzających, lub co najmniej 25% prawa do uczestnictwa w zyskach,
 - c) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, w której podmiot wskazany w lit. b posiada co najmniej 25% udziałów w kapitale lub co najmniej 25% praw głosu w organach kontrolnych lub stanowiących lub zarządzających, lub co najmniej 25% prawa do uczestnictwa w zyskach.”,

- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

"2a. W przypadku, gdy z okoliczności faktycznych nie można ustalić, że podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. e spełnia przesłanki uznania za zagraniczną jednostkę domniemywa się, że podmiot ten stanowi zagraniczną jednostkę, jeżeli podatnik jest założycielem lub fundatorem tego podmiotu oraz, odpłatnie bądź nieodpłatnie, przekazał majątek temu podmiotowi, chyba że wykaże on, iż wyzbył się w sposób definitywny i nieodwołalny powierzonego majątku. W takim przypadku podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. e, uznaje się za zagraniczną jednostkę, gdy podatnik jest lub może stać się beneficjentem tego podmiotu.

2b. Za zagraniczną jednostkę może być również uznany zagraniczny zakład zagranicznej jednostki w dowolnej postaci.”,

- d) w ust. 3:

– pkt 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

- „1) zagraniczna jednostka mająca siedzibę lub zarząd lub zarejestrowana lub położona na terytorium lub w kraju wymienionym w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 9a ust. 6 albo
- 2) zagraniczna jednostka mająca siedzibę lub zarząd lub zarejestrowana lub położona na terytorium państwa innego niż wskazane w pkt 1, z którym:
 - a) Rzeczpospolita Polska nie ratyfikowała umowy międzynarodowej, w szczególności umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, albo
 - b) Unia Europejska nie ratyfikowała umowy międzynarodowej
 - stanowiącej podstawę do uzyskania od organów podatkowych tego państwa informacji podatkowych”,
- w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:
 - "a) w jednostce tej podatek, o którym mowa w art. 3 ust. 1, samodzielnie lub wspólnie z podmiotami powiązаныmi, posiada bezpośrednio lub pośrednio, ponad 50% udziałów w kapitale lub ponad 50% praw głosu w organach kontrolnych lub stanowiących lub zarządzających, lub ponad 50% prawa do uczestnictwa w zyskach lub sprawuje kontrolę faktyczną nad zagraniczną jednostką.”,
- e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4. Podstawę opodatkowania, o której mowa w ust. 1, stanowi kwota odpowiadająca dochodowi zagranicznej jednostki kontrolowanej proporcjonalnie do okresu, w którym jednostka zagraniczna była kontrolowana przez podatnika w jej roku podatkowym, albo na okres, o którym mowa w ust. 8 albo 9, w takiej części, jaka odpowiada posiadanym prawom do uczestnictwa w zysku tej jednostki, po odliczeniu kwot:
 - 1) uwzględnionej w podstawie opodatkowania podatnika dywidendy otrzymanej od zagranicznej jednostki kontrolowanej;
 - 2) dochodu z odpłatnego zbycia przez podatnika udziału w zagranicznej jednostce kontrolowanej, w części uwzględnionej w jego podstawie opodatkowania.”,
- f) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
 - „4a. W przypadku gdy podatnikiem jest założyciel (fundator) podmiotu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. e, prawo do uczestnictwa w zyskach określa się poprzez odniesienie do proporcji w jakiej pozostaje wartość przekazanego majątku

do całego majątku trustu lub fundacji lub innego podmiotu lub stosunku prawnego o charakterze powierniczym.”,

g) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku zagranicznej jednostki kontrolowanej, o której mowa w ust. 3 pkt 1, dla ustalenia udziału związanego z prawem do uczestnictwa w zyskach zagranicznej jednostki kontrolowanej przyjmuje się, że podatnikowi albo podatnikowi wspólnie z innymi podatnikami, o których mowa w art. 3 ust. 1 niniejszej ustawy lub art. 3 ust. 1 ustawy dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, przysługiwały, przez cały rok podatkowy, o którym mowa w ust. 7, wszystkie prawa do uczestnictwa w zyskach tej jednostki. W przypadku braku przeciwnego dowodu przyjmuje się, że udziały tych podatników związane z prawem do uczestnictwa w zyskach są równe.”,

h) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Podatek do zapłaty przez podatnika z tytułu kontroli nad zagraniczną jednostką kontrolowaną, obliczony zgodnie z ust. 4 i 4a, pomniejsza się o podatek zapłacony przez jednostkę zależną z tytułu przepisów o kontrolowanych spółkach lub jednostkach zagranicznych obowiązujących w państwie siedziby lub zarządu lub rejestracji lub położenia jednostki zależnej, jeżeli jednostka zależna:

- a) posiada bezpośrednio lub pośrednio co najmniej 50% prawa do uczestnictwa w zyskach w tej zagranicznej jednostki kontrolowanej oraz
- b) jednostka zależna jest podatnikiem, o którym mowa w art. 3 ust. 1, albo istnieje podstawa prawna, wynikająca z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, innej ratyfikowanej umowy międzynarodowej, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, lub innej umowy międzynarodowej, której stroną jest Unia Europejska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, w którym jednostka zależna będąca zagraniczną jednostką posiada rezydencję podatkową lub jest zarejestrowana lub położona.”,

i) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Od podatku dochodowego obliczonego zgodnie z ust. 1 odlicza się kwotę równą podatnikowi dochodowemu zapłaconemu przez zagraniczną jednostkę kontrolowaną w państwie jej siedziby lub zarządu, rejestracji albo położenia lub w innym państwie w proporcji, w jakiej pozostaje dochód ustalony zgodnie z ust. 5 do

dochodu tej jednostki ustalonego zgodnie z ust. 6. Przepisy art. 20 ust. 8 i art. 22b stosuje się odpowiednio.”,

j) dodaje się ust. 20 w brzmieniu:

„20. Dla ustalenia statusu zagranicznej jednostki lub spełnienia warunku kontroli nad zagraniczną jednostką nie uwzględnia się w szczególności relacji pomiędzy podmiotami, które nie są ustanawiane lub utrzymywane z uzasadnionych przyczyn ekonomicznych, w tym mających na celu manipulowanie strukturą właścicielską lub tworzenie cyrkularnych struktur właścicielskich.”;

23) po art. 24c dodaje się art. 24d i art. 24e w brzmieniu:

„Art. 24d. 1. Podatek od osiągniętego przez podatnika kwalifikowanego dochodu z praw własności intelektualnych wynosi 5% podstawy opodatkowania.

2. Kwalifikowanymi prawami własności intelektualnej są wytworzone, rozwinięte lub ulepszone przez podatnika w ramach prowadzonej przez niego działalności badawczo–rozwojowej:

- 1) prawo do wynalazku (patent),
- 2) dodatkowe prawo ochronne na wynalazek,
- 3) prawo ochronne na wzór użytkowy,
- 4) prawo z rejestracji wzoru przemysłowego,
- 5) prawo z rejestracji topografii układu scalonego,
- 6) dodatkowe prawo ochronne dla patentu na produkt leczniczy lub środek ochrony roślin,
- 7) prawo z rejestracji produktu leczniczego i weterynaryjnego dopuszczone do obrotu,
- 8) prawo z rejestracji nowych odmian roślin i ras zwierząt,
- 9) prawo do programu komputerowego

– podlegające ochronie prawnej na podstawie przepisów odrębnych ustaw lub ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, oraz innych umów międzynarodowych, których stroną jest Unia Europejska.

3. Podstawę opodatkowania stanowi suma kwalifikowanych dochodów z kwalifikowanych praw własności intelektualnych osiągniętych w roku podatkowym.

4. Wysokość kwalifikowanego dochodu z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej ustala się jako iloczyn dochodu z kwalifikowanego prawa własności

intelektualnej osiągniętego w roku podatkowym i wskaźnika obliczonego według wzoru:

$$\frac{(a + b) * 1,3}{a + b + c + d}$$

gdzie poszczególne litery oznaczają faktycznie poniesione przez podatnika koszty na:

a – prowadzoną bezpośrednio przez podatnika działalność badawczo–rozwojową związaną z kwalifikowanym prawem własności intelektualnej,

b – nabycie wyników prac badawczo–rozwojowych związanych z kwalifikowanym prawem własności intelektualnej, innych niż wymienione w lit. d, od podmiotu niepowiązanego z podatnikiem,

c – nabycie wyników prac badawczo–rozwojowych związanych z kwalifikowanym prawem własności intelektualnej, innych niż wymienione w lit. d, od podmiotu powiązanego z podatnikiem,

d – nabycie przez podatnika kwalifikowanego prawa własności intelektualnej.

5. Do kosztów, o których mowa w ust. 4, nie zalicza się kosztów, które nie są bezpośrednio związane z kwalifikowanym prawem własności intelektualnej, w szczególności odsetek, opłat finansowych, kosztów związanych z nieruchomościami.

6. W przypadku, gdy wartość wskaźnika, o którym mowa w ust. 4, jest większa od 1, przyjmuje się, że wartość ta wynosi 1.

7. Dochodem (stratą) z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej jest osiągnięty przez podatnika w roku podatkowym dochód (strata):

- 1) z opłat lub należności wynikających z umowy licencyjnej, która dotyczy kwalifikowanego prawa własności intelektualnej;
- 2) ze sprzedaży kwalifikowanego prawa własności intelektualnej;
- 3) z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej uwzględnionego w cenie sprzedaży produktu lub usługi;
- 4) z odszkodowania za naruszenie praw wynikających z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej, jeżeli zostało uzyskane w postępowaniu spornym, w tym sądowym albo arbitrażu.

8. Do ustalenia dochodów, o których mowa w ust. 7 pkt 3, przepis art. 11 stosuje się odpowiednio.

9. W przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie dochodu przypadającego na poszczególne kwalifikowane prawa własności intelektualnej, podatnik może obliczyć kwalifikowany dochód z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej zgodnie z ust. 4–6 dla tego samego rodzaju produktu lub usługi, lub dla tej samej grupy produktów lub usług, w których zostało wykorzystane kwalifikowane prawo własności intelektualnej.

10. O wysokość straty z kwalifikowanych praw własności intelektualnej poniesionej w roku podatkowym obniża się dochód związany z tym samym kwalifikowanym prawem własności intelektualnej lub tego samego rodzaju produktu lub usługi lub tej samej grupy produktów lub usług, w których zostało wykorzystane kwalifikowane prawo własności intelektualnej – w kolejno następujących po sobie 5 latach podatkowych.

11. Podatnicy korzystający z opodatkowania zgodnie z ust. 1, są obowiązani do wykazania dochodu (straty), o którym mowa w ust. 7, w zeznaniu za rok podatkowy, w którym osiągnięto ten dochód.

12. Przepisy ust. 1–11 stosuje się odpowiednio do ekspektatywy uzyskania kwalifikowanego prawa własności intelektualnej w związku ze zgłoszeniem lub złożeniem wniosku o uzyskanie takiego prawa ochronnego do właściwego organu, od daty zgłoszenia lub złożenia wniosku.

13. W przypadku wycofania zgłoszenia lub wniosku, odmowy udzielenia prawa ochronnego, odrzucenia zgłoszenia lub odrzucenia wniosku o rejestrację, podatnik jest obowiązany opodatkować na zasadach określonych w art. 19 kwalifikowane dochody, o których mowa w ust. 4, uzyskane w okresie od daty zgłoszenia lub złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 10 do dnia wycofania wniosku lub zgłoszenia, odmowy udzielenia prawa ochronnego, odrzucenia zgłoszenia lub odrzucenia wniosku o rejestrację. W tym przypadku od podatku obliczonego od łącznej sumy dochodów odlicza się podatek zapłacony na podstawie ust. 1.

Art. 24e. 1. Podatnicy, którzy zamierzają skorzystać z opodatkowania na podstawie art. 24d, są obowiązani w prowadzonej ewidencji rachunkowej do wyodrębnienia każdego kwalifikowanego prawa własności intelektualnej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podatnicy są obowiązani do prowadzenia ewidencji rachunkowej w sposób zapewniający ustalenie przychodów, kosztów uzyskania przychodów, dochodu (straty), przypadających na każde kwalifikowane prawo własności intelektualnej.

3. W prowadzonej ewidencji rachunkowej podatnicy są obowiązani do wyodrębnienia kosztów, o których mowa w art. 24d ust. 4, przypadających na każde kwalifikowane prawo własności intelektualnej, w sposób zapewniający określenie dochodu kwalifikowanego.

4. Jeżeli podatnik wykorzystuje więcej niż jedno kwalifikowane prawo własności intelektualnej, a w prowadzonej ewidencji rachunkowej nie jest możliwe spełnienie warunków, o których mowa w ust. 2 i 3, podatnik może dokonywać zapisów w prowadzonej ewidencji rachunkowej w sposób zapewniający ustalenie łącznego dochodu z tych kwalifikowanych praw własności intelektualnej.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio, jeżeli podatnik wykorzystuje jedno lub więcej kwalifikowanych praw własności intelektualnej w produkcji lub usłudze albo w produktach lub usługach. W takim przypadku podatnik może dokonywać zapisów w prowadzonej ewidencji rachunkowej w sposób zapewniający ustalenie dochodu z kwalifikowanych praw własności intelektualnej w odniesieniu do tego produktu lub tej usługi albo do tych produktów lub tych usług.

6. W przypadku, gdy na podstawie prowadzonej przez podatnika ewidencji rachunkowej ustalenie dochodu (straty) z kwalifikowanych praw własności intelektualnej nie jest możliwe, podatnik jest obowiązany do zapłaty podatku zgodnie z art. 19.”;

24) po art. 24e dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Podatek od dochodów z niezrealizowanych zysków

Art. 24f. 1. Podatek od dochodów z niezrealizowanych zysków wynosi 19% podstawy opodatkowania.

2. Opodatkowaniu podatkiem od dochodów z niezrealizowanych zysków podlega:

- 1) przeniesienie składnika majątku poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w wyniku którego Rzeczpospolita Polska traci w całości lub części prawo do opodatkowania dochodów ze zbycia tego składnika majątku, przy czym przenoszony składnik majątku pozostaje własnością tego samego podmiotu;
- 2) zmiana rezydencji podatkowej przez podatnika podlegającego w Rzeczypospolitej Polskiej obowiązkowi podatkowemu od całości swoich dochodów (nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu) w wyniku której Rzeczpospolita

Polska w całości lub części traci prawo do opodatkowania dochodów ze zbycia składnika majątku będącego własnością tego podatnika, w związku z przeniesieniem jego siedziby lub zarządu do innego państwa.

3. Ilekroć w niniejszym rozdziale mowa jest o składniku majątku rozumie się przez to również przedsiębiorstwo lub zorganizowaną część przedsiębiorstwa.

4. Przeniesienie składnika majątku poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, obejmuje w szczególności sytuacje, w której:

- 1) podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1, przenosi do swojego zagranicznego zakładu składnik majątku dotychczas związany z działalnością prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 2, przenosi do państwa swojej rezydencji podatkowej lub do innego niż Rzeczpospolita Polska państwa w którym prowadzi działalność poprzez zagraniczny zakład, składnik majątku dotychczas związany z działalnością prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczny zakład;
- 3) podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 2, przenosi do innego państwa całość lub część działalności prowadzonej dotychczas poprzez położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład.

5. Opodatkowanie podatkiem od dochodów z niezrealizowanych zysków w wyniku zmiany rezydencji podatkowej, o której mowa w ust. 2 pkt 2, nie dotyczy składników majątku, które po zmianie rezydencji podatkowej pozostają związane z położonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagranicznym zakładem podatnika, który zmienił rezydencję podatkową.

6. Dochód z niezrealizowanych zysków stanowi nadwyżka wartości rynkowej przenieszonego składnika majątku, w tym wynikającego ze zmiany rezydencji podatkowej, ustalanej na dzień jego przeniesienia ponad jego wartość podatkową.

7. Dniem przeniesienia składnika majątku poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dzień poprzedzający dzień, w którym składnik ten przestaje być przypisany do działalności prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym poprzez zagraniczny zakład.

8. Wartość rynkową składnika majątku określa się:

- 1) zgodnie z art. 14 ust. 2 – w przypadku papierów wartościowych oraz składników majątku, z których przeniesieniem nie wiąże się zmianą istotnych ekonomicznie funkcji, aktywów, lub ryzyk;
- 2) w drodze oszacowania, stosując metody określone w art. 11 ust. 2 i 3 – w pozostałych przypadkach.

9. Wartość podatkową składnika majątku stanowi wartość, niezaliczona uprzednio do kosztów uzyskania przychodów w jakiegokolwiek formie, jaka zostałaby przyjęta przez podatnika za koszt uzyskania przychodów, gdyby składnik ten został przez niego odpłatnie zbyty. Wartości podatkowej nie ustalają podatnicy, o których mowa w art. 3 ust. 2, określający dochód w drodze oszacowania, z zastosowaniem wskaźników, o których mowa w art. 9 ust. 2a.

10. Jeżeli przyjęta przez podatnika do opodatkowania dochodu z niezrealizowanych zysków wartość składnika majątku bez uzasadnionych przyczyn ekonomicznych odbiega od jego wartości rynkowej i w wyniku tego podatnik nie wykazuje dochodów z niezrealizowanych zysków albo wykazuje te dochody w zaniżonej wysokości, dochody podatnika oraz należny podatek określa organ podatkowy.

11. Podstawę opodatkowania podatkiem od dochodów z niezrealizowanych zysków stanowi suma dochodów z niezrealizowanych zysków ustalonych dla poszczególnych składników majątku. W przypadku przeniesienia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części dochód z niezrealizowanych zysków dotyczy całego przedsiębiorstwa (jego zorganizowanej części).

12. Jeżeli podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1, osiąga również dochody (przychody) poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i dochody te podlegają w obcym państwie opodatkowaniu podatkiem równoważnym do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków, dochody (przychody) te łączy się z dochodami (przychodami) osiąganymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W tym wypadku od podatku obliczonego od łącznej sumy dochodów odlicza się kwotę równą podatkowi zapłaconemu w obcym państwie. Kwota odliczenia nie może jednak przekroczyć tej części podatku obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która proporcjonalnie przypada na dochód uzyskany w obcym państwie. Przepis art. 7 ust. 3 pkt 1 stosuje się odpowiednio.

13. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do:

- 1) nieodpłatnego przekazania innemu podmiotowi położonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składnika majątku,
- 2) wniesienia składnika majątku do podmiotu innego niż spółka lub spółdzielnia – jeżeli w związku z tym przekazaniem albo wniesieniem wkładu Rzeczypospolita Polska traci w całości lub w części prawo do opodatkowania dochodów ze zbycia tego składnika majątku.

14. Podatnicy są obowiązani składać urzędom skarbowym deklaracje, według ustalonego wzoru, o wysokości osiągniętego dochodu z niezrealizowanych zysków do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał dochód z niezrealizowanych zysków, oraz w tym terminie wpłacić podatek należny.

15. W przypadku podatkowych grup kapitałowych dochody (przychody) z niezrealizowanych zysków ustala się jako sumę dochodów wszystkich spółek tworzących tą grupę.

16. W przypadku gdy przenoszącym składnik majątku jest spółka niebędąca osobą prawną, przepisy rozdziału 5a stosuje się do podatników posiadających prawa do udziału w zyskach takiej spółki. W takim przypadku przepisy art. 5 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 24g. 1. Opodatkowania podatkiem od dochodów z niezrealizowanych zysków nie stosuje się do składnika majątku przeniesionego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na czas określony, nie dłuższy jednak niż 12 miesięcy, gdy :

- 1) przeniesienie tego składnika majątku związane jest bezpośrednio z polityką zarządzania płynnością przedsiębiorstwa podatnika położonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i terytorium innego państwa;
- 2) przeniesienie papierów wartościowych lub innych składników majątku następuje na podstawie umowy przewłaszczenia w celu zabezpieczenia wierzytelności;
- 3) przeniesienie następuje w celu spełnienia ostrożnościowych wymogów kapitałowych, określonych prawem Unii Europejskiej dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podatnik obowiązany jest zadeklarować w zeznaniu, o którym mowa w art. 27, wartość rynkową składników majątku tymczasowo przeniesionych w roku podatkowym, za które składane jest zeznanie, oraz przewidywany termin powrotu ich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli do dnia złożenia zeznania składniki te pozostają poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Jeżeli przed upływem 12 miesięcy, liczonych począwszy od pierwszego miesiąca następującego po miesiącu, w którym składnik majątku został przeniesiony poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustanie byt prawny podatnika, w tym w drodze jego likwidacji lub przejęcia przez inny podmiot – wartość rynkowa składnika majątku, zadeklarowanego uprzednio jako tymczasowo przeniesionego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlega opodatkowaniu, zgodnie z art. 24f ust. 1; przepis ust. 1 pkt 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, podatnik jest obowiązany złożyć do urzędu skarbowego deklarację, według ustalonego wzoru, o wysokości dochodu z niezrealizowanych zysków do 7 dnia poprzedzającego dzień ustania bytu prawnego podatnika, oraz w tym terminie wpłacić podatek należny.

Art. 24h.1. Zwalnia się od podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków:

- 1) składniki majątku przekazane na cele określone w art. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, organizacjom równoważnym do organizacji, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 tej ustawy, określonym w przepisach regulujących działalność pożytku publicznego, obowiązujących w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, prowadzącym działalność pożytku publicznego w sferze zadań publicznych, realizującym te cele — w przypadku, gdy podatnik nie posiada praw do udziału w zysku lub majątku tej organizacji.
- 2) składniki przeznaczone na służbowy użytek pracowników, bezpośrednio związane z wykonywaną pracą, niestanowiące aktywów trwałych lub obrotowych w rozumieniu przepisów o rachunkowości.

2. Zwolnienia i odroczenia w opodatkowaniu, określone w art. 12 oraz art. 17 ustawy nie mają zastosowania do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków.

Art. 24i. 1 Podatnik może wystąpić do właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rozłożenie na raty zapłaty całości lub części podatku należnego, na okres nie dłuższy niż 5 lat licząc od końca roku podatkowego, w którym powstał obowiązek jego zapłaty, jeżeli:

- 1) przeniesienie składników majątku albo przeniesienie rezydencji podatkowej następuje na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub innego państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, które jest stroną

umowy zawartej z Rzeczpospolitą Polską lub stroną umowy z Unią Europejską w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności podatkowych, równoważnej wzajemnej pomocy przewidzianej w dyrektywie Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 1) oraz

- 2) podatnik wykaże, że nie istnieje realne ryzyko unikania zapłacenia podatku należnego albo przedłoży zabezpieczenie wykonania zobowiązania podatkowego wraz z opłatą prolongacyjną w formie przewidzianej przepisami Ordynacji podatkowej dla zabezpieczeń wykonania zobowiązań podatkowych.

2. Przy ocenie czy istnieje realne ryzyko uchylania się od zapłacenia podatku należnego, o którym mowa w ust. 1, bierze się pod uwagę w szczególności czy:

- 1) wartość bilansowa zobowiązań podatnika w ostatnich 3 latach podatkowych nie przekraczała 50% wartości bilansowej jego aktywów;
- 2) podatnik właściwie regulował zobowiązania podatkowe w podatku dochodowym od osób prawnych oraz podatku dochodowym od osób fizycznych, w zakresie obowiązków płatnika podatku dochodowego od należności wypłacanych z tytułów wymienionych w art. 12 ust. 1 i 6, art. 13 pkt 2 i 4–9 oraz art. 18 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, a jeżeli występowały zaległości w tych płatnościach to czy stanowiły one istotną wartość mogącą mieć wpływ na ocenę wypłacalności i rzetelności podatnika;
- 3) podatnik posiada udziały w zagranicznej spółce kontrolowanej;
- 4) w ostatnich 5 latach podatkowych toczyło się lub toczy na dzień składania wniosku o rozłożenie podatku na raty, wobec podatnika, postępowanie w oparciu o przepisy regulujące unikanie lub uchylanie się od opodatkowania;
- 5) udzielenie przez podatnika gwarancji i poręczeń podmiotom powiązanim jest uzasadnione gospodarczo i ekonomicznie;
- 6) podmioty powiązane z podatnikiem nie są zagrożone upadłością lub likwidacją z powodu niewypłacalności.

3. Warunek, o którym mowa w ust. 1, w zakresie zabezpieczenia wykonania zobowiązania podatkowego uważa się również za spełniony, jeżeli gwarancja lub poręczenie zostanie przedłożone przez podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 1,

którego sytuacja finansowa i majątkowa daje podstawę do uznania, że jest on zdolny co do właściwego wykonania obowiązków wynikających z tej gwarancji lub poręczenia.

4. Rozłożenie na raty zapłaty podatku następuje w drodze decyzji, w której organ podatkowy w szczególności:

- 1) ustala wysokość i terminy spłaty rat oraz wysokość opłaty prolongacyjnej;
- 2) wskazuje zastrzeżenie, pod rygorem wygaśnięcia decyzji i postawienia zobowiązania w stan wymagalności, dopełnienia przez podatnika, w okresie rozłożenia na raty zapłaty podatku, następujących warunków:
 - a) podatnik nie dokona zbycia w jakiejkolwiek formie przeniesionych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składników majątku, w tym przypisanych do zakładu zagranicznego, położonego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - b) przeniesione poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składniki majątku, w tym przypisane do zakładu zagranicznego, nie zostaną ponownie przeniesione do innego państwa niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, chyba że przeniesienie to nastąpi do państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, które jest stroną umowy zawartej z Rzeczpospolitą Polską lub stroną umowy z Unią Europejską w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności podatkowych, równoważnej wzajemnej pomocy przewidzianej w dyrektywie Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz. U. L 84 z 31.3.2010, s. 1);
 - c) podatnik nie zmieni ponownie rezydencji podatkowej na rezydencję podatkową państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, chyba że ponowna zmiana rezydencji podatkowej nastąpi do państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, które jest stroną umowy zawartej z Rzeczpospolitą Polską lub stroną umowy z Unią Europejską w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności podatkowych, równoważnej wzajemnej pomocy przewidzianej w dyrektywie Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 1);
 - d) nie nastąpi upadłość lub likwidacja podatnika;

- 3) wskazuje skutki prawne w postaci wygaśnięcia decyzji o rozłożeniu na raty, w przypadku gdy podatnik, który udzielił gwarancji lub poręczenia wykonania zobowiązania podatkowego, zgodnie z ust. 3, ogłosi upadłość, likwidację lub zostanie przejęty w wyniku łączenia lub podziału przez inny podmiot lub przekształcony w spółkę niemającą osobowości prawnej;
- 4) wskazuje skutki prawne w postaci wygaśnięcia z mocy prawa decyzji o rozłożeniu na raty, w przypadku niedotrzymania terminu płatności którejkolwiek z rat lub opłaty prolongacyjnej;

5. W okresie rozłożenia podatku na raty podatnik zobowiązany jest do składania na ostatni dzień każdego roku kalendarzowego informacji o spełnieniu warunków wskazanych w ust. 1 pkt 4. Informację składa się do naczelnika urzędu skarbowego, który wydał decyzję, o której mowa w ust. 4, do 7 dnia pierwszego miesiąca następnego roku kalendarzowego, którego dotyczy informacja.

6. W przypadku zmiany rezydencji podatkowej właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 1, jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych.

7. W sprawach nieuregulowanych w ust. 1–4 stosuje się przepisy Ordynacji podatkowej.

Art. 24j.1 Jeżeli na podstawie art. 15 ust. 1y pkt 1, art. 15 ust. 1ya lub 1z, lub art. 16g ust. 1 pkt 7 lub 8, podatnik uwzględni w kosztach uzyskania przychodów wartość rynkową składnika majątku, w tym przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, określoną w państwie członkowskim Unii Europejskiej dla celów opodatkowania podatkiem równoważnym do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków, o którym mowa w art. 24f, podatnik ten jest obowiązany dołączyć do zeznania, o którym mowa w art. 27, informację według ustalonego wzoru o wysokości wartości rynkowej tego składnika. Do informacji tej podatnik jest obowiązany dołączyć dokument wydany lub potwierdzony przez właściwy organ państwa, o którym mowa w zdaniu pierwszym, o wysokości wartości rynkowej tego składnika.

2. Informację, o której mowa w ust. 1, składa się za rok podatkowy w którym podatnik uwzględnił w kosztach uzyskania przychodów wartość rynkową składnika majątku, określoną przez inne niż Rzeczypospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej.

3. Naczelnik urzędu skarbowego może określić wartość rynkową składnika majątku podatnika, o którym mowa w ust. 1, w innej wysokości niż przyjętej dla celów opodatkowania podatkiem równoważnym do podatku od dochodów z niezrealizowanych zysków, o którym mowa w art. 24f, jeżeli wartość ta jest wyższa od wartości rynkowej.

Art. 24k. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory:

1) deklaracji, o której mowa w art. 24f ust. 14;

2) informacji, o której mowa w art. 24j ust. 1

– wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami, mając na uwadze umożliwienie identyfikacji urzędu skarbowego, do którego jest kierowany formularz, identyfikacji podatnika, zastosowanej metody wyceny wartości rynkowej oraz poprawne obliczenie podatku przez podatnika.”;

25) w art. 25:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 22 i art. 24a” zastępuje się wyrazami „art. 22, art. 24a, art. 24d i art. 24f”;

b) po ust. 1e dodaje się ust. 1f i 1g w brzmieniu:

„1f. Z zastrzeżeniem ust. 1g, przy obliczaniu zaliczek miesięcznych i kwartalnych nie stosuje się stawki podatku określonej w art. 19 ust. 1 pkt 2.

1g. Podatnicy rozpoczynający działalność, z zastrzeżeniem art. 19 ust. 1a, w pierwszym roku podatkowym oraz mali podatnicy, z zastrzeżeniem art. 19 ust. 1c, mogą obliczać zaliczki przy zastosowaniu stawki podatku określonej w art. 19 ust. 1 pkt 2, za miesiące lub kwartały, w których ich przychody, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1 lit. b, osiągnięte od początku roku podatkowego nie przekroczyły kwoty 5 000 000 zł. Począwszy od następnego miesiąca lub kwartału podatnicy są obowiązani do stosowania stawki podatku, o której mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1.”;

26) w art. 26:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne będące przedsiębiorcami, które dokonują wypłat należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym obowiązującym u wypłacającego te należności łącznie kwoty 2 000 000 zł temu samemu podatnikowi, są obowiązane

jako płatnicy pobierać, z zastrzeżeniem ust. 2, 2b, 2d, w dniu dokonania wypłaty zryczałtowany podatek dochodowy od tych wypłat, z uwzględnieniem odliczeń przewidzianych w art. 22 ust. 1a-1e. Zastosowanie stawki podatku wynikającej z właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania albo niepobranie podatku zgodnie z taką umową jest możliwe pod warunkiem udokumentowania miejsca siedziby podatnika dla celów podatkowych uzyskanym od podatnika certyfikatem rezydencji. Przy weryfikacji zastosowaniu obniżonej stawki podatku albo zwolnienia lub warunków niepobrania podatku, wynikających z przepisów prawa podatkowego płatnik jest obowiązany do dochowania należytej staranności. Przy ocenie dochowania należytej staranności uwzględnia się charakter oraz skalę działalności prowadzonej przez płatnika.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1aa-1ad w brzmieniu:

„1aa. Płatnicy, o których mowa w ust. 1, nie są obowiązani do poboru podatku od odsetek lub dyskonta od, oferowanych na rynkach zagranicznych:

- 1) listów zastawnych;
- 2) obligacji:
 - a) o terminie wykupu nie krótszym niż 1 rok,
 - b) dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzonych do alternatywnego systemu obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowym, na terytorium państwa będącego stroną zawartej z Rzeczpospolitą Polską umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, której przepisy określają zasady opodatkowania dochodów z dywidend, odsetek oraz należności licencyjnych.

1ab. Niepobranie podatku w przypadku, o którym mowa w ust. 1aa pkt 2, następuje pod warunkiem złożenia przez płatnika do organu podatkowego, o którym mowa w art. 28b ust. 15 oświadczenia, że płatnik dochował należytej staranności i poinformował nabywców obligacji o wymogu wynikającym z art. 17 ust. 1 pkt 50c lit. c.

1ac. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1ab składa się za pomocą środków komunikacji elektronicznej zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej najpóźniej w dniu, w którym płatnik nie pobiera podatku w związku z wypłatą należności z tytułów, o których mowa w ust. 1aa pkt 2.

1ad. Narodowy Bank Polski nie pobiera podatku w przypadkach, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 50d.”,

- c) w ust. 1c wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli łączna kwota należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1, wypłacona podatnikowi w obowiązującym u płatnika tych należności roku podatkowym nie przekracza kwoty, o której mowa w ust. 1, osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które dokonują wypłat należności zwolnionych od podatku dochodowego na podstawie art. 21 ust. 3 oraz art. 22 ust. 4, stosują zwolnienia wynikające z tych przepisów pod warunkiem udokumentowania przez spółkę, o której mowa w art. 21 ust. 3 pkt 2 albo w art. 22 ust. 4 pkt 2, mającą siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego:”,

- d) w ust. 1f zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku należności, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 oraz art. 22 ust. 1, wypłacanych na rzecz spółki, o której mowa w art. 21 ust. 3 pkt 2 oraz art. 22 ust. 4 pkt 2, lub jej zagranicznego zakładu, jeżeli łączna kwota należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1, wypłacona temu podatnikowi w obowiązującym u wypłacającego należności roku podatkowym nie przekracza kwoty, o której mowa w ust. 1, osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które dokonują wypłat tych należności, stosują zwolnienia wynikające z art. 21 ust. 3 oraz art. 22 ust. 4, z uwzględnieniem ust. 1c, pod warunkiem uzyskania od tej spółki lub jej zagranicznego zakładu pisemnego oświadczenia, że w stosunku do wypłacanych należności spełnione zostały warunki, o których mowa odpowiednio w art. 21 ust. 3a i 3c lub w art. 22 ust. 4 pkt 4.”,

- e) w ust. 1g wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz będące przedsiębiorcami osoby fizyczne, które dokonują wypłat należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 lub art. 22 ust. 1 do wysokości kwoty, o której mowa w ust. 1, na rzecz podmiotów wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 10a i 11a oraz art. 17 ust. 1 pkt 58, stosują zwolnienia wynikające z tych przepisów wyłącznie pod warunkiem:”,

f) dodaje się ust. 1n i 1o w brzmieniu:

„1n. W przypadku przychodów, o których mowa w art. 21 ust.1 pkt 2a, miejsce siedziby podatnika dla celów podatkowych może zostać potwierdzone kopią certyfikatu rezydencji, jeżeli kwota wypłacanych na rzecz tego samego podmiotu należności nie przekracza 10 000 zł w roku kalendarzowym, a informacje wynikające z przedłożonej kopii certyfikatu rezydencji nie budzą uzasadnionych wątpliwości co do zgodności ze stanem faktycznym.

1o. Warunku, o którym mowa w ust. 1d, nie stosuje się do Narodowego Banku Polskiego, w zakresie wypłat należności z tytułu odsetek lub dyskonta na rzecz podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2, będących bankami lub instytucjami kredytowymi, w rozumieniu ustawy – Prawo bankowe, prowadzącymi działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział będący zagranicznym zakładem – jeżeli wypłata należności dokonywana jest w związku z realizacją przez Narodowy Bank Polski polityki pieniężnej oraz należności te związane są z działalnością tego zagranicznego zakładu.”,

g) w ust. 2c dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Zdanie pierwsze stosuje się także do podmiotów wskazanych w art. 3 ust. 2w zakresie, w jakim prowadzą działalność gospodarczą poprzez położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład, jeżeli rachunek, na którym zapisane są papiery wartościowe, jest związany z działalnością tego zakładu.”,

h) po ust. 2d dodaje się ust. 2e–2l w brzmieniu:

„2e. Jeżeli łączna kwota należności wypłacanych przez płatnika podatnikowi z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1, w obowiązującym u płatnika roku podatkowym, przekracza kwotę, o której mowa w ust. 1, płatnik ten jest obowiązany pobrać, z zastrzeżeniem ust. 2f, w dniu dokonania wypłaty zryczałtowany podatek dochodowy od tych wypłat według stawki podatku określonej w art. 21 ust. 1 lub art. 22 ust. 1 od nadwyżki ponad kwotę, o której mowa w ust. 1:

- 1) z uwzględnieniem odliczeń przewidzianych w art. 22 ust. 1a-1e;
- 2) bez możliwości niepobrania podatku na podstawie właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, a także bez uwzględniania zwolnień lub

stawek wynikających z przepisów szczególnych lub umów o unikaniu podwójnego opodatkowania.

2f. Przepis ust. 1e stosuje się odpowiednio do podmiotów, o których mowa w ust. 3d.

2g. W przypadku należności, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 lub art. 22 ust. 1, wypłacanych na rzecz spółki, o której mowa odpowiednio w art. 21 ust. 3 pkt 2 lub art. 22 ust. 4 pkt 2, albo zagranicznego zakładu takiej spółki, jeżeli łączna kwota należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1, wypłacona temu podatnikowi w obowiązującym u wypłacającego należności roku podatkowym przekracza kwotę, o której mowa w ust. 1, osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej dokonujące wypłat tych należności mogą zastosować zwolnienie, o którym mowa w art. 21 ust. 3 lub art. 22 ust. 4, na podstawie obowiązującej opinii o stosowaniu zwolnienia, o której mowa w art. 26b.

2h. Nie stosuje się ust. 2g, jeżeli z informacji posiadanej przez wypłacającego należności, w tym z dokumentu, w szczególności z faktury lub z umowy, wynika, że podatnik, którego dotyczy opinia o stosowaniu zwolnienia, nie spełnia warunków określonych w art. 21 ust. 3–9, art. 22 ust. 4–6 lub stan faktyczny nie odpowiada przedstawionemu w tej opinii.

2i. Jeżeli rok podatkowy wypłacającego należności z tytułów wymienionych w art. 21 oraz 1 lub art. 22 ust. 1 jest dłuższy albo krótszy niż 12 miesięcy, limit określony w ust. 2e oblicza się jako iloczyn 1/12 kwoty, o której mowa w ust. 1, i liczby rozpoczętych miesięcy roku podatkowego, w którym dokonano wypłaty tych należności.

2j. Jeżeli wypłacający należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1 nie posiada roku podatkowego, zasady określone w ust. 2e stosuje się odpowiednio w odniesieniu do obowiązującego u tego wypłacającego roku obrotowego, a w razie jego braku, w odniesieniu do obowiązującego u tego wypłacającego innego okresu o cechach właściwych dla roku obrotowego, nie dłuższego jednak niż 23 kolejne miesiące.

2k. Jeżeli wypłaty należności dokonano w walucie obcej, na potrzeby ustalenia czy przekroczona została kwota, o której mowa w ust. 1, wypłacone należności przelicza się na złote według kursu średniego waluty obcej ogłaszanego

przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień wypłaty.

21. Jeżeli nie można ustalić wysokości należności wypłaconych temu samemu podatnikowi, domniemywa się, że przekroczyła ona kwotę, o której mowa w ust. 1.”,

i) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Płatnicy, o których mowa w ust. 1, przekazują kwoty podatku w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zgodnie z ust. 1, 2–2b i 2d i 2e pobrano podatek na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według siedziby podatnika wykonuje swoje zadania, albo – w przypadku dochodu, o którym mowa w art. 7b ust. 1 pkt 1 lit. f – na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według siedziby płatnika wykonuje swoje zadania, a w przypadku podatników wymienionych w art. 3 ust. 2 oraz podatników będących osobami uprawnionymi z papierów wartościowych zapisanych na rachunkach zbiorczych, których tożsamość nie została płatnikowi ujawniona w trybie przewidzianym w ustawie, o której mowa w art. 4a pkt 15, na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych wykonuje swoje zadania. Płatnicy są obowiązani przesyłać podatnikom, o których mowa w:

- 1) art. 3 ust. 1 - informację o wysokości pobranego podatku,
- 2) art. 3 ust. 2, oraz urzędowi skarbowemu - informację o dokonanych wypłatach i pobranym podatku

– sporządzone według ustalonego wzoru.

Obowiązek przesłania tych informacji podatnikom oraz urzędowi skarbowemu nie powstaje w przypadku i w zakresie określonych w ust. 2a zdanie pierwsze.”,

j) po ust. 3d dodaje się ust. 3e–3g w brzmieniu:

„3e. Jeżeli suma należności wypłaconych podatnikowi z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1, których wartość przekroczyła w obowiązującym u płatnika roku podatkowym kwotę, o której mowa w ust. 1, obejmuje należności, od których zgodnie z ust. 1d nie został pobrany podatek, płatnik jest obowiązany zawiadomić o kwocie i rodzaju należności wypłaconych wskazanemu podatnikowi w obowiązującym u wypłacającego roku podatkowym,

od których nie został pobrany podatek podając dane identyfikujące podatnika prowadzącego działalność poprzez położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład, w szczególności pełną nazwę, adres i numer identyfikacji podatkowej podatnika oraz adres zagranicznego zakładu podatnika. Zawiadomienie to składa się także w przypadku dokonania podatnikowi w roku podatkowym dalszych wypłat należności, od których zgodnie z ust. 1d nie został pobrany podatek.

3f. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 3f, jest składane do naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach opodatkowania osób zagranicznych w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano wypłaty należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1i.

3g. Przepisy ust. 3e i 3f stosuje się odpowiednio do wypłat, od których podatek nie został pobrany na podstawie ust. 1a.”,

k) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wypłata, o której mowa w ust. 1, 1ac, 1c, 1d, 1m, 2c i 2e, oznacza wykonanie zobowiązania w jakiegokolwiek formie, w tym poprzez zapłatę, potrącenie lub kapitalizację odsetek.”,

l) po ust. 7 dodaje się ust. 7a–7f w brzmieniu:

„7a. Przepisu ust. 12 nie stosuje się, jeżeli płatnik złożył oświadczenie, że:

- 1) posiada dokumenty wymagane przez przepisy prawa podatkowego potwierdzające zasadność zastosowanie stawki podatku albo zwolnienia lub niepobrania podatku, wynikających przepisów prawa podatkowego;
- 2) po przeprowadzeniu weryfikacji, o której mowa w ust. 1, nie posiada wiedzy uzasadniającej przypuszczenie, że istnieją okoliczności wykluczające możliwość zastosowania stawki podatku albo zwolnienia lub niepobrania podatku, wynikających przepisów prawa podatkowego, w szczególności nie posiada wiedzy o istnieniu okoliczności uniemożliwiających spełnienie przesłanek, o których mowa w art. 28b ust. 3 pkt 4-6.

7b. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 7a, składa kierownik jednostki w rozumieniu ustawy o rachunkowości, podając pełnioną przez siebie funkcję. Nie jest dopuszczalne złożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 7a przez pełnomocnika.

7c. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 7a, składa się najpóźniej w dniu dokonania wypłaty należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1.

7d. W przypadku, gdy:

- 1) oświadczenie, o którym mowa w ust. 7a składa jedna osoba – złożenie oświadczenia następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej do organu podatkowego, o którym mowa w art. 28b ust. 15;
- 2) do złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 7a, obowiązana jest więcej niż jedna osoba – dowód złożenia tego oświadczenia przekazywany jest wraz ze zgłoszeniem za pomocą środków komunikacji elektronicznej zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej do organu podatkowego, o którym mowa w art. 28b ust. 15.

7e. W zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 7d pkt 2, potwierdza się, że oświadczenie, o którym mowa w ust. 7a, zostało złożone przez wszystkie obowiązane osoby do jego złożenia. Zgłoszenie składa w terminie, o którym mowa w ust. 7c jedna z osób, które złożyły oświadczenie, o którym mowa w ust. 7a. Zgłoszenie nie może zostać złożone przez pełnomocnika.

7f. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, grupy podatników, grupy płatników lub czynności, w przypadku których zostanie wyłączone lub ograniczone stosowanie ust. 2e, jeżeli spełnione zostały warunki do niepobrania podatku, zastosowania stawki podatku albo zwolnienia lub wyłączenia, wynikających z przepisów prawa podatkowego, uwzględniając istnienie określonych uwarunkowań obrotu gospodarczego, specyficzny status niektórych grup podatników i płatników oraz specyfikę dokonywania niektórych czynności.”;

27) po art. 26a dodaje się art. 26b w brzmieniu:

„Art. 26b. 1. Organ podatkowy na wniosek złożony przez podmiot, o którym mowa w art. 28b ust. 2, wydaje, pod warunkiem wykazania przez wnioskodawcę spełnienia przez podatnika warunków określonych w art. 21 ust. 3 – 9 lub w art. 22 ust. 4 – 6, opinię o stosowaniu przez płatnika zwolnienia z poboru zryczałtowanego podatku dochodowego od wypłacanych na rzecz tego podatnika należności, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 lub art. 22 ust. 1 (opinia o stosowaniu zwolnienia).

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia wzór wniosku o wydanie opinii o stosowaniu zwolnienia wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełnienia i złożenia, wskazując w objaśnieniach zakres informacji i dokumentów, które powinny być składane wraz z wnioskiem, mając na celu potwierdzenie spełniania przez podatnika warunków określonych w art. 21 ust. 3 – 9 lub w art. 22 ust. 4 – 6 oraz pouczenie wnioskodawcy o odpowiedzialności za składanie fałszywych zeznań.

3. Odmawia się wydania opinii o stosowaniu zwolnienia w przypadku:

- 1) niespełnienia przez podatnika warunków określonych w art. 21 ust. 3 – 9 lub w art. 22 ust. 4 – 6,
- 2) istnienia uzasadnionych wątpliwości, co do zgodności ze stanem rzeczywistym dołączonej do wniosku dokumentacji lub oświadczenia podatnika, że jest rzeczywistym właścicielem należności,
- 3) istnienia uzasadnionego przypuszczenia wydania decyzji z zastosowaniem art. 119a Ordynacji podatkowej, środków ograniczających umowne korzyści lub art. 22c; w przypadku uzasadnionego przypuszczenia wydania decyzji z zastosowaniem art. 119a Ordynacji podatkowej lub środków ograniczających umowne korzyści, art. 14b ust. 5c tej ustawy stosuje się odpowiednio,
- 4) istnienia uzasadnionego przypuszczenia, że podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 2 nie prowadzi rzeczywistej działalności gospodarczej w kraju miejsca siedziby tego podatnika dla celów podatkowych; art. 24a ust. 18 stosuje się odpowiednio.

4. Odmowa wydania opinii o stosowaniu zwolnienia zawiera pouczenie o prawie wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

5. Opinię o stosowaniu zwolnienia wydaje się bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku przez organ podatkowy. Do tego terminu nie wlicza się terminów i okresów, o których mowa w art. 139 § 4 Ordynacji podatkowej.

6. Wniosek o wydanie opinii o stosowaniu zwolnienia podlega opłacie wpłacanej na rachunek organu podatkowego, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia. Wysokość opłaty od wniosku o wydanie opinii wynosi 2 000 zł. Opłata za wniosek o wydanie opinii o stosowaniu zwolnienia stanowi dochód budżetu państwa.

7. Opinia o stosowaniu zwolnienia wygasa:

- 1) z upływem 36 miesięcy od dnia jej wydania,
- 2) ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym upłynął termin, o którym mowa w ust. 8, jeżeli zgodnie z tym przepisem wnioskodawca poinformował organ podatkowy o istotnej zmianie okoliczności,
- 3) z dniem, w którym podatnik, którego dotyczy ta opinia, przestał spełniać warunki określone w art. 21 ust. 3 – 3c oraz w art. 22 ust. 4 – 6, jeśli wnioskodawca nie poinformował organu podatkowego, zgodnie z ust. 8 o tym fakcie.

8. W przypadku istotnej zmiany okoliczności faktycznych, które mogą mieć wpływ na spełnienie warunków korzystania ze zwolnienia o którym mowa w art. 21 ust. 3 lub art. 22 ust. 4, wnioskodawca w terminie 14 dni, od dnia w którym dowiedział się lub przy zachowaniu należytej staranności powinien się dowiedzieć, że doszło do tej zmiany, informuje o tym organ podatkowy. Wnioskodawca, o którym mowa w art. 28b ust. 2 pkt 1, jednocześnie informuje płatnika o istotnej zmianie okoliczności, o których mowa w zdaniu pierwszym.

9. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1 - 8 stosuje się odpowiednio przepis art. 28b ust. 2-3, 5-8, 11 i 14, a w pozostałym zakresie odpowiednio przepisy art. 120, art. 121 § 1, art. 125, art. 126, art. 129, art. 130, art. 135, art. 140, art. 143, art. 165 § 3b, art. 165a, art. 168, art. 169 § 1-2, art. 170, art. 171, art. 208, art. 213 w zakresie uzupełniania lub sprostowania pouczenia co do prawa wniesienia skargi do sądu administracyjnego, art. 214, art. 215 § 1-3 oraz przepisy rozdziałów 3a, 5, 6, 7, 10, 11, 14, 16 i 23 działu IV Ordynacji podatkowej.

10. Organem podatkowym właściwym w sprawach wydawania opinii o stosowaniu zwolnienia jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy według siedziby podatnika, a w przypadku podatników o których mowa w art. 3 ust. 2, naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w celu usprawnienia postępowania w sprawach dotyczących wydawania opinii o stosowaniu zwolnienia oraz biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitości, może określić, w drodze rozporządzenia, właściwość miejscową organów podatkowych w tych sprawach w sposób odmienny niż określony w zdaniu poprzedzającym.”;

28) po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Zwrot podatku z tytułu wypłaconych należności

Art. 28b. 1. Organ podatkowy zwraca na wniosek podatek lub różnicę podatku pobranego zgodnie z art. 26 ust. 2e. Wysokość podatku lub różnicę podatku do zwrotu określa się na podstawie zwolnień lub obniżonych stawek wynikających z przepisów szczególnych, w tym z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania.

2. Wniosek o zwrot podatku może złożyć:

- 1) podatnik, w tym podatnik o którym mowa w art. 3 ust. 2, który w związku z uzyskaniem należności, od której został pobrany podatek, osiąga przychód podlegający opodatkowaniu zgodnie z przepisami niniejszej ustawy,
- 2) płatnik, jeżeli wpłacił podatek z własnych środków i poniósł ciężar ekonomiczny tego podatku,

– zwany dalej „wnioskodawcą”.

3. Wniosek o zwrot podatku zawiera oświadczenie co do zgodności z prawdą faktów przedstawionych we wniosku oraz co do zgodności z oryginałem dokumentacji załączonej do wniosku. Obowiązek złożenia oświadczenia, o którym mowa w zdaniu pierwszym obowiązuje także na dalszym etapie postępowania w odniesieniu do przedstawianych kolejnych faktów oraz przekazywanej uzupełniającej dokumentacji.

4. Do wniosku o zwrot podatku dołącza się dokumentację, w szczególności:

- 1) certyfikat rezydencji; art. 26 ust. 1i i 1j stosuje się odpowiednio;
- 2) dokumentację dotyczącą przelewów bankowych lub inne dokumenty wskazujące na sposób rozliczenia lub przekazania należności, z którymi wiązała się zapłata podatku;
- 3) dokumentację dotyczącą zobowiązania do wypłaty należności;
- 4) pisemne oświadczenie podatnika, że w stosunku do wypłacanych należności spełnione zostały warunki, o których mowa odpowiednio w art. 21 ust. 3 pkt 4 lit. b, 3a i ust. 3c lub w art. 22 ust. 4 pkt 4;
- 5) oświadczenie wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem, że w odniesieniu do czynności, w związku z którą składany jest wniosek o zwrot podatku podatnik jest podmiotem, na którym ciąży obowiązek podatkowy, a także oświadczenie wraz z

uzasadnieniem wnioskodawcy, że spółka albo zagraniczny zakład jest rzeczywistym właścicielem wypłacanych należności;

- 6) oświadczenie wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem, że podatnik prowadzi rzeczywistą działalność gospodarczą w kraju miejsca siedziby podatnika dla celów podatkowych, z którą wiąże się uzyskany przychód; art. 24a ust. 18 stosuje się odpowiednio – w przypadku gdy należności są uzyskiwane w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą;
- 7) dokumentację wskazującą na ustalenia umowne z powodu których płatnik wpłacił podatek z własnych środków i poniósł ciężar ekonomiczny tego podatku – w sytuacji, o której mowa w ust. 2 pkt 2.

5. W sprawie zwrotu podatku, organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa kwotę zwrotu, z zastrzeżeniem ust. 10.

6. Zwrot podatku, z zastrzeżeniem ust. 6, następuje w terminie 6 miesięcy od dnia wpływu wniosku o zwrot podatku. Do tego terminu nie wlicza się terminów i okresów, o których mowa w art. 139 § 4 Ordynacji podatkowej. Termin określony w pierwszym zdaniu biegnie na nowo od dnia wpływu zmienionego wniosku o zwrot podatku.

7. Jeżeli weryfikacja zasadności zwrotu nie jest możliwa w terminie, o którym mowa w ust. 6, organ podatkowy może przedłużyć wskazany termin zwrotu podatku do czasu zakończenia weryfikacji wniosku o zwrot podatku w ramach kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego.

8. Jeżeli posiadane informacje wskazują na wysokie ryzyko niezasadności zwrotu weryfikacja zasadności wniosku o zwrot podatku zgodnie z ust. 7 polega w szczególności na:

- 1) wystąpieniu z wnioskiem o udzielenie informacji podatkowych do właściwego organu innego państwa, w tym w zakresie spełniania przez podatnika warunków, o których mowa w ust. 3 odpowiednio w pkt 4-6,
- 2) weryfikacji zgodności danych wskazanych we wniosku oraz danych posiadanych przez organ podatkowy lub uzyskanych na wniosek, o którym mowa w pkt 1, z warunkami niepobrania podatku, zastosowania zwolnienia lub obniżonej stawki podatku określonej w przepisach szczególnych, w tym we właściwej umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania, oraz na ustaleniu czy podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 2, prowadzi rzeczywistą działalność gospodarczą w kraju, w

którym ma siedzibę dla celów podatkowych; przepisy art. 26 ust. 1h oraz art. 24a ust. 18 stosuje się odpowiednio.

9. W przypadku gdy uzasadniają to okoliczności sprawy, w szczególności niewyjaśnione mimo podjętych działań wątpliwości dotyczące spełniania przez podatnika warunków niepobrania podatku, zastosowania zwolnienia lub obniżonej stawki podatku określonej w przepisach szczególnych, w tym we właściwej umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania, weryfikacja może obejmować również przeprowadzenie kontroli podatkowej na terytorium państwa siedziby podatnika dla celów podatkowych.

10. Jeżeli wniosek o zwrot podatku nie budzi wątpliwości, organ podatkowy dokonuje zwrotu kwoty wskazanej we wniosku bez wydania decyzji, w terminie o którym mowa w ust. 6. Jeżeli zwrotu podatku w trybie, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, dokonano nienależnie lub w wysokości wyższej od należnej, w zakresie takiego zwrotu podatku nie wszczyna się postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia skarbowe.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, strukturę wniosku o zwrot podatku oraz zakres przekazywanych w nim danych wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełnienia i złożenia wniosku, mając na celu umożliwienie identyfikacji podatnika, pouczenie wnioskodawcy o odpowiedzialności za fałszywe zeznania oraz mając na względzie konieczność ujednolicenia formy składanych wniosków oraz zapewnienia sprawnej obsługi wniosków.

12. Jeżeli do wniosku o zwrot podatku nie dołączono elementów dokumentacji wskazanych w ust. 4, organ podatkowy wzywa wnioskodawcę do usunięcia braków w terminie 14 dni, z pouczeniem, że niewypełnienie tego warunku spowoduje pozostawienie wniosku o zwrot podatku bez rozpatrzenia. W sprawie pozostawienia wniosku o zwrot bez rozpatrzenia wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie.

13. Podatek lub różnica podatku niezwrócona przez organ podatkowy w terminie, o którym mowa w ust. 6, podlega oprocentowaniu w wysokości odpowiadającej opłacie prolongacyjnej.

14. Zwrot podatku dokonywany jest na rachunek bankowy wnioskodawcy lub rachunek wnioskodawcy w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej . W

przypadku gdy zwrot podatku jest dokonywany na rachunek wnioskodawcy prowadzony poza terytorium kraju, zwracana kwota jest pomniejszana o koszty dokonania zwrotu.

15. Wniosek o zwrot podatku określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 11 składa się do właściwego organu podatkowego wraz z niezbędną dokumentacją za pomocą środków komunikacji elektronicznej zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej. W ten sam sposób następuje uzupełnienie wniosku o zwrot podatku w zakresie przedstawienia organowi podatkowemu dalszych faktów oraz przekazania uzupełniającej dokumentacji.

16. Organem podatkowym właściwym w sprawach zwrotu podatku jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy według siedziby podatnika, a w przypadku podatników o których mowa w art. 3 ust. 2, naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych.

17. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w celu usprawnienia postępowania w sprawach dotyczących zwrotu podatku, może określić, w drodze rozporządzenia, właściwość miejscową organów podatkowych w tych sprawach w sposób odmienny niż określony w poprzedzającym ust. 16, mając na względzie sprawne i efektywne wykonywanie zadań, o których mowa w niniejszym rozdziale.

18. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1-17 stosuje się odpowiednio przepisy art. 130, art. 131, art. 135, art. 140, art. 141, art. 143, art. 165 § 3 i 3b, art. 165a, art. 167, art. 168, art. 169 § 1-2 i 4, art. 170, art. 171, art. 189 § 3, art. 197 § 1 i 3, art. 213-215 oraz przepisy działu IV rozdziałów 1, 3a, 5–16–20, 22 i 23 Ordynacji podatkowej.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 i 17 w brzmieniu: „16) korzyści podatkowej – rozumie się przez to:
 - a) niepowstanie zobowiązania podatkowego, odsunięcie w czasie powstania zobowiązania podatkowego lub obniżenie jego wysokości,
 - b) powstanie lub zawyżenie straty podatkowej,

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone Dz. U. z 2018 r. poz. 800, 650, 723, 771, 1000, poz. 1039 i 1075.

- c) powstanie nadpłaty lub prawa do zwrotu podatku albo zawyżenie kwoty nadpłaty lub zwrotu podatku,
 - d) brak obowiązku pobrania podatku przez płatnika, jeżeli wynika on z okoliczności wskazanych w lit. a;
- 17) środkach ograniczających umowne korzyści – rozumie się przez to przepisy lub inne środki ograniczające lub odmawiające korzyści wynikających z innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska dotyczących unikania podwójnego opodatkowania.”;
- 2) w art. 13 § 2:
- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) organ odwoławczy od decyzji wydanych w sprawach, o których mowa w pkt 1 i 7;”;
 - b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:
 - „7) organ pierwszej instancji w sprawach, o których mowa w art. 119g § 1 i 8.”;
 - c) w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
 - „8) organ właściwy w sprawach dotyczących informacji o schematach podatkowych.”;
- 3) w art. 14 § 2 otrzymuje brzmienie:
- „§ 2. W ramach nadzoru, o którym mowa w § 1, Szef Krajowej Administracji Skarbowej w celu wykonywania ustawowych zadań, w szczególności zadań analityczno-sprawozdawczych, może przetwarzać dane wynikające z deklaracji podatkowych składanych do naczelników urzędów skarbowych oraz naczelników urzędów celno-skarbowych, a także informacje uzyskane poprzez system MDR, o którym mowa w art. 86g § 1.”;
- 4) w art. 14b:
- a) § 2a otrzymuje brzmienie:
 - „§ 2a. Przedmiotem wniosku o interpretację indywidualną nie mogą być przepisy prawa podatkowego:
 - 1) regulujące właściwość, uprawnienia i obowiązki organów podatkowych,
 - 2) mające na celu przeciwdziałanie unikaniu opodatkowania, odnosząc się do transakcji lub innej czynności poprzez ocenę jej uzasadnienia ekonomicznego, lub dokonania jej w warunkach sztuczności lub w celu nadużycia prawa, w tym:

- a) zawarte w rozdziale 1 działu III,A,
 - b) zawarte w art. 4a pkt 29, art. 12 ust. 13 i 14, art. 22c, art. 24a ust. 3 pkt 3 lit. b tiret ostatnie, art. 24a ust. 16 – 18a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych oraz art. 24 ust. 19 i 20, art. 30f ust. 3 pkt 3 lit. b tiret ostatnie, art. 30f ust. 18-20a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych,
 - c) środki ograniczające umowne korzyści.”,
- b) § 5b otrzymuje brzmienie:
- „§ 5b. Odmawia się, w drodze postanowienia, wydania interpretacji indywidualnej w zakresie tych elementów stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, co do których istnieje uzasadnione przypuszczenie, że mogą:
- 1) stanowić czynność lub element czynności określonej w art. 119a § 1, lub
 - 2) być przedmiotem decyzji wydanej z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści, lub
 - 3) stanowić nadużycie prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1224 i 2024).”; oraz z 2018 r. poz. 62, 86 i 650).”,
- c) po § 5c dodaje się § 5d i 5e w brzmieniu:
- „§ 5d. Powzięcie uzasadnionego przypuszczenia, o którym mowa w § 5b, może wynikać również z łącznej oceny więcej niż jednego wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, nawet jeżeli zostały złożone przez różnych wnioskodawców.
- § 5e. Na postanowienie o odmowie wydania interpretacji indywidualnej, o którym mowa w § 5 i § 5b przysługuje zażalenie.”;
- 5) w art. 14c § 3 otrzymuje brzmienie:
- „§ 3. Interpretacja indywidualna zawiera pouczenie o treści art. 14na oraz o prawie wniesienia skargi do sądu administracyjnego.”;
- 6) w art. 14e w § 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) uchylić wydaną interpretację indywidualną z uwagi na wystąpienie przesłanki, wymienionej w art. 14b § 5b.”; i odmówić, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie, wydania interpretacji indywidualnej.”;
- 7) w art. 14n:
- a) w § 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) uchylenia interpretacji indywidualnej - na podstawie art. 14e § 1 pkt 3 lub § 1a pkt 3;”,
- b) § 4 otrzymuje brzmienie:
- „§ 4. W przypadku zastosowania się przez podatnika w danym okresie rozliczeniowym do:
- 1) objaśnień podatkowych – stosuje się odpowiednio przepisy art. 14k–14m,
 - 2) utrwalonej praktyki interpretacyjnej organów Krajowej Administracji Skarbowej – stosuje się odpowiednio przepisy art. 14k i art. 14m.”;
- 8) w art. 14na:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako § 1,
 - b) w § 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.”,
 - c) dodaje się § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1 pkt 1-3, jest skutkiem zastosowania się do wyjaśnień zakresu i sposobu stosowania przepisów prawa podatkowego wynikających z utrwalonej praktyki interpretacyjnej lub interpretacji ogólnej, lub wyjaśnień przepisów prawa podatkowego dotyczących stosowania tych przepisów zawartych w objaśnieniach podatkowych.”;
- 9) w art. 30 po § 5 dodaje się § 5a w brzmieniu:
- „§ 5a. Przepisu § 5 nie stosuje się, jeżeli:
- 1) płatnik i podatnik byli podmiotami powiązаныmi w rozumieniu art. 25 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych;
 - 2) płatnik lub podatnik był podmiotem kontrolowanym lub kontrolującym w odniesieniu do kontroli uregulowanej w art. 30f ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 24a ust 3 pkt 3 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych;
 - 3) płatnik lub podatnik był podmiotem z rezydencją podatkową, miejscem rejestru lub lokalizacją w kraju lub terytorium stosującym szkodliwą konkurencję podatkową w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych oraz podatku dochodowego od osób prawnych;

- 4) płatnik lub podatnik był podmiotem z rezydencją podatkową, miejscem rejestru lub lokalizacją w kraju lub terytorium, z którym Rzeczpospolita Polska nie ratyfikowała umowy międzynarodowej, w szczególności umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, albo Unia Europejska nie ratyfikowała umowy międzynarodowej - stanowiącej podstawę do uzyskania od organów podatkowych tego państwa informacji podatkowych;
 - 5) płatnik lub podatnik był zarządzany lub kontrolowany, bezpośrednio lub pośrednio, lub był w relacjach umownych lub faktycznych, w tym jako założyciel, fundator lub beneficjent fundacji lub trustu lub innego podmiotu lub tytułu o charakterze powierniczym, lub
 - 6) niewykonanie przez płatnika obowiązku nastąpiło w odniesieniu do podmiotu, dla którego na podstawie publicznie dostępnych informacji nie jest możliwe ustalenie udziałowca, akcjonariusza lub podmiotu o zbliżonych uprawnieniach, który posiada co najmniej 10% udziałów w kapitale lub co najmniej 10% praw głosu w organach kontrolnych, stanowiących lub zarządczych, lub co najmniej 10% udziałów związanych z prawem do uczestnictwa w zyskach.”;
- 10) w art. 33 po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:
- „§ 4a. Przepisy § 1-4 stosuje się odpowiednio do zabezpieczenia zobowiązań podatkowych związanych ze stosowaniem art. 119a lub środków ograniczających umowne korzyści. Zabezpieczenia zobowiązań podatkowych, o których mowa w zdaniu pierwszym, dokonać można również przed wszczęciem lub przejęciem postępowania podatkowego na podstawie art. 119g § 1 lub 3. Przepis ten nie narusza art. 13 § 2 pkt 7.”;
- 11) w art. 52 §1:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) nadpłata lub zwrot podatku wykazane nienależnie lub w wysokości większej od należnej, wykazane w deklaracji lub wniosku o zwrot podatku lub różnicy podatku w rozumieniu przepisów rozdziału 7b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub rozdziału 6a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych;”;
 - b) w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:
 - b) stwierdzone na wniosek w trybie art. 75 § 4 bądź w trybie przepisów rozdziału 7b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób

fizycznych lub rozdziału 6a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, w zakresie wynikającym z tego wniosku, nienależnie lub w wysokości większej od należnej;”;

12) w art. 54 § 1 po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:

„7b) za okres od dnia złożenia wniosku o wydanie decyzji określonej w art. 119zfa § 1 do dnia cofnięcia skutków unikania opodatkowania zgodnie z art. 119zfk § 1 lub 2, od zaległości związanych z osiągnięciem korzyści podatkowej;”;

13) w dziale III po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Dodatkowe zobowiązanie podatkowe

Art. 58a. § 1. Wydając decyzję z zastosowaniem:

- 1) art. 119a § 1 lub 7,
- 2) środków ograniczających umowne korzyści,
- 3) art. 12 ust. 13 i 14 oraz art. 22c ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych a także art. 24 ust. 19 i 20 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- 4) art. 11 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych lub art. 25 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- 5) art. 30 § 1, gdy oświadczenie, o którym mowa w ust. 7b lub 7e pkt 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych lub oświadczenie, o którym mowa w ust. 13 lub 16 pkt 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, nie było zgodne z prawdą, płatnik nie dokonał wymaganej weryfikacji lub podjęta przez płatnika weryfikacja nie była adekwatna do charakteru i skali działalności płatnika

– organ podatkowy ustala jednocześnie dodatkowe zobowiązanie podatkowe na podstawie przepisów niniejszego rozdziału.

§ 2. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do ustalania dodatkowego zobowiązania podatkowego w sprawach innych niż określone w § 1.

Art. 58b. § 1. W przypadku wydania decyzji z zastosowaniem przepisów lub środków określonych w art. 58a § 1 dodatkowe zobowiązanie podatkowe wynosi 40% kwoty korzyści podatkowej.

§ 2. Jeśli jednak wydawana jest decyzja w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych lub podatku dochodowego od osób fizycznych oraz podstawą opodatkowania jest dochód, dodatkowe zobowiązanie podatkowe wynosi 10% sumy składników wynikających z tej decyzji.

§ 3. W sytuacji określonej w art. 58a § 1 pkt 5 dodatkowe zobowiązanie podatkowe ustala się jako 10% podstawy opodatkowania należności, w stosunku do której płatnik zastosował niższą stawkę podatku lub nie pobrał podatku.

§ 4. W przypadku, o którym mowa w § 2 organ podatkowy określa dochód wynikający z zastosowania art. 119a i wymierza dodatkowe zobowiązanie podatkowe niezależnie od tego, czy za dany okres rozliczeniowy lub okresy wcześniejsze wystąpiła strata podatkowa, chyba że strata ta wynika z innych okoliczności niż związane z zastosowaniem art. 119a. Przez składniki, o których mowa w § 2, rozumie się stwierdzenie, w zakresie w jakim wynika ono z zastosowania przepisów lub środków określonych w art. 58a § 1 nienależnego:

- 1) zawyżenia straty podatkowej,
- 2) powstania straty podatkowej,
- 3) zaniżenia dochodu do opodatkowania, lub
- 4) niepowstania dochodu do opodatkowania.

§ 5. W sytuacjach określonych w § 1 i 2, organ podatkowy oblicza podstawę do ustalenia dodatkowego zobowiązania podatkowego przyjmując, że przepisy lub środki określone w art. 58a § 1 mają wpływ na rozliczenie podatkowe jako ostatnie.

Art. 58c. § 1. Stawki wskazane w art. 58b ulegają podwojeniu, jeżeli:

- 1) podstawa do ustalenia dodatkowego zobowiązania podatkowego przekracza 15 000 000 zł – w zakresie nadwyżki ponad tę kwotę;
- 2) nie upłynęło 10 lat od końca roku kalendarzowego, w którym podatnikowi lub płatnikowi doręczono ostateczną decyzję z zastosowaniem przepisów lub środków, o których mowa w art. 58a § 1 pkt 1-2a – w zakresie podstawy ustalenia dodatkowego zobowiązania podatkowego związanej z zastosowaniem tych środków;
- 3) strona nie przedłożyła organowi podatkowemu dokumentacji podatkowej, o której mowa w art. 9a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych lub art. 25a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych – w zakresie tej części podstawy ustalenia dodatkowego

zobowiązania podatkowego, która wynika z zastosowania przepisów wskazanych w art. 58a § 1 pkt 3 i dotyczy transakcji, dla której nie przedłożono dokumentacji podatkowej.

§ 2. W przypadku gdy łącznie zaistnieją przesłanki wymienione w § 1 pkt 1 i 3 stawka, o której mowa w art. 58b § 1, ulega potrojeniu.

§ 3. Przepisu § 1 pkt 3 nie stosuje się, jeżeli strona uzupełni niekompletną dokumentację podatkową w pełnym zakresie w terminie wskazanym przez organ podatkowy, nie dłuższym niż 14 dni. .

Art. 58d. Stawki wskazane w art. 58b i art. 58c ulegają obniżeniu o połowę w przypadku wydania decyzji na podstawie art. 119a § 7 – w zakresie podstawy ustalenia dodatkowego zobowiązania podatkowego, która związana jest z cofnięciem skutków unikania opodatkowania określonym w art. 81b § 1a.

Art. 58e. Dodatkowe zobowiązanie uregulowane w niniejszym rozdziale nie będzie stosowane względem osoby fizycznej, która za ten sam czyn ponosi odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe.”;

14) w art. 68 po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Dodatkowe zobowiązanie podatkowe, ustalone na podstawie przepisów rozdziału 6a niniejszego działu, nie powstaje, jeżeli decyzja określona w art. 58a § 1 została doręczona po upływie:

- 1) terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego — w przypadku określenia wysokości zobowiązania podatkowego, straty podatkowej, wysokości nadpłaty lub zwrotu podatku, lub orzeczenia o odpowiedzialności płatnika za podatek niepobrany lub pobrany a niewpłacony, odpowiedzialności podatnika za podatek niepobrany przez płatnika, lub zakresie odpowiedzialności lub uprawnień spadkobiercy, albo w przypadku umorzenia postępowania w tej sprawie;
- 2) terminu określonego w art. 68 § 1 i 2 do którego ustawa dopuszcza powstanie zobowiązania podatkowego — w przypadku ustalenia zobowiązania podatkowego albo w przypadku umorzenia postępowania w tej sprawie;
- 3) terminów wskazanych w art. 118 § 1 — w przypadku orzeczenia o odpowiedzialności osoby trzeciej albo w przypadku umorzenia postępowania w tej sprawie;
- 4) 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin przedawnienia zobowiązania podatkowego — w przypadku rozpatrzenia wniosku

o stwierdzenie nadpłaty lub zwrot podatku, lub umorzenia postępowania w tych sprawach.”;

15) w art. 70:

a) w § 6 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) wystąpienia przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o opinię Rady do Spraw Przeciwdziałania Unikaniu Opodatkowania co do zasadności zastosowania art. 119a lub środków ograniczających umowne korzyści.”,

b) w § 7 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) doręczenia Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej opinii Rady do Spraw Przeciwdziałania Unikaniu Opodatkowania co do zasadności zastosowania art. 119a lub środków ograniczających umowne korzyści, lub po dniu upływu terminu na wydanie tej opinii.”;

16) po art. 70d dodaje się art. 70e w brzmieniu:

„Art. 70e. § 1. Bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w art. 68 § 1, 3 i 3a oraz w art. 70 § 1, ulega zawieszeniu w dniu następnym, w przypadku wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji określającej warunki cofnięcia skutków unikania opodatkowania.

§ 2. Zawieszenie terminu przedawnienia, o którym mowa w § 1, następuje z dniem złożenia wniosku o wydanie decyzji określającej warunki cofnięcia skutków unikania opodatkowania i trwa do dnia następującego po dniu wydania ostatecznej decyzji określającej warunki cofnięcia skutków unikania opodatkowania lub innego aktu kończącego postępowanie w tej sprawie, a w przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego na tę decyzję lub akt, do dnia następującego po dniu doręczenia organowi podatkowemu odpisu orzeczenia sądu administracyjnego, ze stwierdzeniem jego prawomocności.”;

17) w art. 71 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 70, art. 70a, art. 70c i art. 70e stosuje się odpowiednio do.”;

18) w art. 81b:

a) § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. Prawo do skorygowania deklaracji oraz cofnięcia skutków unikania opodatkowania przysługuje podatnikowi lub płatnikowi jednokrotnie w toku postępowania podatkowego, o którym mowa w art. 119g, przed wydaniem decyzji w pierwszej instancji, w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia

o wyznaczeniu terminu, o którym mowa w art. 200 § 3, na zasadach określonych w tym zawiadomieniu. Ponowne skorygowanie deklaracji po zakończeniu postępowania podatkowego nie wywołuje skutków prawnych w zakresie, w jakim wcześniej dokonana korekta przewidywała cofnięcie skutków unikania opodatkowania.”,

b) po § 1a dodaje się § 1b-1d w brzmieniu:

„§ 1b. Korekta złożona w przypadku, o którym mowa w § 1a, nie wywołuje skutków prawnych w zakresie cofnięcia skutków unikania opodatkowania, jeżeli tylko częściowo uwzględnia ocenę prawną związaną z unikaniem opodatkowania, zawartą w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 200 § 3 lub nie uwzględnia tej oceny w ogóle.

§ 1c. Uprawnienie, o którym mowa w § 1a, nie przysługuje, jeżeli:

- 1) postępowanie podatkowe prowadzone jest w wyniku uchylenia przez organ odwoławczy lub sąd administracyjny decyzji organu podatkowego wydanej w pierwszej instancji,
- 2) nie upłynęło 10 lat od końca roku kalendarzowego, w którym podatnikowi lub płatnikowi doręczono ostateczną decyzję z zastosowaniem przepisu art. 119a § 1 lub 7 albo środków ograniczających umowne korzyści.

§ 1d. Organ podatkowy informuje w ciągu 3 dni roboczych Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, o złożeniu zgodnie z § 1a korygującej deklaracji.”;

19) w dziale III po rozdziale 11 dodaje się rozdział 11a w brzmieniu:

„Rozdział 11a

Informacje o schematach podatkowych

Art. 86a. § 1. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

- 1) korzystającym – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której udostępniane jest lub u której wdrażane jest uzgodnienie, lub która gotowa jest wdrożyć uzgodnienie lub dokonała jakiegokolwiek czynności służącej wdrożeniu takiego uzgodnienia;
- 2) korzyści podatkowej – rozumie się przez to korzyść podatkową w rozumieniu art. 3 pkt 16 lub:

- a) podwyższenie kwoty nadwyżki podatku naliczonego nad należnym – w rozumieniu przepisów ustawy o podatku od towarów i usług – do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy,
 - b) niepowstanie obowiązku lub odsunięcie w czasie powstania obowiązku sporządzania i przekazywania informacji podatkowych, w tym informacji o schematach podatkowych;
- 3) instytucji finansowej – oznacza to instytucję finansową w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 8 ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami lub instytucję finansową w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. g umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA;
- 4) NSP – rozumie się przez to numer schematu podatkowego składający się z części indywidualnej nadawanej według kolejności zgłoszeń, z tym że część indywidualna tego numeru może być poprzedzona częścią typologiczną zawierającą także litery;
- 5) ogólnej cesze rozpoznawczej – rozumie się przez to właściwość uzgodnienia polegającą na tym, że:
- a) promotor lub korzystający zobowiązali się do zachowania w poufności wobec osób trzecich, w szczególności wobec innych korzystających, promotorów lub organów podatkowych, sposobu, w jaki uzgodnienie pozwala na uzyskanie korzyści podatkowej,
 - b) promotor uprawniony jest do otrzymania wynagrodzenia, którego wysokość uzależniona jest od wysokości korzyści podatkowej wynikającej z uzgodnienia,
 - c) promotor uprawniony jest do otrzymania wynagrodzenia uzależnionego od uzyskania korzyści podatkowej wynikającej z uzgodnienia lub zobowiązał się do zwrotu wynagrodzenia lub jego części, w przypadku gdy korzyść podatkowa nie powstanie lub powstanie w wysokości niższej, niż zakładano,
 - d) dokonywane w ramach uzgodnienia czynności opierają się na dokumentacji albo przyjmują formę, które nie wymagają istotnych zmian w celu wdrożenia schematu u więcej niż jednego korzystającego i nie wymagają istotnych zmian w celu wdrożenia schematu u więcej niż jednego korzystającego,

- e) podejmowane są celowe czynności dotyczące nabycia spółki przynoszącej straty, zaprzestanie głównej działalności takiej spółki lub wykorzystywanie strat takiej spółki w celu zmniejszenia zobowiązań podatkowych, w tym poprzez przeniesienie tych strat do podmiotu na terytorium innego państwa lub przyspieszenie wykorzystania tych strat,
- f) dochodzi do zmiany kwalifikacji dochodów (przychodów) do innego źródła dochodów (przychodów), lub zmiany zasad opodatkowania, których skutkiem jest faktycznie niższe opodatkowanie, zwolnienie lub wyłączenie z opodatkowania,
- g) czynności prowadzą do cyrkularnego obiegu środków pieniężnych, w szczególności z zaangażowaniem podmiotów pośredniczących nie pełniących istotnych funkcji gospodarczych, w tym przy braku uzasadnienia ekonomicznego takiego obiegu środków pieniężnych, lub działania takie wzajemnie się znoszą lub kompensują lub prowadzą do uzyskania stanu identycznego lub zbliżonego do stanu istniejącego przed dokonaniem tych czynności albo mają inne podobne cechy,
- h) obejmuje ono podlegające zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów transgraniczne płatności pomiędzy podmiotami powiązаныmi i w państwie miejsca zamieszkania, siedziby lub zarządu odbiorcy:
 - nie nakłada się podatku od osób prawnych lub pobiera podatek od osób prawnych według stawki zerowej lub niemal zerowej,
 - płatności te korzystają z całkowitego zwolnienia lub objęte są preferencyjnymi zasadami opodatkowania,
- i) korzystający zobowiązał się, że w przypadku wdrożenia uzgodnienia będzie współpracował z promotorem, który udostępnił uzgodnienie, albo zapłaci promotorowi wynagrodzenie lub odszkodowanie,
- j) promotor lub korzystający faktycznie respektują co najmniej jedno ze zobowiązań wskazanych w lit. b i c,
- k) na podstawie istniejących okoliczności należy przyjąć, że rozsądnie działający promotor lub korzystający, do których nie stosowałyby się obowiązki przewidziane niniejszym rozdziałem, chcieliby, żeby co najmniej jedno ze zobowiązań wskazanych w lit. a-d było faktycznie respektowane;

- 6) podmiocie powiązany – rozumie się przez to podmiot powiązany z innym podmiotem poprzez jeden ze sposobów określonych poniżej:
- a) osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej uczestniczy w zarządzaniu innym podmiotem i wywiera znaczący wpływ na podmiot zarządzany,
 - b) osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej uczestniczy w sprawowaniu kontroli nad innym podmiotem poprzez udział kapitałowy, który uprawnia do ponad 25 % praw głosu,
 - c) osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej posiada bezpośrednio lub pośrednio udział w kapitale innego podmiotu w wysokości ponad 25% kapitału. Wysokość udziału pośredniego ustala się, mnożąc wysokość udziału na kolejnych poziomach. Uznaje się, że osoba posiadająca ponad 50% praw głosu posiada 100% tych praw,
 - d) osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej jest uprawniona do co najmniej 25% zysków innego podmiotu,
 - e) jeżeli w zarządzaniu, kontroli, kapitale lub zyskach tego samego podmiotu uczestniczy, zgodnie z lit. a-d, więcej niż jeden podmiot, wszystkie takie podmioty są uznawane za podmioty powiązane,
 - f) jeżeli te same podmioty uczestniczą w zarządzaniu lub kontroli lub posiadają udział w kapitale lub zyskach, zgodnie z lit. a-d, więcej niż jednego podmiotu, wszystkie takie podmioty są uznawane za podmioty powiązane,
 - g) powiązania określone zgodnie z lit. a-d, stosuje się również do powiązań o charakterze rodzinnym lub majątkowym pomiędzy podmiotami krajowymi lub osobami pełniącymi w tych podmiotach funkcje zarządzające lub kontrolne albo nadzorcze oraz jeżeli którakolwiek osoba łączy funkcje zarządzające lub kontrolne albo nadzorcze w tych podmiotach;
- 7) promotorze – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, w szczególności doradcę podatkowego, adwokata, radcę prawnego, pracownika banku lub innej instytucji finansowej doradzającego klientom, również w przypadku gdy nie posiada miejsca

- zamieszkania, siedziby ani zarządu na terytorium kraju, która opracowuje, oferuje, udostępnia, wdraża lub zarządza wdrażaniem uzgodnienia;
- 8) rachunek finansowy – oznacza to rachunek finansowy w rozumieniu art. 24 ust. 1 pkt 38 ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami lub rachunek finansowy w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. s umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych oraz wdrożenia ustawodawstwa FATCA;
 - 9) schemacie podatkowym – rozumie się przez to uzgodnienie, które:
 - a) spełnia kryterium głównej korzyści oraz posiada ogólną cechę rozpoznawczą,
 - b) posiada szczególną cechę rozpoznawczą, lub
 - c) posiada inną szczególną cechę rozpoznawczą;
 - 10) schemacie podatkowym standaryzowanym – rozumie się przez to schemat podatkowy możliwy do wdrożenia lub udostępnienia u więcej niż jednego korzystającego bez konieczności zmiany jego istotnych założeń, w szczególności dotyczących rodzaju czynności podejmowanych lub planowanych w ramach schematu;
 - 11) schemacie podatkowym transgranicznym – rozumie się przez to uzgodnienie, które spełnia kryterium transgraniczne oraz:
 - a) spełnia kryterium głównej korzyści oraz posiada którąkolwiek z ogólnych cech rozpoznawczych, o których mowa w pkt. 5 lit. a-h, lub
 - b) posiada szczególną cechę rozpoznawczą;
 - 12) szczególnej cesze rozpoznawczej – rozumie się przez to właściwość uzgodnienia polegającą na tym, że:
 - a) obejmuje ono podlegające zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów transgraniczne płatności pomiędzy podmiotami powiązаныmi oraz:
 - odbiorca płatności nie ma miejsca zamieszkania, siedziby ani zarządu w żadnym z państw,
 - odbiorca płatności posiada miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych oraz podatku dochodowym od osób prawnych,

- b) w odniesieniu do tego samego środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej dokonywane są odpisy amortyzacyjne w więcej niż jednym państwie,
- c) ten sam dochód lub majątek korzysta z metod mających na celu unikanie podwójnego opodatkowania w więcej niż jednym państwie,
- d) w ramach uzgodnienia dochodzi do przeniesienia aktywów i określone przez dwa państwa wynagrodzenie z tego tytułu dla celów podatkowych różni się co najmniej o 25%,
- e) może skutkować obejściem obowiązku raportowania wynikającego z ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami lub równoważnych ustaw, umów lub porozumień w zakresie automatycznej wymiany informacji o rachunkach finansowych, włączając umowy lub porozumienia z państwami trzecimi lub wykorzystywać brak równoważnych przepisów, umów lub porozumień lub ich niewłaściwe wdrożenie. Dotyczy to w szczególności uzgodnień, w których:
 - wykorzystywany jest rachunek, produkt lub inwestycja, które nie spełniają definicji rachunku finansowego, lecz posiadają cechy rachunku finansowego,
 - dochodzi do przeniesienia rachunku finansowego lub aktywów do państw lub dochodzi do wykorzystania regulacji prawnych tych państw, z którymi brak jest podstawy do automatycznej wymiany informacji z państwem rezydencji posiadacza rachunku,
 - dochodzi do przekwalifikowania dochodu lub majątku na produkty lub płatności, które nie podlegają automatycznej wymianie informacji o rachunkach finansowych,
 - dochodzi do przeniesienia lub przekwalifikowania instytucji finansowej, rachunku finansowego lub znajdujących się w nich aktywów na instytucje finansowe, rachunki lub aktywa, które nie podlegają obowiązkowi raportowania w ramach automatycznej wymiany informacji o rachunkach finansowych,
 - wykorzystywane są podmioty, porozumienia umowne lub struktury, które prowadzą lub których celem jest doprowadzenie do braku raportowania o przynajmniej jednym posiadaczu rachunku lub przynajmniej jednej osobie

kontrolującej w ramach automatycznej wymiany informacji o rachunkach finansowych,

- wykorzystywana jest nieskuteczność lub niedoskonałość procedur należytej staranności stosowanych przez instytucje finansowe w celu wywiązania się z obowiązków raportowania informacji o rachunkach finansowych, włączając wykorzystanie państw z nieadekwatnymi lub nieefektywnymi systemami egzekwowania przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu brudnych pieniędzy lub posiadającymi nieefektywne przepisy dotyczące przejrzystości w odniesieniu do osób prawnych, jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej lub porozumień prawnych,
- f) występuje nieprzejrzysta struktura własności prawnej lub trudny do ustalenia jest beneficjent rzeczywisty z uwagi na wykorzystanie osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, konstrukcji lub struktur prawnych:
- które nie prowadzą znaczącej działalności gospodarczej z wykorzystaniem lokalu, personelu oraz wyposażenia wykorzystywanego w prowadzonej działalności gospodarczej,
 - które są zarejestrowane, zarządzane, znajdują się, są kontrolowane lub założone w jurysdykcji innej niż jurysdykcja miejsca zamieszkania, siedziby lub zarządu beneficjenta rzeczywistego aktywów będących w posiadaniu takich osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, konstrukcji lub struktur prawnych,
 - jeżeli nie można wskazać beneficjenta rzeczywistego osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, konstrukcji lub struktur prawnych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2018 poz. 723),
- g) wykorzystuje wprowadzone jednostronnie w danym państwie uproszczenie w stosowaniu przepisów związanych z ustalaniem cen transferowych, przy czym nie uważa się za uproszczenie wprowadzone jednostronnie, które wynika bezpośrednio z Wytocznych Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju w sprawie cen transferowych dla przedsiębiorstw wielonarodowych

oraz administracji podatkowych, a także innych międzynarodowych regulacji, wytycznych lub rekomendacji w zakresie cen transferowych,

- h) dochodzi do przeniesienia praw trudnych do wyceny wartości niematerialnych,
 - i) pomiędzy podmiotami powiązаныmi dochodzi do przeniesienia funkcji, ryzyka lub aktywów, jeżeli przewidywany roczny wynik finansowy podmiotu przenoszącego lub podmiotów przenoszących przed odsetkami i opodatkowaniem (EBIT) w trzyletnim okresie po tym przeniesieniu wyniósłby mniej niż 50% przewidywanego rocznego EBIT, gdyby nie dokonano przeniesienia;
- 13) innej szczególnej cesze rozpoznawczej – rozumie się przez to sytuację, w której:
- a) wpływ na część odroczoną podatku dochodowego lub aktywa albo rezerwy z tytułu podatku odroczonego, wynikający lub oczekiwany w związku z wykonaniem uzgodnienia u któregośkolwiek z korzystających jest istotny dla danej jednostki w rozumieniu przepisów o rachunkowości oraz przekracza łącznie u korzystających, bez względu na okres, kwotę 5 000 000 złotych,
 - b) płatnik lub płatnicy podatku dochodowego byłiby zobowiązani do pobrania podatku przekraczającego łącznie, bez względu na okres, kwotę 5 000 000 złotych, jeżeli w odniesieniu do wypłat należności wynikających lub oczekiwanych w związku z wykonaniem uzgodnienia nie miałyby zastosowania właściwe umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub zwolnienia podatkowe,
 - c) dochody (przychody), podatników o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych lub art. 3 ust. 2a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wynikające lub oczekiwane w związku z wykonaniem uzgodnienia, przekraczają łącznie, bez względu na okres i liczbę korzystających, kwotę 25 000 000 złotych,
 - d) różnica pomiędzy polskim podatkiem dochodowym, który byłby należny w związku z wykonaniem uzgodnienia od przynajmniej jednego z korzystających nieposiadających siedziby, zarządu ani miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdyby był on podatnikiem, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych lub art. 3 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznym, a

podlegającym faktycznej zapłacie podatkiem dochodowym w państwie siedziby, zarządu lub miejsca zamieszkania korzystającego w związku z wykonaniem uzgodnienia, przekracza łącznie, bez względu na okres i liczbę korzystających, kwotę 5 000 000 złotych;

- 14) trudne do wyceny wartości niematerialne – rozumie się przez to wartości niematerialne, które w momencie ich przenoszenia między podmiotami powiązаныmi nie miały wiarygodnie określonej wartości porównywalnej oraz prognozy przyszłych przepływów pieniężnych lub spodziewanych przychodów z tych wartości, lub założenia zastosowane przy ich wycenie, obarczone są wysokim poziomem niepewności;
- 15) udostępnianiu – rozumie się przez to:
 - a) oferowanie uzgodnienia korzystającemu, zawarcie umowy, której przedmiotem jest przekazanie informacji o uzgodnieniu, lub przyjmowanie wynagrodzenia z tytułu przekazania informacji o uzgodnieniu, lub
 - b) przekazywanie korzystającemu, w jakiegokolwiek formie, w tym drogą elektroniczną, telefoniczną lub osobiście, informacji o uzgodnieniu, w szczególności poprzez przedstawianie jego założeń;
- 16) ustawa o wymianie informacji – oznacza to ustawę z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. z 2017 r. poz. 648 ze zm.);
- 17) uzgodnieniu – rozumie się przez to czynność lub zespół powiązanych ze sobą czynności, w tym czynność planowaną lub zespół czynności planowanych, których co najmniej jedna strona jest podatnikiem lub które mają lub mogą mieć wpływ na powstanie lub niepowstanie obowiązku podatkowego;
- 18) wdrażaniu – rozumie się przez to dokonywanie czynności faktycznych lub prawnych umożliwiających wykonanie lub zmierzających do wykonania uzgodnienia, w tym:
 - a) zarządzanie, faktyczne uczestniczenie w podejmowaniu decyzji lub przeprowadzanie czynności związanych z uzgodnieniem, także gdy podejmowanie decyzji lub czynności dotyczy wykonania uzgodnienia przez inny podmiot,
 - b) pośredniczenie lub udzielanie pomocy w czynnościach związanych z uzgodnieniem,

- c) dokonywanie innych czynności będących elementem uzgodnienia, lub
 - d) oferowanie czynności wskazanych w lit. a-c, zawarcie umowy, której przedmiotem są te czynności, lub przyjmowanie wynagrodzenia z tytułu tych czynności lub umowy;
- 19) wspomagającym – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, w szczególności biegłego rewidenta, notariusza, osobę świadczącą usługi prowadzenia ksiąg rachunkowych, księgowego lub dyrektora finansowego, bank lub inną instytucję finansową a także ich pracownika, która przy zachowaniu staranności ogólnie wymaganej w dokonywanych czynnościach, przy uwzględnieniu zawodowego charakteru działalności, obszaru specjalizacji oraz przedmiotu wykonywanych czynności, podjęła się udzielić, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób, pomocy, wsparcia lub porad dotyczących opracowania, wprowadzenia do obrotu, organizowania, udostępnienia do wdrożenia lub nadzorowania wdrożenia uzgodnienia.

§ 2. Kryterium głównej korzyści uważa się za spełnione, jeżeli na podstawie istniejących okoliczności oraz faktów należy przyjąć, że podmiot działający rozsądnie i kierujący się zgodnymi z prawem celami innymi niż osiągnięcie korzyści podatkowej mógłby zasadnie wybrać inny sposób postępowania, z którym nie wiązałoby się uzyskanie korzyści podatkowej takiej jak rozsądnie oczekiwana lub wynikająca w związku z wykonaniem uzgodnienia, a korzyść podatkowa jest główną lub jedną z głównych korzyści, którą podmiot spodziewa się osiągnąć w związku z wykonaniem uzgodnienia.

§ 3. Kryterium transgraniczne uważa się za spełnione, jeżeli uzgodnienie dotyczy więcej niż jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Unii Europejskiej i państwa trzeciego oraz uzgodnienie spełnia co najmniej jeden z poniższych warunków:

- 1) nie wszyscy uczestnicy uzgodnienia mają miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium tego samego państwa;
- 2) co najmniej jeden uczestnik uzgodnienia ma miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium więcej niż jednego państwa;
- 3) co najmniej jeden uczestnik uzgodnienia prowadzi działalność na terytorium danego państwa za pośrednictwem zagranicznego zakładu w tym państwie, a

- uzgodnienie stanowi część lub całość działalności gospodarczej tego zagranicznego zakładu;
- 4) co najmniej jeden uczestnik uzgodnienia prowadzi działalność na terytorium innego państwa nie mając miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium tego państwa oraz nie posiada zagranicznego zakładu na terytorium tego państwa;
 - 5) takie uzgodnienie może mieć wpływ na automatyczną wymianę informacji, o której mowa w dziale III ustawy o wymianie informacji lub na wskazanie beneficjanta rzeczywistego.

§ 4. Kryterium kwalifikowanego korzystającego uważa się za spełnione, jeżeli przychody lub koszty korzystającego albo wartość aktywów tego podmiotu w rozumieniu przepisów o rachunkowości, ustalone na podstawie prowadzonych ksiąg rachunkowych przekroczyły w roku poprzedzającym lub w bieżącym roku obrotowym równowartość 20 000 000 zł lub jeżeli udostępniane lub wdrażane uzgodnienie dotyczy rzeczy lub praw o wartości rynkowej przekraczającej równowartość 20 000 000 zł lub jeżeli jest podmiotem powiązany w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych lub art. 25 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych z takim podmiotem. W przypadku podmiotów, które nie prowadzą ksiąg rachunkowych, przychody i koszty ustala się odpowiednio zgodnie z ustawą z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych lub ustawą z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych w odpowiednich latach podatkowych, zaś wartość aktywów zgodnie z ich wartością rynkową w odpowiednich latach kalendarzowych.

§ 5. Obowiązek przekazania informacji o schemacie podatkowym nie powstaje gdy schemat podatkowy, inny niż schemat podatkowy transgraniczny, dotyczy korzystającego, dla którego nie jest spełnione kryterium kwalifikowanego korzystającego.

§ 6. W sytuacji, w której korzystającym jest spółka wchodząca w skład podatkowej grupy kapitałowej w rozumieniu przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio.

Art. 86b. § 1 Promotor przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informację o schemacie podatkowym w terminie 30 dni od udostępnienia schematu podatkowego lub dokonania czynności związanej z wdrażaniem schematu podatkowego

lub od następnego dnia po przygotowaniu do wdrożenia schematu podatkowego w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi wcześniej.

§ 2. Promotor informuje pisemnie korzystającego o NSP tego schematu podatkowego, załączając potwierdzenie nadania NSP, niezwłocznie po jego otrzymaniu.

§ 3. W przypadku, gdy w terminie, o którym mowa w § 1, schemat podatkowy nie posiada jeszcze NSP, promotor informuje o tym pisemnie korzystającego oraz przekazuje mu dane, o których mowa w art. 86f dotyczące schematu podatkowego.

§ 4. W przypadku gdy przekazanie przez promotora informacji o schemacie podatkowym innym niż schemat podatkowy standaryzowany naruszałoby obowiązek zachowania prawnie chronionej tajemnicy zawodowej i promotor nie został zwolniony z obowiązku zachowania tajemnicy w tym zakresie, promotor:

- 1) informuje pisemnie korzystającego w terminie, o którym mowa § 1, o obowiązku przekazania schematu podatkowego do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz;
- 2) przekazuje korzystającemu dane, o których mowa w art. 86f § 1 dotyczące schematu podatkowego.

§ 5. W sytuacji, o której mowa w § 4, gdy więcej niż jeden promotor jest obowiązany do przekazania informacji o schemacie podatkowym, promotor wskazany w tym przepisie, równocześnie z poinformowaniem korzystającego, informuje pisemnie inne znane mu podmioty zobowiązane do przekazania informacji o schemacie podatkowym o tym, że nie przekaże informacji o schemacie podatkowym do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 6. W sytuacji, o której mowa w § 4, promotor zobowiązany jest zawiadomić Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w terminie 30 dni od dnia, w którym poinformował korzystającego lub inne podmioty o obowiązku przekazania informacji o schemacie podatkowym, wskazując datę udostępnienia schematu podatkowego lub dokonania czynności związanej z wdrażaniem schematu podatkowego oraz liczbę podmiotów, które poinformował na podstawie § 4 lub § 5.

§ 7. Nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania prawnie chronionej tajemnicy zawodowej:

- 1) przekazanie informacji o schemacie podatkowym w sytuacji, w której przekazujący tę informację został zwolniony z obowiązku jej zachowania;
- 2) przekazanie informacji o schemacie podatkowym standaryzowanym;

3) przesłanie do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej informacji, o której mowa w § 6.

§ 8. Obowiązek, o którym mowa w § 1 nie powstaje w przypadku schematu podatkowego transgranicznego, którego promotor:

- 1) nie posiada miejsca zamieszkania, siedziby ani zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) nie posiada zakładu zagranicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, za pośrednictwem którego świadczone są usługi dotyczące uzgodnienia,
- 3) nie jest członkiem samorządu zawodowego lub innej organizacji pozarządowej posiadającej siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej reprezentującego osoby lub podmioty świadczące usługi prawnicze, podatkowe lub doradcze, oraz
- 4) nie jest w żaden sposób zarejestrowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ani nie posiada praw majątkowych związanych z tym terytorium, które mogłyby podlegać przepisom powszechnie obowiązującego prawa.

§ 9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, strukturę informacji, o której mowa w § 1 oraz wzór informacji, o której mowa w § 6, wskazując na zakres przekazywanych danych oraz objaśnienia co do sposobu ich wypełnienia i złożenia, uwzględniając konieczność wykazania przez promotora daty udostępnienia schematu podatkowego lub dokonania czynności związanej z wdrażaniem schematu podatkowego oraz liczbę podmiotów, które poinformował na podstawie § 4 i § 5.

Art. 86c. § 1. Jeżeli korzystający nie został poinformowany zgodnie z art. 86b § 2 lub 3, korzystający przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informację o schemacie podatkowym w terminie 30 dni od dnia udostępnienia mu schematu podatkowego, dokonania czynności związanej z wdrażaniem schematu podatkowego.

§ 2. Korzystający, który został poinformowany zgodnie z art. 86b § 4, przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informację o schemacie podatkowym, w tym w sytuacji, w której uzgodnienie, w ocenie korzystającego, nie stanowi schematu podatkowego, w terminie 30 dni od otrzymania tej informacji od promotora. Przekazując informację o schemacie podatkowym, korzystający weryfikuje dane otrzymane od promotora oraz modyfikuje je dla zapewnienia ich zgodności ze stanem

rzeczywistym w tej informacji. Informacja o schemacie podatkowym przekazana przez korzystającego zawiera również dane otrzymane od promotora zgodnie z art. 86b § 4.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, strukturę informacji, o której mowa w § 1 i 2, wskazując na zakres przekazywanych danych oraz objaśnienia co do sposobu wypełnienia i złożenia, uwzględniając konieczność wykazania przez korzystającego daty udostępnienia schematu podatkowego lub poinformowania na podstawie art. 86b § 4.

Art. 86d. § 1. Promotor lub korzystający zlecający wspomagającemu wykonanie czynności pozostających w zakresie jego działania w odniesieniu do schematu podatkowego, informują go pisemnie o NSP tego schematu podatkowego, załączając potwierdzenie nadania NSP, najpóźniej w dniu poprzedzającym wykonanie tych czynności. Przepis art. 86b § 3 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Jeżeli wspomagający:

- 1) nie został poinformowany o NSP schematu podatkowego zgodnie z § 1, oraz
- 2) przy zachowaniu staranności ogólnie wymaganej w dokonywanych przez niego czynnościach, przy uwzględnieniu zawodowego charakteru jego działalności, obszaru jego specjalizacji oraz przedmiotu wykonywanych przez niego czynności, powziął lub powinien był powziąć wątpliwości, że uzgodnienie, w odniesieniu do którego jest wspomagającym, może stanowić schemat podatkowy

- jest on obowiązany niezwłocznie, nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia, o którym mowa w pkt 2), wystąpić z odrębnym pismem do promotora lub korzystającego zlecających wykonanie czynności o przekazanie mu pisemnego oświadczenia, że uzgodnienie nie stanowi schematu podatkowego. W tym samym terminie wspomagający zobowiązany jest zawiadomić Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o wystąpieniu sytuacji wskazanej w zdaniu poprzedzającym, wskazując dzień, w którym powziął wątpliwości, że uzgodnienie stanowi schemat podatkowy oraz liczbę podmiotów, do których wystąpił o przekazanie mu pisemnego oświadczenia, że uzgodnienie nie stanowi schematu podatkowego. Wspomagający może wstrzymać się z wykonaniem czynności w odniesieniu do uzgodnienia do dnia otrzymania tego oświadczenia, potwierdzenia nadania NSP lub informacji, o której mowa w art. 86b § 3.

§ 3. Jeżeli wspomagający nie został poinformowany o NSP schematu podatkowego zgodnie z § 1, jest on obowiązany przekazać Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informację o schemacie podatkowym w terminie 30 dni od dnia, w którym dostrzegł lub

powinien był dostrzec, że uzgodnienie, w odniesieniu do którego jest wspomagającym, stanowi schemat podatkowy przy zachowaniu staranności ogólnie wymaganej w dokonywanych przez niego czynnościach, przy uwzględnieniu zawodowego charakteru jego działalności, obszaru jego specjalizacji oraz przedmiotu wykonywanych przez niego czynności.

§ 4. W przypadku gdy przekazanie przez wspomagającego informacji o schemacie podatkowym naruszałoby obowiązek zachowania prawnie chronionej tajemnicy zawodowej i wspomagający nie został zwolniony z obowiązku zachowania tajemnicy w tym zakresie, jest on obowiązany w terminie, o którym mowa § 2 poinformować pisemnie korzystającego lub promotora zlecających mu czynności, że w jego opinii uzgodnienie stanowi schemat podatkowy, dla którego należy przekazać informację o schemacie podatkowym Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej. W tym samym terminie wspomagający zobowiązany jest zawiadomić Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o wystąpieniu sytuacji wskazanej w zdaniu poprzedzającym, w której wskazuje dzień, w którym dostrzegł, że uzgodnienie stanowi schemat podatkowy oraz liczbę podmiotów, które poinformował o obowiązku przekazania informacji Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej. Przepis art. 86b § 7 stosuje się odpowiednio.

§ 5. W przypadku, o którym mowa w § 2, wspomagający, który wstrzymał się z wykonaniem czynności w odniesieniu do uzgodnienia, nie ponosi odpowiedzialności cywilnej względem zlecającego mu te czynności w zakresie związanym ze wstrzymaniem się z wykonaniem tych czynności. W sytuacji wskazanej w zdaniu poprzedzającym wspomagający nie ponosi również odpowiedzialności dyscyplinarnej związanej ze wstrzymaniem się z wykonaniem czynności w odniesieniu do uzgodnienia.

§ 6. Obowiązek, o którym mowa w § 3 nie dotyczy wspomagającego, któremu zlecono wykonanie czynności pozostających w zakresie jego działania w odniesieniu do schematu podatkowego transgranicznego, który:

- 1) nie posiada miejsca zamieszkania, siedziby ani zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) nie posiada zakładu zagranicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, za pośrednictwem którego świadczone są usługi dotyczące uzgodnienia,
- 3) nie jest członkiem samorządu zawodowego lub innej organizacji pozarządowej posiadającej siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

reprezentującego osoby lub podmioty świadczące usługi prawnicze, podatkowe lub doradcze, oraz

- 4) nie jest w żaden sposób zarejestrowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ani nie posiada praw majątkowych związanych z tym terytorium, które mogłyby podlegać przepisom powszechnie obowiązującego prawa.

§ 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór informacji, o której mowa w § 2 i 4 oraz strukturę informacji, o której mowa w § 3, wskazując na zakres przekazywanych danych oraz objaśnienia co do sposobu ich wypełnienia i złożenia, uwzględniając konieczność wykazania przez wspomagającego dnia, w którym powziął wątpliwości lub dostrzegł, że uzgodnienie stanowi schemat podatkowy oraz liczbę podmiotów, do których wystąpił o przekazanie mu pisemnego oświadczenia lub które poinformował zgodnie z § 2 i § 4.

Art. 86e. § 1. W przypadku gdy więcej niż jeden podmiot jest obowiązany do przekazania informacji o schemacie podatkowym, wykonanie tego obowiązku przez jednego z nich zwalnia pozostałych, którzy zostali wskazani w informacji o schemacie podatkowym i pisemnie poinformowani o NSP tego schematu podatkowego, z załączeniem potwierdzenia nadania NSP. Przepis art. 86b § 3 stosuje się odpowiednio.

§ 2. W przypadku gdy schemat podatkowy transgraniczny został poprawnie przekazany właściwym organom w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie przepisów tego państwa implementującymi wymogi wynikające z przepisów Dyrektywy Rady (UE) 2018/822 z dnia 25 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych pozostałe podmioty, które zostały wskazane w tym raporcie są zwolnione z obowiązku przekazania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informacji o tym schemacie podatkowym. Przepis art. 86b § 3 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Z obowiązku raportowania nie zwalnia trwające postępowanie w przedmiocie wydania decyzji w sprawie porozumienia w sprawach ustalenia cen transakcyjnych lub wydanie takiej decyzji.

Art. 86f. § 1. Informacja o schemacie podatkowym zawiera:

- 1) dane identyfikujące, w tym informacje dotyczące firmy lub imię i nazwisko, datę i miejsca urodzenia, identyfikator podatkowy NIP, miejsce zamieszkania, siedziby lub zarządu, a w przypadku osoby niemającej na terytorium Rzeczypospolitej

- Polskiej miejsca zamieszkania lub podmiotu niemającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej siedziby lub zarządu – numer i serię paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, lub inny numer identyfikacyjny, o ile nie posiada identyfikatora podatkowego oraz, w stosownych przypadkach, osób będących podmiotami powiązanymi z promotorem lub korzystającym dotyczące:
- a) przekazującego informację,
 - b) korzystającego, któremu udostępniony został schemat podatkowy;
- 2) podstawę prawną przekazywania informacji o schematach podatkowych wraz ze wskazaniem przesłanek skutkujących uznaniem danego uzgodnienia za schemat podatkowy, w tym wskazaniem cechy rozpoznawczej oraz roli przekazującego tę informację;
 - 3) wskazanie czy przekazywana informacja o schemacie podatkowym dotyczy schematu podatkowego standaryzowanego lub schematu podatkowego transgranicznego;
 - 4) streszczenie opisu uzgodnienia stanowiącego schemat podatkowy, nazwę uzgodnienia jeśli posiada, opis działalności gospodarczej do której ma zastosowanie schemat podatkowy bez ujawnienia danych objętych tajemnicą handlową, przemysłową, zawodową lub procesu produkcyjnego;
 - 5) wyczerpujący, według wiedzy przekazującego informację, opis uzgodnienia stanowiącego schemat podatkowy, wraz ze wskazaniem wartości przedmiotów tych czynności, założeń uzgodnienia, czynności dokonywanych w ramach uzgodnienia i ich chronologii oraz występujących powiązań pomiędzy podmiotami powiązanymi;
 - 6) wskazanie znanych przekazującemu informację celów, których realizacji schemat podatkowy ma służyć;
 - 7) przepisy prawa podatkowego znajdujące, według wiedzy przekazującego informację, zastosowanie w schemacie podatkowym;
 - 8) szacunkową wartość korzyści podatkowej lub przybliżoną wartość aktywa w podatku odroczonym, jeśli występują i są znane lub możliwe do oszacowania przekazującemu informację;
 - 9) wskazanie dokonanych czynności, które skutkowały przekazaniem informacji o schemacie podatkowym, wraz z datami ich dokonania;

- 10) wskazanie etapu, na jakim zgodnie z wiedzą przekazującego informację znajduje się schemat podatkowy, w szczególności informacji o terminach jego udostępniania lub wdrażania lub o dacie czynności w ramach uzgodnienia;
- 11) wskazanie znanych przekazującemu informację danych identyfikujących, o których mowa w pkt 1 dla podmiotów uczestniczących, mających uczestniczyć w schemacie podatkowym lub których może dotyczyć schemat podatkowy oraz państw i terytoriów, w których podmioty te posiadają miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd;
- 12) wskazanie innych znanych podmiotów obowiązanych do przekazania informacji o schemacie podatkowym, jeśli występują.

§ 2. Jeśli promotor lub wspomagający jest zobowiązany do zachowania prawnie chronionej tajemnicy zawodowej i nie został zwolniony z obowiązku jej zachowania przekazywana przez niego informacja o schemacie podatkowym, który spełnia definicję schematu podatkowego standaryzowanego, nie zawiera danych identyfikujących korzystającego, o których mowa w § 1 w pkt 1 lit. b) oraz informacji, o których mowa w pkt 11 i 12.

§ 3. Jeśli promotor lub wspomagający nie jest zobowiązany do zachowania prawnie chronionej tajemnicy zawodowej lub został zwolniony z obowiązku jej zachowania, łącznie z informacją o schemacie podatkowym, o której mowa w § 2, przekazuje dane identyfikujące korzystającego, o których mowa w § 1 w pkt 1 lit. b) który jest lub był pierwszym podmiotem, któremu udostępnił ten schemat podatkowy, oraz informacje, o których mowa w pkt 11 i 12.

§ 4. W terminie do 30 dni po zakończeniu kwartału promotor lub wspomagający przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej dane dotyczące korzystającego, któremu w trakcie tego kwartału udostępnił schemat podatkowy standaryzowany. Przepisy § 2 i 3, art. 86b § 2, art. 86g § 1, 3 i 4 oraz art. 86h § 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 86g. § 1. Informacja o schemacie podatkowym przekazywana jest za pośrednictwem prowadzonego przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej systemu teleinformatycznego zwanego dalej „systemem MDR” za pomocą środków komunikacji elektronicznej zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej.

§ 2. Nadanie NSP następuje automatycznie przy użyciu systemu MDR.

§ 3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej potwierdza nadanie NSP zawierające NSP oraz treść informacji o schemacie podatkowym przekazanej zgodnie z § 1.

§ 4. Potwierdzenie nadania NSP jest wydawane niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia wpływu kompletnej i poprawnej informacji o schemacie podatkowym do systemu MDR.

§ 5. Część typologiczna poprzedzająca część indywidualną NSP schematu podatkowego standaryzowanego zawiera litery STDN.

§ 6. Każdy zainteresowany może potwierdzić w systemie MDR, że dany NSP jest poprawny i nie został unieważniony.

Art. 86h. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zwrócić się do przekazującego informację o schemacie podatkowym o uzupełnienie informacji lub wyjaśnienie wątpliwości co do ich treści.

§ 2. Informacje przekazywane na podstawie niniejszego rozdziału nie mogą być wyłączną podstawą do pociągnięcia do odpowiedzialności karnej za przestępstwo skarbowe lub odpowiedzialności za wykroczenie skarbowe w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2017 r. poz. 2226 ze zm.). W przypadku terminowego przekazania informacji o schemacie podatkowym, którego zastosowanie może powodować powstanie odpowiedzialności karnej za przestępstwo skarbowe lub odpowiedzialności za wykroczenie skarbowe, stosuje się nadzwyczajne złagodzenie kary.

Art. 86i. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP w przypadku stwierdzenia, że przekazana informacja o schemacie podatkowym nie spełnia wymogów określonych dla tej informacji.

§ 2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej unieważnia z urzędu, w drodze postanowienia, NSP nadany schematowi podatkowemu, w przypadku:

- 1) wielokrotnego nadania NSP temu samemu schematowi podatkowemu;
- 2) nadania NSP na podstawie fałszywych lub fikcyjnych danych.

§ 3. W postanowieniu, o której mowa w § 2 pkt 1, Szef Krajowej Administracji Skarbowej wskazuje właściwy NSP dla danego schematu podatkowego

§ 4. Nie można posługiwać się unieważnionym NSP, a unieważniony NSP nie może zostać ponownie nadany.

§ 5. Na postanowienie, o którym mowa w § 1 i § 2 służy zażalenie.

§ 6. W sytuacji braku możliwości potwierdzenia tożsamości lub istnienia podmiotu, który przekazał informację o schemacie podatkowym, Szef Krajowej

Administracji Skarbowej pozostawia informację o schemacie podatkowym bez rozpatrzenia.

Art. 86j. § 1. Korzystający, który dokonywał w danym okresie rozliczeniowym jakichkolwiek czynności będących elementem schematu podatkowego lub uzyskiwał wynikającą z niego korzyść podatkową, w terminie złożenia deklaracji podatkowej dotyczącej tego okresu rozliczeniowego przekazuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej informację, według ustalonego wzoru, o zastosowaniu schematu podatkowego, zawierającą:

- 1) NSP tego schematu podatkowego;
- 2) wysokość korzyści podatkowej wynikającej ze schematu podatkowego – jeżeli korzystający uzyskiwał w danym okresie rozliczeniowym taką korzyść.

§ 2. W przypadku gdy schemat podatkowy, o którym mowa w § 1, nie posiada NSP, informacja, o której mowa w § 1 zawiera również dane, o których mowa w art. 86f.

§ 3. Jeżeli korzystający posiada dane, o których mowa art. 86f, dotyczące schematu podatkowego, które odbiegają od danych zawartych w otrzymanym przez niego potwierdzeniu nadania NSP lub informacji, o której mowa w art. 86f § 4, w informacji, o której mowa w § 1, korzystający modyfikuje te dane dla zapewnienia ich zgodności ze stanem rzeczywistym.

§ 4. Informacja, o której mowa w § 1, w tym zawierająca dane wskazane w § 2 lub 3, jest przekazywana przez podatnika będącego osobą fizyczną. W przypadku podatników będących osobami prawnymi, informacja i dane, o których mowa w zdaniu pierwszym, podpisywane są przez wszystkich członków organu zarządzającego podatnika. Dowód złożenia podpisów przez te osoby przekazywany jest za pomocą środków komunikacji elektronicznej zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej przez jedną z osób, które podpisały te dokumenty.

§ 5. W przypadku podatników będących jednostkami organizacyjnymi niemającymi osobowości prawnej, w terminie złożenia deklaracji podatkowej dotyczącej okresów rozliczeniowych, których dotyczy ten schemat, podatnicy składają oświadczenie według ustalonego wzoru, w którym wszyscy uprawnieni do reprezentacji, a w przypadku spółek niebędących osobami prawnymi także wspólnicy posiadający co

najmniej 10% udziału w zyskach spółki niebędącej osobą prawną, poświadczą osobistym podpisem prawdziwość danych zawartych w informacji, o której mowa w § 1. W zakresie przekazania tych dokumentów do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej § 4 zdanie drugie i trzecie stosuje się odpowiednio.

§ 6. W przypadku korzystającego wchodzącego w skład podatkowej grupy kapitałowej w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, informację, o której mowa w § 1, korzystający przekazuje w terminie złożenia deklaracji podatkowej dotyczącej danego okresu rozliczeniowego podatkowej grupy kapitałowej.

§ 7. Informacja, o której mowa w § 1 oraz oświadczenie o którym mowa w § 5, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia i zawierają klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

§ 8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia wzór informacji, o której mowa w § 1 oraz wzór oświadczenia, o którym mowa w § 5, uwzględniając w szczególności możliwość składania podpisów i oświadczeń przez osoby wymienione w § 5 w tym na odrębnych formularzach oraz konieczność zawarcia w nich wyjaśnień i pouczeń o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń także w języku angielskim.

Art. 86k. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wydać i opublikować na właściwej stronie podmiotowej BIP ogólne wyjaśnienia dotyczące możliwości zastosowania klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania lub innych przepisów mających na celu przeciwdziałanie unikaniu opodatkowania do schematu podatkowego lub kategorii schematów podatkowych.

§ 2. W celu wydania wyjaśnień, o których mowa w § 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych może zwrócić się o opinię do Rady do Spraw Przeciwdziałania Unikaniu Opodatkowania, a także do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 3. Publikując wyjaśnienia, o których mowa w § 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych może wskazać NSP schematów podatkowych, których te wyjaśnienia dotyczą. Niewskazanie NSP schematu podatkowego nie wyklucza możliwości zastosowania klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania lub innych

przepisów mających na celu przeciwdziałanie unikaniu opodatkowania do takiego schematu podatkowego.

§ 4. Wyjaśnienia, o których mowa w § 1, nie wiążą w indywidualnych sprawach.

Art. 86l. § 1. Osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej będące promotorami, zatrudniający promotorów lub faktycznie wypłacające im wynagrodzenie, których przychody lub koszty, w rozumieniu przepisów o rachunkowości, ustalone na podstawie prowadzonych ksiąg rachunkowych przekroczyły w roku poprzedzającym rok obrotowy równowartość 8 000 000 zł, wprowadzają i stosują wewnętrzną procedurę w zakresie przeciwdziałania niewywiązywania się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych, zwaną dalej „wewnętrzną procedurą”.

§ 2. Wewnętrzna procedura określa – z uwzględnieniem charakteru, rodzaju i rozmiaru prowadzonej działalności – stosowane zasady postępowania i obejmuje w szczególności:

- 1) określenie czynności lub działań podejmowanych w celu, o którym mowa w § 1;
- 2) środki stosowane w celu właściwego wypełnienia obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych;
- 3) określenie zasad przechowywania dokumentów oraz informacji;
- 4) określenie zasad wykonywania obowiązków obejmujących przekazywanie Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informacji o schematach podatkowych;
- 5) określenie zasad upowszechniania wśród pracowników tego podmiotu wiedzy z zakresu przepisów niniejszego rozdziału;
- 6) określenie zasad zgłaszania przez pracowników rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przepisów niniejszego rozdziału;
- 7) określenie zasad kontroli wewnętrznej lub audytu przestrzegania przepisów niniejszego rozdziału oraz zasad postępowania określonych w wewnętrznej procedurze.

§ 3. Wewnętrzna procedura podlega akceptacji, przez członków kadry kierowniczej wyższego szczebla danego podmiotu.

§ 4. Obowiązek stosowania wewnętrznej procedury istnieje również w kolejnych trzech latach podatkowych po roku obrotowym, w którym obowiązek ten przestał obowiązywać z uwagi fakt nieprzekroczenie kwoty przychodów lub kosztów, o której mowa w § 1.

Art. 86m. § 1. Podmioty, o których mowa w art. 86l § 1, w przypadku niedopełnienia obowiązków, o których mowa w art. 86l, podlegają karze pieniężnej. Karę pieniężną nakłada Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w drodze decyzji, w wysokości nie większej niż 2 000 000 zł.

§ 2. W przypadku popełnienia czynu wymienionego w art. 80e § 1 ustawy Kodeks karny skarbowy przez promotora będącego osobą fizyczną zatrudnioną lub faktycznie otrzymującą wynagrodzenie, od podmiotu, o którym mowa w art. 86k § 1, który nie dopełnił obowiązków, o których mowa w art. 86k, kara pieniężna, o której mowa w § 1, może zostać nałożona w wysokości nie większej niż 10 000 000 zł.

§ 3. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale w sprawach dotyczących kary pieniężnej, o której mowa w § 2, stosuje się przepisy działu IVA ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 86n. W zakresie nieuregulowanym w art. 86h, art. 86i i art. 86m stosuje się odpowiednio przepis art. 120, art. 125, art. 126, art. 129, art. 130, art. 135, art. 140, art. 165 § 3b, art. 165a, art. 168, art. 170, art. 171, art. 189 § 3 oraz przepisy działu IV rozdziałów 3a, 5, 6, 7, 14, 16 i 23 Ordynacji podatkowej.”;

20) w art. 119a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Czynność nie skutkuje osiągnięciem korzyści podatkowej, jeżeli osiągnięcie tej korzyści, sprzecznej w danych okolicznościach z przedmiotem lub celem ustawy podatkowej lub jej przepisu, było głównym lub jednym z głównych celów jej dokonania, a sposób działania był sztuczny (unikanie opodatkowania).”

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Za odpowiednią uznaje się czynność, której podmiot mógłby w danych okolicznościach dokonać, jeżeli działałby rozsądnie i kierował się zgodnymi z prawem celami innymi niż osiągnięcie korzyści podatkowej sprzecznej z przedmiotem lub celem ustawy podatkowej lub jej przepisu, a sposób działania nie byłby sztuczny. Czynność odpowiednia może polegać także na zaniechaniu działania.”

c) dodaje się § 6 i 7 w brzmieniu:

„§ 6. Jeżeli korzyść podatkowa została osiągnięta w rezultacie dokonania czynności, o której mowa w § 1, w wyniku zastosowania przepisu ustawy podatkowej określającego warunki przyznania zwolnienia podmiotowego lub

przedmiotowego, wyłączenia z podstawy opodatkowania, w tym wyłączenia przychodów (dochodów) z opodatkowania, lub odliczenia od przychodu, dochodu lub podatku, to skutki podatkowe określa się na podstawie stanu prawnego jaki zaistniałby, gdyby dany przepis ustawy podatkowej nie miał zastosowania. Przepisów § 2-5 nie stosuje się.

§ 7. Jeżeli dokonane przez stronę cofnięcie skutków unikania opodatkowania, o którym mowa w art. 81b § 1a, w całości uwzględnia ocenę prawną organu podatkowego związaną z unikaniem opodatkowania zawartą w zawiadomieniu wydanym na podstawie art. 200 § 3, organ podatkowy zawiera w decyzji wskazanie korzyści podatkowej lub dochodu stanowiącego podstawę ustalenia dodatkowego zobowiązania podatkowego, o którym mowa w art. 58d.”;

21) w art. 119b:

a) w § 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Decyzji z zastosowaniem art. 119a, z zastrzeżeniem § 1a, nie wydaje się.”;

– w pkt 4 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 5;

b) uchyla się § 2;

22) w art. 119c:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sposób działania nie jest sztuczny, jeżeli na podstawie istniejących okoliczności należy przyjąć, że podmiot działający rozsądnie i kierujący się zgodnymi z prawem celami zastosowałby ten sposób działania w dominującej mierze z uzasadnionych przyczyn ekonomicznych. Do przyczyn, o których mowa w zdaniu pierwszym, nie zalicza się celu osiągnięcia korzyści podatkowej sprzecznej z przedmiotem lub celem ustawy podatkowej lub jej przepisu.”,

b) w § 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Na ocenę, że sposób działania był sztuczny, może wskazywać w szczególności występowanie:”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ryzyka gospodarczego przewyższającego spodziewane korzyści inne niż podatkowe w takim stopniu, że należy uznać, że działający rozsądnie podmiot nie wybrałby tego sposobu działania, lub”;

– dodaje pkt 6-8 w brzmieniu:

- „6) sytuacji, w której osiągnięta korzyść podatkowa nie ma odzwierciedlenia w poniesionym przez podmiot ryzyku gospodarczym lub jego przepływach pieniężnych, lub
- 7) zysku przed opodatkowaniem, który jest nieznaczny w porównaniu do korzyści podatkowej, która nie wynika bezpośrednio z rzeczywiście poniesionej ekonomicznej straty, lub
- 8) angażowania podmiotu który nie prowadzi rzeczywistej działalności gospodarczej lub nie pełni istotnej funkcji ekonomicznej, lub który posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania w kraju lub na terytorium określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 9a ust. 6 ustawy z 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych lub art. 25a ust. 6 ustawy 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych;”;

23) art. 119d otrzymuje brzmienie:

„Art. 119d. Osiągnięcie korzyści podatkowej uznaje się za główny lub jeden z głównych celów dokonania czynności, jeżeli uwzględniając pozostałe cele ekonomiczne czynności, wskazane przez stronę, należy uznać, że cel ten nie był mało istotny.”;

24) uchyla się art. 119e;

25) w art. 119g:

a) w § 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Szef Krajowej Administracji Skarbowej wszczyna postępowanie podatkowe lub, w drodze postanowienia, w całości lub w części na wniosek organu podatkowego przejmuje do dalszego prowadzenia postępowanie podatkowe, kontrolę podatkową lub kontrolę celno-skarbową, jeżeli w sprawach:”;

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) odpowiedzialności płatnika za podatek niepobrany lub pobrany a niewpłacony, oraz odpowiedzialności podatnika za podatek niepobrany przez płatnika,”;

b) § 2-6 otrzymują brzmienie:

„§ 2. W przypadku podatków, do których ustalania lub określania uprawnień są wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa, Szef Krajowej Administracji Skarbowej na wniosek właściwego organu podatkowego może wyłącznie przejąć postępowanie podatkowe.

§ 3. Przejmując kontrolę podatkową lub celno-skarbową, Szef Krajowej Administracji Skarbowej z urzędu ją zawiesza i jednocześnie wszczyna postępowanie podatkowe. Do zawieszonych kontroli podatkowej lub celno-skarbowej przepisy art. 201 § 3 i art. 206 stosuje się odpowiednio.

§ 4. W postanowieniu, o którym mowa w § 1, Szef Krajowej Administracji Skarbowej wskazuje, w jakim zakresie przejmuje postępowanie podatkowe, kontrolę podatkową lub kontrolę celno-skarbową.

§ 5. Czynności dokonane przez organ podatkowy przed przejęciem postępowania podatkowego, kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej pozostają w mocy.

§ 6. Postanowienie o przejęciu postępowania podatkowego, kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej doręcza się stronie albo kontrolowanemu oraz organowi, który prowadził postępowanie lub kontrolę.”,

c) dodaje się § 7 i 8 w brzmieniu:

„§ 7. W przypadku gdy będąca stroną postępowania podatkowego spółka cywilna, jawna, partnerska, komandytowa albo komandytowo-akcyjna została rozwiązana w jego trakcie, postępowanie podatkowe kończy się decyzją, o której mowa w art. 115 § 4.

§ 8. Jeżeli w sprawie może być wydana decyzja z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści, art. 119a § 7 oraz przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio.”;

26) po art. 119g dodaje się art. 119ga–119gd w brzmieniu:

„Art. 119ga. § 1. Wniosek określony w art. 119g § 1 i 2 zawiera w szczególności oznaczenie strony lub kontrolowanego, zakres prowadzonego postępowania podatkowego, kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej, opis ustaleń faktycznych, informację o stwierdzonych nieprawidłowościach oraz uzasadnienie odnośnie możliwości zastosowania art. 119a w sprawie wraz ze wskazaniem korzyści podatkowej oraz sposobu jej wyliczenia.

§ 2. Przed przejściem postępowania podatkowego, kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zlecić organowi podatkowemu przeprowadzenie dodatkowych czynności.

§ 3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przejmuje do dalszego prowadzenia postępowanie podatkowe, kontrolę podatkową lub kontrolę celno-skarbową, jeżeli z załączonych do wniosku akt postępowania, w tym zgromadzonych dowodów, wynika, że w sprawie może zostać wydana decyzja z zastosowaniem art. 119a.

§ 4. W przypadku niespełnienia przesłanek określonych w § 1 lub 3, Szef Krajowej Administracji Skarbowej zwraca akta sprawy właściwemu organowi podatkowemu.

Art. 119gb. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może odmówić wszczęcia postępowania podatkowego lub odmówić przejścia postępowania podatkowego, kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej, zaś postępowanie wszczęte lub przejęte może umorzyć lub przekazać właściwemu organowi podatkowemu, jeżeli zastosowanie innych niż art. 119a przepisów prawa podatkowego pozwala na przeciwdziałanie unikaniu opodatkowania.

§ 2. W przypadku określonym w § 1, Szef Krajowej Administracji Skarbowej może umorzyć wszczęte na podstawie art. 119g § 3 postępowanie podatkowe, a przejętą kontrolę podatkową lub kontrolę celno-skarbową przekazać organowi podatkowemu.

§ 3. W sprawie przekazania, o którym mowa w § 1 i 2, wydaje się postanowienie, które doręcza się stronie oraz organowi podatkowemu, któremu sprawa jest przekazywana. Czynności dokonane przed przekazaniem sprawy pozostają w mocy.

§ 4. Odmowa wszczęcia postępowania podatkowego lub odmowa przejścia postępowania podatkowego, kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej, lub umorzenie lub przekazanie postępowania podatkowego dokonane na podstawie § 1 lub 2 nie skutkuje w danej sprawie przeniesieniem właściwości rzeczowej Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 119gc. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wystąpić do właściwego organu podatkowego, o którym mowa w art. 119g § 2, o zajęcie stanowiska w sprawie w terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia wystąpienia.

Art. 119gd. § 1. Organem podatkowym właściwym do wydania decyzji o zabezpieczeniu, o którym mowa w art. 33, w toku postępowania podatkowego określonego w niniejszym rozdziale albo przed wszczęciem lub przejściem

postępowania podatkowego na podstawie art. 119g § 1 lub 3, jest organ podatkowy określony w art. 13 § 1 pkt 1.

§ 2. Wydanie decyzji o zabezpieczeniu, o którym mowa w art. 33, w toku postępowania podatkowego określonego w niniejszym rozdziale albo przed wszczęciem lub przejęciem postępowania podatkowego na podstawie art. 119g § 1 lub 3, następuje po zasięgnięciu opinii Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Przepisu art. 209 § 2 i 5 nie stosuje się.”;

27) w art. 119h dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli decyzja organu podatkowego pierwszej instancji została wydana z zastosowaniem art. 119a § 7.”;

28) w art. 119i:

a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Na zaproszenie przewodniczącego w posiedzeniu Rady, którego przedmiotem jest wyrażenie opinii co do zasadności zastosowania art. 119a, lub w jego części może uczestniczyć przedstawiciel Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz strona, jej przedstawiciel lub pełnomocnik. Zaproszenie przedstawiciela Szefa Krajowej Administracji Skarbowej albo strony do udziału w posiedzeniu wymaga skierowania zaproszenia w takim samym zakresie także odpowiednio do strony albo przedstawiciela Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.”,

b) § 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„§ 8. Po wydaniu opinii lub po bezskutecznym upływie terminu wskazanego w § 5 Rada zwraca akta sprawy Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej. Otrzymane przez Radę od strony informacje, wyjaśnienia oraz dokumenty włącza się do akt sprawy.

§ 9. Organ podatkowy pomija opinię Rady wydaną z uchybieniem terminu określonego w § 5.”,

c) uchyla się § 10;

29) art. 119j otrzymuje brzmienie:

„Art. 119j. § 1. Podmiot inny niż strona postępowania zakończonego decyzją wydaną w sprawie, o której mowa w art. 119g § 1, uczestniczący w czynności, której skutki podatkowe określono w tej decyzji, z wyłączeniem skutków podatkowych określonych na podstawie art. 119a § 6, może skorygować swoją deklarację,

uwzględniając treść decyzji, a także wystąpić z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty lub zwrot podatku, jeżeli decyzja jest ostateczna, a w przypadku złożenia skargi – sąd administracyjny prawomocnie – w myśl odrębnych przepisów – oddalił skargę na tę decyzję, oraz została wykonana w całości.

§ 2. W terminie miesiąca od dnia spełnienia przesłanek wskazanych w § 1, Szef Krajowej Administracji Skarbowej w drodze postanowienia zawiadamia podmiot, o którym mowa w tym przepisie, o możliwości złożenia korekty deklaracji lub wniosku o stwierdzenie nadpłaty lub zwrot podatku. Postanowienie zawiera opis skutków podatkowych dotyczących tego podmiotu oraz pouczenie o terminie złożenia korekty deklaracji, lub wniosku o stwierdzenie nadpłaty lub zwrot podatku. W przypadku zawiadomienia o którym mowa w zdaniu pierwszym, przepisu art. 293 i 294 nie stosuje się.

§ 3. Korektę deklaracji oraz wniosek o stwierdzenie nadpłaty lub zwrot podatku związane z realizacją uprawnień, o których mowa w § 1, należy złożyć w terminie miesiąca od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w § 2.

§ 4. Termin określony w § 3 nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na czas, w którym złożenie korekty deklaracji lub wniosku o stwierdzenie nadpłaty lub zwrot podatku z uwagi na prowadzoną kontrolę podatkową, kontrolę celno-skarbową lub postępowanie podatkowe nie jest skutecznie możliwe.

§ 5. W sytuacji określonej w § 4, na żądanie podmiotu będącego stroną adekwatnego postępowania podatkowego, organ podatkowy uwzględnia uprawnienia wynikające z § 1.

§ 6. Przepisy § 1-5 stosuje się odpowiednio w przypadku cofnięcia skutków unikania opodatkowania na podstawie art. 81b § 1a.”;

30) w art. 119k:

a) § 1–2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. W razie stwierdzenia, że w sprawie nie zachodzą przesłanki zastosowania art. 119a, Szef Krajowej Administracji Skarbowej umarza postępowanie lub przekazuje w drodze postanowienia sprawę właściwemu organowi podatkowemu. Czynności dokonane przed przekazaniem sprawy pozostają w mocy.

§ 1a. W razie stwierdzenia w postępowaniu odwoławczym, że w sprawie nie zachodzą przesłanki zastosowania art. 119a, organ odwoławczy uchyla w całości

decyzję organu pierwszej instancji i umarza postępowanie lub przekazuje sprawę właściwemu organowi podatkowemu. Czynności dokonane przed przekazaniem sprawy pozostają w mocy.

§ 2. Wydanie decyzji ostatecznej z zastosowaniem art. 119a stanowi w przyjętym zakresie zakończenie kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej.”;

b) uchyla się § 3,

c) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Postanowienie i decyzję, o których mowa w § 1, doręcza się stronie oraz organowi, któremu sprawa lub postępowanie są przekazywane.”;

31) art. 119l otrzymuje brzmienie:

„Art. 119l. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy działu IV niniejszej ustawy oraz przepisy działu IV ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 508, z późn. zm.⁴⁾).”
;

32) art. 119m otrzymuje brzmienie:

„Art. 119m. § 1. Rada jest niezależnym organem, którego zadaniem jest opiniowanie zasadności zastosowania art. 119a lub środków ograniczających umowne korzyści w indywidualnych sprawach.

§ 2. Zadaniem Rady jest także opiniowanie projektów ustaw podatkowych i zmian w przepisach prawa podatkowego innych aktów normatywnych związanych z przeciwdziałaniem unikaniu opodatkowania.

§ 3. Na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o którym mowa w art. 86k § 2, Rada może również wydawać opinię w sprawach określonych w art. 86k § 1.”;

33) w art. 119o:

a) w § 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) jest nieskazitelnego charakteru.”;

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Podmiot wskazujący członka Rady ocenia spełnianie przez niego przesłanek określonych w § 2 pkt 1 i 6. Osoby, o których mowa w § 1 pkt 3,

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 723, 1000, 1039, 1499, 1544 i 1577.

minister właściwy do spraw finansów publicznych powołuje po zasięgnięciu pisemnej opinii podmiotu zatrudniającego tę osobę.”;

34) w art. 119p:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Przed upływem kadencji członkostwo w Radzie wygasa w razie śmierci członka, rezygnacji z członkostwa w Radzie lub zaprzestania spełniania przez członka którejkolwiek z przesłanek, o których mowa w art. 119o § 2 pkt 2–6. Wygaśnięcie członkostwa stwierdza minister właściwy do spraw finansów publicznych.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Wygaśnięcie członkostwa w Radzie z uwagi na zaprzestanie spełniania przez członka przesłanki, o której mowa w art. 119o § 2 pkt 6, jest skuteczne, jeżeli w terminie 30 dni od dnia doręczenia Radzie informacji w tym zakresie, Rada nie wyrazi sprzeciwu. Uchwała w przedmiocie wyrażenia sprzeciwu może zostać podjęta w głosowaniu tajnym, bezwzględną większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu Rady. Członek Rady, którego głosowanie dotyczy, nie posiada prawa głosu oraz nie jest zaliczany do składu Rady w tym głosowaniu.”;

35) w art. 119s:

a) w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wyznacza członków Rady, których zadaniem jest sporządzenie projektu uzasadnienia opinii Rady co do zasadności zastosowania art. 119a lub środków ograniczających umowne korzyści w indywidualnej sprawie;”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Stanowisko co do zasadności zastosowania art. 119a lub środków ograniczających umowne korzyści w indywidualnej sprawie Rada przyjmuje na posiedzeniu bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy składu Rady.”,

c) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Sekretarz Rady jest powoływany i odwoływany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Sekretarzem Rady może być wyłącznie pracownik urzędu obsługującego tego ministra.”;

36) w art. 119w § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zainteresowani, którzy powiązani są tą samą czynnością, mogą wystąpić ze wspólnym wnioskiem.”;

37) w art. 119x:

a) w § 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o wydanie opinii zabezpieczającej powinien zawierać dane istotne z punktu widzenia skutków podatkowych czynności oraz zastosowania do tej czynności art. 119a § 1, w tym w szczególności:”;

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wyczerpujący opis czynności wraz ze wskazaniem występujących pomiędzy podmiotami związków, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych i art. 25 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych z zastrzeżeniem, że posiadanie udziału w kapitale innego podmiotu oznacza sytuację, w której dany podmiot bezpośrednio lub pośrednio posiada w kapitale innego podmiotu udział nie mniejszy niż 5%”;

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) NSP w rozumieniu przepisów rozdziału 11a działu III odnoszący się do uzgodnienia albo wyjaśnienie, z jakich powodów faktycznych lub prawnych uzgodnienie nie podlegało zgłoszeniu celem nadania NSP”;

– po pkt 6 dodaje się pkt 6a i 6b w brzmieniu:

„6a) wskazanie innych niż w pkt 6 korzyści podatkowych, niepodlegających ocenie określonej w art. 119za pkt 2, których osiągnięcie uzależnione jest choćby pośrednio od dokonania czynności;

6b) wskazanie innych czynności dokonanych, rozpoczętych lub planowanych, od których choćby pośrednio uzależnione jest osiągnięcie korzyści podatkowych, o których mowa w pkt 6 i 6a”;

b) dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Szef Krajowej Administracji Skarbowej wzywa wnoszącego wniosek o wydanie opinii zabezpieczającej do usunięcia braków, o których mowa w § 3, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania.”;

c) dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w § 1 i w art. 119w § 2, który zawiera dane określone w tym przepisie oraz wskazane w art. 14b § 4, art. 14r § 2 oraz § 119w § 3, a także sposób uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 119zc, mając na względzie konieczność ujednoczenia formy składanych wniosków oraz zapewnienia sprawnej obsługi wnioskodawców.”;

38) w art. 119y § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej wydaje opinię zabezpieczającą, jeżeli przedstawione we wniosku okoliczności wskazują, że do wskazanej we wniosku korzyści podatkowej wynikającej z czynności nie ma zastosowania art. 119a § 1.

§ 2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej odmawia wydania opinii zabezpieczającej, jeżeli przedstawione we wniosku okoliczności wskazują, że do wskazanej we wniosku korzyści podatkowej wynikającej z czynności może mieć zastosowanie art. 119a § 1. Odmawiając wydania opinii zabezpieczającej, wskazuje się okoliczności świadczące o tym, że do wskazanej we wniosku korzyści podatkowej wynikającej z czynności może mieć zastosowanie art. 119a § 1.”;

39) w art. 119za pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ocenę, że do wskazanej we wniosku korzyści podatkowej wynikającej z czynności nie ma zastosowania przepis art. 119a;”;

40) w art. 119zb dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. W przypadkach uzasadnionych złożonością sprawy, w szczególności w razie zasięgnięcia opinii biegłego, termin, o którym mowa w § 1, może być przedłużany, nie dłużej jednak niż o 9 miesięcy łącznie.”;

41) w art. 119zc § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wniosek o wydanie opinii zabezpieczającej podlega opłacie w wysokości 20 000 zł, którą należy wpłacić w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku. Opłata od wspólnego wniosku zainteresowanych ulega zwiększeniu o 5 000 zł od piątego i każdego kolejnego zainteresowanego.”;

42) po art. 119zd dodaje się art. 119zda w brzmieniu:

„Art. 119zda. Na podstawie treści opinii zabezpieczającej lub odmowy wydania opinii zabezpieczającej sporządza się informację, którą niezwłocznie zamieszczana jest w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Informacja zawiera

w szczególności zwięzły opis poddanej pod opinię czynności oraz wyjaśnienie powodów podjętego rozstrzygnięcia. Informacja nie może zawierać danych identyfikujących lub mogących zidentyfikować wnioskodawcę lub inne podmioty wskazane w treści aktu.”;

43) art. 119ze otrzymuje brzmienie:

„Art. 119ze. Jeżeli postępowanie w sprawie wydania opinii zabezpieczającej stało się bezprzedmiotowe, w szczególności w razie:

- 1) wycofania wniosku o jej wydanie;
- 2) wydania decyzji z zastosowaniem art. 119a w zakresie objętym wnioskiem o wydanie opinii;

– przepisy art. 208 oraz art. 210–212 stosuje się odpowiednio.”;

44) art. 119zf otrzymuje brzmienie:

„Art. 119zf. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy art. 14b § 4 i 5, art. 14c § 4, art. 14d § 2 i 3, art. 14e § 1 pkt 2 i § 2–4, art. 14f § 3, art. 14i § 2 i 4-5, art. 14o, art. 14r § 2 i 3, art. 20g § 3, art. 120, art. 125, art. 126, art. 129, art. 130, art. 135, art. 140, art. 143, art. 165 § 3 i 3b, art. 165a, art. 168, art. 169 § 1–2 i 4, art. 170, art. 171, art. 187 § 3, art. 189 § 3, art. 197 § 1 i 3, art. 213–215 oraz przepisy działu IV rozdziałów 3a, 5, 6, 7, 9, 10, 14, 16 i 23.”;

45) w dziale IIIA dodaje się rozdział 5 w brzmieniu:

„Rozdział 5

Cofnięcie skutków unikania opodatkowania

Art. 119zfa. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, na wniosek zainteresowanego, zwany dalej w tym rozdziale "wnioskiem", może wydać decyzję określającą warunki cofnięcia skutków unikania opodatkowania, zwaną dalej w tym rozdziale „decyzją”.

§ 2. Zainteresowani, którzy są powiązani tą samą czynnością, mogą wystąpić ze wspólnym wnioskiem.

§ 3. Wniosek może dotyczyć uzyskanej korzyści podatkowej, a w przypadku podatków, które są rozliczane okresowo – korzyści podatkowej uzyskanej w zakończonym okresie rozliczeniowym.

§ 4. Wniosek może dotyczyć więcej niż jednej korzyści podatkowej, jeżeli korzyści podatkowe zostały uzyskane w danym okresie rozliczeniowym w analogiczny sposób.

§ 5. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do cofnięcia skutków unikania opodatkowania wynikających ze środków ograniczających umowne korzyści.

Art. 119zfb. Szef Krajowej Administracji Skarbowej odmawia wszczęcia postępowania:

- 1) w zakresie tych korzyści podatkowych, które w dniu złożenia wniosku mogą być przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej, przedmiotem kontroli podatkowej, o której możliwości wszczęcia podatnik został zawiadomiony na podstawie art. 282b § 1, albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego;
- 2) jeżeli stanowisko zawarte we wniosku wskazuje na zasadność wydania decyzji na podstawie art. 119zfi § 1 lub 2.

Art. 119zfc. § 1. Przed złożeniem wniosku zainteresowany może zwrócić się do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o wyjaśnienie wszelkich wątpliwości dotyczących wydania decyzji, w szczególności celowości jej wydania, zakresu niezbędnych informacji, trybu i przypuszczalnego terminu zakończenia postępowania.

§ 2. Dokumenty i informacje uzyskane przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w ramach czynności określonych w § 1 nie mogą stanowić dowodu w kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowaniu podatkowym, chyba że organ podatkowy uzyska te dokumenty i informacje w wyniku przeprowadzenia innych czynności.

Art. 119zfd. § 1. Wniosek zawiera informacje istotne z punktu widzenia przepisów art. 119a § 1-3 i 5-6, a w szczególności:

- 1) stan faktyczny składający się z:
 - a) wyczerpującego opisu dokonanej czynności prowadzącej do unikania opodatkowania;
 - b) wskazania podmiotów biorących udział czynności określonej w lit. a wraz ze wskazaniem występujących pomiędzy podmiotami związków, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych i art. 25 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych z zastrzeżeniem, że posiadanie udziału w kapitale innego podmiotu oznacza sytuację, w której dany podmiot

bezpośrednio lub pośrednio posiada w kapitale innego podmiotu udział nie mniejszy niż 5%;

- c) określenia skutków podatkowych będących rezultatem czynności określonej w lit. a, w tym korzyści podatkowej, o której mowa w art. 119a § 1, wraz z przedstawieniem sposobu i metody wyliczenia tych skutków;
- 2) w zależności od okoliczności:
 - a) wyczerpujący opis przyjętej czynności odpowiedniej w rozumieniu art. 119a § 3,
 - b) oświadczenie, że osiągnięcie korzyści podatkowej było jedynym celem dokonania czynności prowadzącej do unikania opodatkowania,
 - c) wskazanie przepisu ustawy podatkowej określonego w art. 119a § 6, który nie powinien mieć zastosowania;
 - 3) uzasadnienie przyjęcia wybranej czynności odpowiedniej lub złożonego oświadczenia albo wskazania;
 - 4) określenie skutków podatkowych, wraz z przedstawieniem sposobu i metody ich wyliczenia:
 - a) jakie mogłyby zaistnieć gdyby dokonano przyjętej czynności odpowiedniej,
 - b) stanu rzeczy, jaki zaistniałby, gdyby czynność prowadząca do unikania opodatkowania nie została dokonana,
 - c) stanu prawnego, jaki zaistniałaby, gdyby wskazany przepis ustawy podatkowej nie miał zastosowania.

§ 2. Do wniosku należy załączyć istotną dokumentację:

- 1) dotyczącą czynności określonej w § 1 pkt 1, w tym również opisującą zamiary i cele podmiotów w niej uczestniczących,
- 2) wskazującą na zasadność stanowiska określonego w § 1 pkt 2-3.

§ 3. Wniosek powinien zostać sporządzony i podpisany przez pełnomocnika szczególnego będącego doradcą podatkowym, adwokatem lub radcą prawnym.

§ 4. Wniosek o wydanie decyzji niespełniający wymogów określonych w § 1-3 lub przepisach wydanych na podstawie § 5, lub innych wymogów określonych przepisami prawa pozostawia się bez rozpatrzenia.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w § 1, który zawiera dane określone w tym przepisie oraz wskazane w art. 14b § 4 oraz art. 14r § 2, a także sposób

uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 119zff, mając na względzie konieczność ujednolicenia formy składanych wniosków oraz zapewnienia sprawnej obsługi wnioskodawców.

Art. 119zfe. § 1. Złożenie wniosku oraz wydanie decyzji nie stanowią przeszkody do prowadzenia czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, postępowania podatkowego lub kontroli celno-skarbowej.

§ 2. W toku postępowania o wydanie decyzji domniemywa się, że wskazana we wniosku czynność, o której mowa w art. 119zfd § 1 pkt 1 lit. a:

- 1) została dokonana w sposób sztuczny,
- 2) co najmniej jednym z głównych celów jej dokonania było osiągnięcie korzyści podatkowej,
- 3) korzyść podatkowa, określona w pkt 2, jest sprzeczna w danych okolicznościach z przedmiotem lub celem ustawy podatkowej lub jej przepisu.

Art. 119zff. § 1. Wniosek podlega opłacie w wysokości:

- 1) 0,2% kwoty korzyści podatkowej, o której mowa w art. 119zfd § 1 pkt 1 lit. c – odnośnie korzyści podatkowej lub jej części powodującej powstanie lub zawyżenie straty podatkowej,
- 2) 1% kwoty korzyści podatkowej, o której mowa w art. 119zfd § 1 pkt 1 lit. c – w pozostałych przypadkach

– nie mniej jednak niż 1000 zł i nie więcej niż 15 000 zł.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do wniosku, o którym mowa w art. 119zfa § 4, z tym że podstawę obliczenia opłaty stanowi łączna kwota korzyści podatkowych objętych wnioskiem.

§ 3. Jeżeli czynność prowadząca do unikania opodatkowania została uprzednio oceniona w ramach odmowy wydania opinii zabezpieczającej, opłata od wniosku o wydanie decyzji wynosi 75% różnicy opłaty obliczonej na podstawie § 1 i opłaty uiszczonej na podstawie art. 119zc § 1, nie mniej jednak niż 1000 zł.

§ 4. Opłata podlega zwrotowi w przypadku:

- 1) wycofania wniosku – w połowie;
- 2) uiszczenia jej w kwocie wyższej niż należna – w odpowiedniej części.

§ 5. Opłatę należy wpłacić w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku. Zwrot nienależnie uiszczonej opłaty następuje nie później niż w terminie 7 dni od dnia zakończenia postępowania w sprawie wydania decyzji.

§ 6. W przypadku uznania, że uzyskana przez zainteresowanego korzyść podatkowa jest większa od tej, którą wskazano we wniosku o wydanie decyzji, Szef Krajowej Administracji Skarbowej ustala, w drodze postanowienia, wysokość opłaty uzupełniającej, obliczonej zgodnie z § 1 lub 3.

§ 7. Opłaty, o których mowa w § 1, 3 i 6, stanowią dochód budżetu państwa.

§ 8. Jeżeli w wydanej decyzji Szef Krajowej Administracji Skarbowej określił skutki podatkowe stanu prawnego, jaki zaistniałby, gdyby określony w art. 119a § 6 przepis ustawy podatkowej nie miał zastosowania, zwraca się 60% uiszczonej opłaty, jeżeli zainteresowany, który unikał opodatkowania:

- 1) cofnął zgodnie z art. 119zfk § 1 lub 2 skutki unikania opodatkowania, oraz
- 2) wpłacił na rachunek właściwego organu podatkowego kwotę wynikającą ze złożonej korekty deklaracji lub informacji zastępczej wraz z odsetkami za zwłokę.

§ 9. Na wniosek zainteresowanego Szef Krajowej Administracji Skarbowej może obniżyć opłatę od wniosku dotyczącego kolejnej korzyści podatkowej uzyskanej przez zainteresowanego w podobny sposób, w szczególności korzyści podatkowej osiągananej w wyniku cyklicznych czynności. Na postanowienie w przedmiocie obniżenia opłaty przysługuje zażalenie.

Art. 119zfg. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zwrócić się do wnioskodawcy o wyjaśnienie jego stanowiska, wątpliwości co do danych zawartych we wniosku lub może zorganizować spotkanie uzgodnieniowe.

Art. 119zfh. § 1. W razie uznania w toku postępowania, że zainteresowany nieprawidłowo przedstawił elementy wniosku, o których mowa w art. 119zfd § 1 pkt 2-4, Szef Krajowej Administracji Skarbowej w drodze postanowienia zawiadamia o tym zainteresowanego oraz poucza o treści § 2. Postanowienie zawiera uzasadnienie faktyczne i prawne.

§ 2. Zainteresowany w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w § 1, może złożyć dodatkowe wyjaśnienia i dokumenty lub złożyć wniosek o zasięgnięcie przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej opinii Rady co do kwestii uwzględnionych w treści postanowienia i przedstawić jednocześnie własne stanowisko.

§ 3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej występuje o opinię Rady, jeżeli przedstawione przez zainteresowanego dodatkowe wyjaśnienia i dokumenty okazały się niewystarczające. Zasięgając opinii Rady, Szef Krajowej Administracji Skarbowej przedstawia własne stanowisko w sprawie.

§ 4. Jeżeli w opinii Rady, żadne z przedstawionych jej stanowisk nie jest zasadne, Rada przedstawia własną opinię w zakresie ocenianych kwestii.

Art. 119zfi. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej w drodze decyzji odmawia określenia warunków cofnięcia skutków unikania opodatkowania jeżeli czynność określona w art. 119zfd § 1 pkt 1 lit. a nie skutkowałą, wbrew stanowisku zainteresowanego, osiągnięciem korzyści podatkowej albo korzyść podatkowa – z wyłączeniem korzyści podatkowej uzyskanej w podatku dochodowym od osób prawnych – nie przekracza wartości wskazanej w art. 119b § 1 pkt 1.

§ 2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może w drodze decyzji odmówić określenia warunków cofnięcia skutków unikania opodatkowania, jeżeli zastosowanie innych niż art. 119a przepisów prawa podatkowego pozwala na przeciwdziałanie unikaniu opodatkowania.

Art. 119zff. § 1. Decyzja zawiera w szczególności:

- 1) wynikający z przedstawionego stanu faktycznego wyczerpujący opis czynności prowadzącej do unikania opodatkowania wraz ze wskazaniem podmiotów w niej uczestniczących;
- 2) rozstrzygnięcie co do:
 - a) określenia skutków podatkowych będących rezultatem czynności określonej w pkt 1, w tym korzyści podatkowej, o której mowa w art. 119a § 1,
 - b) prawidłowości przyjęcia czynności odpowiedniej, uznania, że osiągnięcie korzyści podatkowej było jedynym celem dokonania czynności prowadzącej do unikania opodatkowania, albo wskazania określonego w art. 119a § 6 przepisu ustawy podatkowej, który nie powinien mieć zastosowania,
 - c) wskazanie skutków podatkowych jakie mogłyby zaistnieć gdyby dokonano przyjętej czynności odpowiedniej, stanu rzeczy, jaki zaistniałby, gdyby czynność prowadząca do unikania opodatkowania nie została dokonana, albo stanu prawnego, jaki zaistniałby, gdyby wskazany przepis ustawy podatkowej nie miał zastosowania;
- 3) określenie, w jaki sposób zainteresowany może cofnąć skutki unikania opodatkowania, przy uwzględnieniu elementów wymienionych w pkt 2 lit. b i c.

§ 2. W razie uznania stanowiska zainteresowanego za nieprawidłowe w zakresie opisanym w § 1 pkt 2 lit. a-c, organ podatkowy wskazuje w decyzji prawidłowe stanowisko wraz z uzasadnieniem faktycznym i prawnym.

§ 3. Jeżeli w decyzji nie określono skutków podatkowych stanu prawnego, jaki zaistniałby, gdyby określony w art. 119a § 6 przepis ustawy podatkowej nie miał zastosowania, decyzja może ponadto określać uprawnienia zainteresowanego podmiotu, o którym mowa w art. 119zfm.

Art. 119zfk. § 1. W terminie 14 dni od doręczenia decyzji zainteresowany może, uwzględniając jej treść, cofnąć skutki unikania opodatkowania poprzez złożenie korekty deklaracji, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Jeżeli w wyniku dokonania czynności, o której mowa w art. 119zfd § 1 pkt 1, zaistniał taki stan rzeczy, w którym złożenie deklaracji lub korekty deklaracji byłoby niezgodne z odrębnymi przepisami, w szczególności w razie zmiany formy prawnej mającej wpływ na sposób opodatkowania, cofnięcie przez zainteresowanego skutków unikania opodatkowania, o którym mowa w art. 119a § 1, następuje poprzez złożenie, w terminie określonym w § 1, informacji zastępczej. Złożenie informacji zastępczej wywołuje skutki prawne odpowiadające złożeniu deklaracji.

§ 3. Złożenie korekty deklaracji lub informacji zastępczej niezgodnej z treścią decyzji nie wywołuje skutków prawnych w zakresie cofnięcia skutków unikania opodatkowania.

§ 4. Ponowne skorygowanie deklaracji nie wywołuje skutków prawnych w zakresie, w jakim dokonana na podstawie § 1 korekta przewidywała cofnięcie skutków unikania opodatkowania.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór informacji zastępczej, wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego jej wypełnienia oraz terminu i miejsca jej składania, mając na uwadze umożliwienie prawidłowego rozliczenia podatku, a także kierując się potrzebą ułatwienia zainteresowanym poprawnego sporządzenia informacji zastępczej.

Art. 119zfl. § 1. Organ podatkowy uwzględnia, z zastrzeżeniem § 2, w toku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego decyzję wydaną na podstawie art. 119zfi § 1 lub 2 lub cofnięcie skutków unikania opodatkowania dokonane zgodnie z treścią decyzji.

§ 2. Organ podatkowy w toku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego pominięciem decyzję wydaną na podstawie art. 119zfi § 1 lub 2 lub cofnięcie skutków unikania opodatkowania dokonane zgodnie z treścią decyzji,

jeżeli zgromadzone dowody wskazują na nierzetelność opisu czynności prowadzącej do unikania opodatkowania.

Art. 119zfm. § 1. Zainteresowany niebędący podmiotem, który unikał opodatkowania, może w terminie 3 miesięcy od doręczenia decyzji skorygować deklarację, uwzględniając treść tej decyzji, a także na jej podstawie w tym terminie wystąpić z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty lub zwrot podatku, jeżeli zainteresowany, który unikał opodatkowania:

- 1) cofnął zgodnie z art. 119zfk § 1 lub 2 skutki unikania opodatkowania, oraz
- 2) wpłacił na rachunek właściwego organu podatkowego kwotę wynikającą ze złożonej korekty deklaracji lub informacji zastępczej wraz z odsetkami za zwłokę.

§ 2. Do zainteresowanego, o którym mowa w § 1, przepisy art. 119j § 4-5 stosuje się odpowiednio.

Art. 119zfn. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy art. 14b § 4, art. 14i § 2, art. 14r § 2 i 3, art. 20g § 3, art. 119gc, art. 119h § 3, art. 119i, rozdziału 3 działu IIIA, z wyłączeniem art. 119t, działu IV, z wyłączeniem art. 133 oraz przepisy działu IV ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1947⁵⁾);

46) art. 157a otrzymuje brzmienie:

„Art. 157a. Organ podatkowy, przed którym toczy się postępowanie podatkowe może zwrócić się o dokonanie określonej czynności związanej z prowadzonym postępowaniem do innego organu podatkowego, jeżeli przyczyni się to do skrócenia czasu trwania lub obniżenia kosztów postępowania albo postępowanie prowadzone jest na podstawie art. 119g.”;

47) w art. 165 w § 7 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) informacji o schemacie podatkowym.”;

48) w art. 194a § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym lub doradcą podatkowym. Zdanie pierwsze nie narusza przepisów o zwrocie podatku, o których mowa w rozdziale 7b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2255 oraz z 2017 r. poz. 88, 244, 379, 708, 768, 1086 i 1321.

osób fizycznych oraz rozdziale 6a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.”;

49) w art. 200 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przed wydaniem decyzji z zastosowaniem art. 119a lub środków ograniczających umowne korzyści, Szef Krajowej Administracji Skarbowej wyznacza stronie czternastodniowy termin do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego, przedstawiając ocenę prawną sprawy, w tym kwotę korzyści podatkowej, i pouczając o prawie skorygowania deklaracji. Przepisu tego nie stosuje się, jeżeli w wyniku doręczenia tego zawiadomienia stronie nie przysługiwałoby uprawnienie wskazane w art. 81b § 1a.”;

50) w art. 210 § 2b otrzymuje brzmienie:

„§ 2b. W decyzji wydanej z zastosowaniem art. 119a lub środków ograniczających umowne korzyści organ podatkowy wskazuje także wysokość zobowiązania podatkowego, nadpłaty, zwrotu podatku, straty podatkowej, niepobranego lub pobranego a niewpłaconego przez płatnika podatku ustalonego albo określonego w związku z zastosowaniem tych przepisów.”;

51) w art. 239d § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji wydanej z zastosowaniem art. 119a lub środków ograniczających umowne korzyści, chyba że zachodzą okoliczności określone w art. 239b § 1 pkt 4.”;

52) w art. 240 w § 1:

a) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody, nieznanne organowi, który wydał decyzję, wskazujące na wystąpienie unikania opodatkowania w rozumieniu art. 119a § 1 lub nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, lub możliwość zastosowania środków ograniczających umowne korzyści;”;

b) w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) uprawnienia określone w art. 119j § 1 mają wpływ na treść decyzji.”;

53) w art. 241 § 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

"4) pkt 12 następuje tylko na żądanie strony wniesione w terminie miesiąca od dnia doręczenia postanowienia określonego w art. 119j § 2.”;

54) w art. 244 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. W przypadku stwierdzenia istnienia przesłanki, o której mowa w art. 240 § 1 pkt 5a, Szef Krajowej Administracji Skarbowej przejmuje do dalszego prowadzenia postępowanie określone w art. 243 § 2. Przepisy rozdziału 2 działu IIIA stosuje się odpowiednio.”;

55) w art. 282c w § 1 w pkt 1 w literze i) średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się literę j w brzmieniu:

„j) dotyczy zasadności zwrotu podatku lub różnicy podatku w rozumieniu przepisów rozdziału 7b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz rozdziału 6a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.”.

56) po art. 290b dodaje się art. 290c w brzmieniu:

„Art. 290c. § 1. W przypadku nieprzejęcia kontroli podatkowej przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, naczelnik urzędu skarbowego sporządza i doręcza protokół kontroli.

§ 2. Po otrzymaniu akt kontroli na podstawie art. 119ga § 2 lub art. 119k § 1 lub 2 naczelnik urzędu skarbowego podejmuje z urzędu zawieszoną kontrolę podatkową.”;

57) w art. 293 w § 2 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu:

„9) informacjach i dokumentach, o których mowa w dziale III rozdział 11a;

10) aktach postępowania w sprawie wydania opinii zabezpieczającej oraz aktach postępowania określonego w rozdziale 5 działu IIIA.”;

58) w art. 293 § 2w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

59) dodaje się art. 295c w brzmieniu:

„Art. 295c. Dostęp do informacji o schematach podatkowych oraz innych dokumentów związanych z tą informacją, zbieranych na podstawie rozdziału 11a działu III, przysługuje pracownikowi załatwiającemu sprawę lub prowadzącemu działalność analityczną i jego przełożonym.”;

60) dodaje się art. 297d w brzmieniu:

„Art. 297d. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ma dostęp do informacji o schematach podatkowych oraz innych dokumentów związanych z tymi informacjami, zebranych w ramach czynności prowadzonych na podstawie rozdziału

11a działu III. Z danych tych korzysta w toku prowadzonych działań, w tym do realizowanych czynności analitycznych”.

Art. 4. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314) w art. 5 w § 1:

1) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w odniesieniu do obowiązków wynikających z decyzji lub postanowień organów administracji rządowej i organów jednostek samorządu terytorialnego – właściwy do orzekania organ I instancji, z zastrzeżeniem pkt 4 i 4c;”;

2) pkt 4a otrzymuje brzmienie:

„4a) w odniesieniu do obowiązków wynikających z wydanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej decyzji lub postanowień – naczelnik urzędu skarbowego właściwy według adresu siedziby Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, z zastrzeżeniem pkt 4c;”;

3) po pkt 4b dodaje się pkt 4c w brzmieniu:

„4c) w odniesieniu do obowiązków wynikających z wydanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej decyzji lub postanowień w toku postępowania podatkowego, o którym mowa:

- a) w art. 119g § 1 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa – właściwy naczelnik urzędu skarbowego,
- b) w art. 119g § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa – organ jednostki samorządu terytorialnego, na wniosek którego postępowanie podatkowe zostało przejęte;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2157 i 2175 oraz z 2018 r. poz. 650 i 1291) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku osiągnięcia przychodów, o których mowa w art. 6 ust. 1a, za równoznaczne z dokonaniem wyboru opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych na dany rok podatkowy, uznaje się pierwszą w roku podatkowym wpłatę na ryczałt od przychodów ewidencjonowanych z tego tytułu, a jeżeli pierwszy taki przychód podatnik osiągnął w grudniu roku podatkowego – złożenie zeznania, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 2.”;

2) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Obowiązek prowadzenia ewidencji nie dotyczy podatników osiągających przychody, o których mowa w art. 6 ust. 1a lub 1d.”;

3) w art. 21 ust. 1k otrzymuje brzmienie:

„1k. Przepisy ust. 1g–1j stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy wznowienie działalności gospodarczej następuje po drugim roku licząc od końca roku w którym zawieszono działalność.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy (Dz.U. z 2017 r. poz. 2226 oraz z 2018 r. poz. 201 i 771) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 34 § 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sąd może orzec środek karny zakazu prowadzenia określonej działalności gospodarczej w wypadkach określonych w art. 38 § 1 i 2 oraz w razie skazania sprawcy za przestępstwo skarbowe określone w art. 54 § 1, art. 55 § 1, art. 56 § 1, art. 63 § 1-5, art. 64 § 1-6, art. 65 § 1, art. 66 § 1, art. 67 § 1 i 2, art. 68 § 1 i 2, art. 69 § 1-3, art. 69a § 1, art. 69b § 1, art. 69c § 1, art. 70 § 1, 2 i 4, art. 72, art. 73 § 1, art. 73a § 1, art. 76 § 1, art. 77 § 1, art. 78 § 1, art. 80e § 1-2, art. 82 § 1, art. 83 § 1, art. 85 § 1 i 2, art. 86 § 1 i 2, art. 87 § 1 i 2, art. 88 § 1 i 2, art. 89 § 1 i 2, art. 90 § 1 i 2, art. 91 § 1, art. 92 § 1, art. 93, art. 97 § 1 i 2, art. 100 § 1, art. 101 § 1, art. 102 § 1, art. 103 § 1, art. 104 § 1, art. 106c § 1, art. 106d § 1, art. 106j § 1, art. 107 § 1-3, art. 107a § 1 oraz art. 110.”;

2) w art. 53 § 30 otrzymuje brzmienie:

„§ 30. Użyte w rozdziale 6 kodeksu określenia, a w szczególności: „czynności sprawdzające”, „deklaracja”, „informacja podatkowa”, „inkasent”, „kontrola podatkowa”, „obowiązek podatkowy”, „podatek”, „podatnik”, „płatnik”, „zwrot podatku”, „schemat podatkowy”, „standaryzowany schemat podatkowy”, „NSP”, mają znaczenie nadane im w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2018 r. poz. 800), z tym że określenie „podatek” oznacza również zaliczkę na podatek, ratę podatku, a także opłaty oraz inne niepodatkowe należności budżetu państwa o podobnym charakterze daninowym; określenie „podatnik” oznacza również osobę zobowiązaną do uiszczenia opłat oraz niepodatkowych należności budżetu państwa o podobnym charakterze daninowym.”;

3) po art. 56b dodaje się art. 56c w brzmieniu:

„Art. 56c. § 1. Kto podaje nieprawdę lub zataja prawdę składając:

- 1) oświadczenie, o którym mowa w art. 41 ust. 13 lub 19 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub w art. 26 ust. 1a lub 7b ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych,
- 2) oświadczenie co do zgodności z prawdą faktów przedstawionych we wniosku o zwrot podatku, o którym mowa w rozdziale 7b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub w rozdziale 6a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych lub we wniosku o wydanie opinii o stosowaniu zwolnienia, o którym mowa w art. 26b ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, oraz co do zgodności z oryginałem dokumentacji załączonej do tych wniosków
podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie.

§ 2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”;

- 4) po art. 80d dodaje się art. 80e w brzmieniu:

„Art. 80e. § 1. Kto wbrew obowiązkowi:

- 1) nie przekazuje właściwemu organowi informacji o schemacie podatkowym, albo przekazuje informacje po terminie,
- 2) nie przekazuje właściwemu organowi danych dotyczących podmiotów, którym udostępniono standaryzowany schemat podatkowy, albo przekazuje je po terminie, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto wbrew obowiązkowi nie składa informacji, o której mowa w art. 86j § 1 ustawy Ordynacja podatkowa.

§ 3. Karze określonej w § 1 podlega, kto nie składa właściwemu organowi oświadczenia, o którym mowa w art. 86j § 5 ustawy Ordynacja podatkowa.

§ 4. Kto, wbrew art. 86i § 4 ustawy Ordynacja podatkowa posługuje się unieważnionym NSP podlega karze grzywny do 240 stawek dziennych.

§ 5. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 pkt 1-2, podlega karze grzywny za wykroczenie.”;

- 5) w art. 133 w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Szef Krajowej Administracji Skarbowej - w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe ujawnione w zakresie swojego działania, jeżeli nie przekaze ich organom wskazanym w pkt 1 lub 2.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1150) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) od umowy pożyczki oraz depozytu nieprawidłowego – 0,5 %, z zastrzeżeniem ust. 5;”;
- 2) w art. 9 w pkt 10 lit. d otrzymuje brzmienie:
„d) na podstawie umowy zawartej między innymi podmiotami niż osoby, o których mowa w lit. b i c, jeżeli kwota lub wartość pożyczki nie przekracza 1 000 zł.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1453, 2203, 2260 oraz z 2018 r. poz. 317) w art. 4 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

- „1a) wpływy z dodatkowego zobowiązania podatkowego związanego z unikaniem opodatkowania w podatkach określonych w pkt 1 lit. a-d;”.

Art. 9. W ustawie z dnia 25 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności (Dz. U. z 2015 r. poz. 1767, z 2016 r. poz. 1311 i 1933 oraz z 2017 r. poz. 2201) w art. 14 uchyla się ust. 5.

Art. 10. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (tekst jednolity Dz.U. z 2018 r. poz. 508, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 1 po pkt 16b dodaje się pkt 16c w brzmieniu:
„16c) wykonywanie zadań określonych w rozdziale 11a Ordynacji podatkowej dotyczących informacji o schematach podatkowych, w tym weryfikacja realizacji obowiązków wynikających z tych przepisów przez podmioty zobowiązane;”;
- 2) w art. 14 ust. 1:
 - a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) realizacja zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15-16a i 16c;”;
 - b) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:
„8a) przeciwdziałanie unikaniu opodatkowania;”;
- 3) w art. 33 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:
„11) realizacja zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15, 16a i 16c;”;
- 4) ~~art. 49~~ otrzymuje brzmienie:

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 723, 1000, 1039, 1499, 1544 i 1577.

„Art. 49. Podmioty, o których mowa w art. 48 ust. 1-6, są obowiązane, na pisemne żądanie naczelnika urzędu celno-skarbowego, w związku z wszczętą kontrolą celno-skarbową w zakresie, o którym mowa w art. 54 ust. 1 pkt 1–3, a w toku postępowania podatkowego na żądanie naczelnika urzędu celno-skarbowego lub Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, do sporządzenia i przekazania posiadanych informacji dotyczących kontrolowanego lub strony postępowania, o których mowa w art. 48 ust. 1-6. Przepisy art. 48 ust. 7-11 stosuje się odpowiednio.”;

5) w art. 82 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po zakończeniu czynności kontrolnych dokonywanych w czasie kontroli celno-skarbowej prowadzonej w zakresie, o którym mowa w art. 54 ust. 1 pkt 1, sporządza się, z zastrzeżeniem art. 82a ust. 1, wynik kontroli. Doręczenie wyniku kontroli kończy kontrolę celno-skarbową.”;

6) po art. 82 dodaje się art. 82a w brzmieniu:

„Art. 82a. 1. W przypadku nieprzejęcia kontroli celno-skarbowej przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, naczelnik urzędu celno-skarbowego sporządza wynik kontroli. Przepis art. 82 ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 87 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Po otrzymaniu akt kontroli na podstawie art. 119ga § 2 lub art. 119k § 1 Ordynacji podatkowej naczelnik urzędu celno-skarbowego podejmuje z urzędu zawieszoną kontrolę celno-skarbową.”;

8) w art. 113 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. W celu wykonywania zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 13-16a, 16c i art. 14 ust. 1 pkt 7, oraz ścigania przestępstw na podstawie ratyfikowanych umów międzynarodowych właściwe organy KAS, na potrzeby realizacji czynności określonych w niniejszym przepisie, w art. 114-117, art. 118 ust. 1-17, art. 119 ust. 1-10, art. 120 ust. 1-6, art. 122-126, art. 127 ust. 1-5, art. 127a ust. 1, 2 i 6-12, art. 128 ust. 1 oraz art. 131 ust. 1, 2 i 5, z zachowaniem ograniczeń wynikających z art. 114-126, art. 127 ust. 1-5 i art. 127a ust. 1-12, mogą uzyskiwać, gromadzić, przetwarzać i wykorzystywać.”;

9) w art. 133 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusze w związku z realizacją zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 13-16a i 16c, art. 14 ust. 1 pkt 7 i 19 oraz art. 33 ust. 1 pkt 15, oprócz uprawnień określonych w art. 64 mają prawo do:”;

10) w art. 137 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dane dotyczące osób korzystających z usług pocztowych oraz dane dotyczące faktu i okoliczności świadczenia lub korzystania z tych usług mogą być ujawnione organom KAS i przez nie przetwarzane wyłącznie w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, 13-16a i 16c.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 16 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2260) w art. 117 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Środki, o których o których mowa w ust. 3, nie stanowią przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1036, 1162, 1291 i ...) Agencji Rozwoju Przemysłu Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. poz. 2175) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. Przepisy art. 22d ust. 1, art. 22e ust. 1 i 2, art. 22f ust. 3 i art. 22k ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 16d ust. 1, art. 16e ust. 1 i 2, art. 16f ust. 3 i art. 16k ust. 9 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do składników majątku przyjętych do używania po dniu 31 grudnia 2017 r.”.

Art. 13. 1. Do umów leasingu, najmu, dzierżawy lub innych umów o podobnym charakterze dotyczących samochodu osobowego zawartych przed dniem 1 stycznia 2019 r. stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, z zastrzeżeniem ust. 3, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2020 r.

2. Do umów, o których mowa w ust. 1, zmienionych lub odnowionych po dniu 31 grudnia 2018 r. stosuje się przepisy ustaw zmienionych w art. 1 i art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Jeżeli umowa, o której mowa w ust. 1, została zmieniona lub zawarta w okresie od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy do dnia jej wejścia w życie, do opłat z tytułu używania samochodu ustalonych w tej umowie, ponoszonych:

- 1) do dnia 31 grudnia 2018 r. – stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 2, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2018 r.;
- 2) po dniu 31 grudnia 2018 r. – stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 14. 1. Wolne od podatku są odsetki lub dyskonto od obligacji, uzyskane przez podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2a, ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, o ile te odsetki i dyskonto opodatkowane są na zasadach określonych w art. 15–18.

2. Płatnicy, o których mowa w art. 41 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz w art. 26 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie są obowiązani do poboru podatku od odsetek lub dyskonto od obligacji, o ile te odsetki i dyskonto opodatkowane są na zasadach określonych w art. 15–18. Zwolnienie z obowiązków płatnika dotyczy również podmiotów prowadzących rachunki papierów wartościowych albo rachunki zbiorcze, jeżeli wypłata należności następuje za pośrednictwem tych podmiotów.

3. Do podatku, o którym mowa w art. 15–18 nie stosuje się zwolnienia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2.

Art. 15. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, będący emitentem danej serii obligacji wyemitowanych przed dniem 1 stycznia 2019 r., o terminie wykupu nie krótszym niż 1 rok, dopuszczonej do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzonej do alternatywnego systemu obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi może opodatkować kwotę odsetek i dyskonta, wypłacanych w ramach emisji danej serii obligacji, z zastrzeżeniem art. 17, zryczałtowanym podatkiem dochodowym. Podatnik, który dokonał wyboru opodatkowania na zasadach określonych w zdaniu pierwszym, jest obowiązany zawiadomić o tym wyborze, w formie pisemnej, właściwego naczelnika urzędu skarbowego, nie później niż do 31 marca 2019 r. Zawiadomienie powinno zawierać w szczególności dane podatnika będącego emitentem, dane istotne dla identyfikacji emisji danej serii obligacji, miejsce emisji oraz warunki emisji mające wpływ na ustalenie wartości i terminu wypłaty odsetek i dyskonta.

2. Podmiot, który wybrał zryczałtowaną formę opodatkowania, o której mowa w ust. 1, ustala do dnia 30 czerwca 2019 r.:

- 1) kwotę przychodu odpowiadającą łącznej kwocie wypłat z tytułu odsetek oraz dyskonta, dokonanych od 1 stycznia 2014 r. do 30 czerwca 2019 r.;
- 2) kwotę przychodu odpowiadającą łącznej kwocie wypłat z tytułu odsetek oraz dyskonta, które mają zostać dokonane od 1 lipca 2019 r. do dnia wykupu obligacji lub spłaty pożyczki.

3. Podstawę opodatkowania zryczałtowanym podatkiem dochodowym, o którym mowa w ust. 1, stanowi przychód określony zgodnie z ust. 2. Podstawę opodatkowania ustala się odrębnie dla przychodów wymienionych w ust. 2 pkt 1 i 2.

4. Stawka zryczałtowanego podatku dochodowego, o którym mowa w ust. 1, wynosi 3% podstawy opodatkowania.

5. Podmiot, który dokonał wyboru opodatkowania na zasadach określonych w ust. 1 – 4, jest obowiązany wpłacić na rachunek urzędu skarbowego zryczałtowany podatek dochodowy:

- 1) od przychodu określonego zgodnie z ust. 2 pkt 1 – w terminie do 31 lipca 2019 r.; w tym terminie podatnik jest zobowiązany złożyć do urzędu skarbowego deklarację, według ustalonego wzoru, o wysokości zryczałtowanego podatku dochodowego od wypłat odsetek i dyskonta zrealizowanych w ramach emisji danej serii obligacji;
- 2) od przychodu określonego zgodnie z ust. 2 pkt 2 – w terminie określonym w art. 27 ust. 1, ustawy zmienianej w art. 2, od wypłat dokonanych w roku podatkowym, z zastrzeżeniem pkt 1; w tym terminie podatnik jest zobowiązany złożyć do urzędu skarbowego deklarację, według ustalonego wzoru, o wysokości zryczałtowanego podatku dochodowego od wypłat odsetek i dyskonta zrealizowanych w ramach emisji danej serii obligacji.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio do podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 2, ustawy zmienianej w art. 2, jeżeli środki pieniężne pozyskane z emisji obligacji i zobowiązania wynikające z tych obligacji, związane są bezpośrednio z działalnością zakładu zagranicznego tego podatnika położonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i stanowią składniki jego majątku, co najmniej do dnia ostatniej wypłaty odsetek oraz dyskonta od tych obligacji.

7. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 6, przed dniem ostatniej wypłaty odsetek lub dyskonta zakończy działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązany wpłacić na rachunek urzędu skarbowego zryczałtowany podatek dochodowy od przychodu odpowiadającego łącznej kwocie należnych, lecz niewypłaconych, odsetek oraz dyskonta,

naliczonych do dnia wykupu obligacji. Podatek płatny jest w terminie 14 dni przed dniem zakończenia działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 16 Jeżeli w okresie od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2018 r.:

- 1) organ podatkowy określił podmiotowi, o którym mowa w art. 15 ust. 1 lub 6 niniejszej ustawy, zobowiązanie podatkowe z tytułu zaniżenia lub nieujawnienia przez płatnika podstawy opodatkowania albo wydał decyzję o odpowiedzialności płatnika za podatek niepobrany lub podatek pobrany, a niewpłacony, z tytułu dochodu od odsetek lub dyskonta należnych od obligacji z emisji danej serii, opodatkowanej na zasadach określonych w tym przepisie, kwotę przychodu, o której mowa w art. 15 ust. 2 pkt 1 niniejszej ustawy, ustala się z pominięciem kwot wypłat będących przedmiotem rozstrzygnięcia organu podatkowego;
- 2) zostało wszczęte postępowanie podatkowe, kontrola podatkowa lub kontrola celno-skarbowa, której przedmiotem było badanie prawidłowości określenia zobowiązania podatkowego podatnika albo realizacja obowiązków płatnika, a do 1 stycznia 2019 r. sprawa nie została rozstrzygnięta w drodze decyzji ostatecznej organu podatkowego, podatnik może dokonać wyboru opodatkowania zryczałtowanym podatkiem dochodowym, na zasadach określonych w art. 15 niniejszej ustawy, jeżeli w terminie do 31 stycznia 2019 r.:
 - a) zawiadomi o tym wyborze, w formie pisemnej, właściwego naczelnika urzędu skarbowego; zawiadomienie powinno zawierać co najmniej informacje wymienione w art. 15 ust. 1 niniejszej ustawy,
 - b) wpłaci zryczałtowany podatek dochodowy od wypłat z tytułu odsetek oraz dyskonta za okres objęty tą kontrolą; w zakresie pozostałych wypłat, przepis ust. art. 15 ust. 5 niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio.

Art. 17. 1. Jeżeli podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2:

- 1) dokonał przed dniem 1 stycznia 2019 r. emisji obligacji, o terminie wykupu nie krótszym niż 5 lat, i obligacje z tej emisji nabyła w całości spółka niemająca siedziby ani zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w której kapitale zakładowym podatnik posiada bezpośrednio 100% udziałów (akcji), lub
- 2) otrzymał przed dniem 1 stycznia 2019 r. pożyczkę od spółki niemającej siedziby ani zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w której kapitale zakładowym

podatnik posiada bezpośrednio 100% udziałów (akcji), o terminie spłaty nie krótszym niż 5 lat oraz,

- 3) jeżeli źródłem sfinansowania emisji obligacji lub pożyczki, o której mowa odpowiednio w pkt 1 lub 2, są środki finansowe pozyskane w wyniku emisji obligacji, dokonanej przez spółkę, o której mowa odpowiednio w pkt 1 lub 2,

– może być zwolniony z obowiązków określonych w art. 41 i 42 ustawy zmienianej w art. 1 oraz art. 26 ustawy zmienianej w art. 2, w zakresie poboru podatku od wypłat należności z tytułu odsetek lub dyskonta należnych od obligacji lub pożyczki, jeżeli wybierze zryczałtowaną formę opodatkowania tych wypłat, na zasadach określonych w art. 15.

2. Zawiadomienie o wyborze opodatkowania, o którym mowa w ust. 1, składa się w formie pisemnej do właściwego naczelnika urzędu skarbowego, nie później niż do 31 marca 2019 r. Zawiadomienie powinno zawierać w szczególności dane podatnika będącego emitentem, dane istotne dla identyfikacji emisji danej serii obligacji, miejsce emisji oraz warunki emisji mające wpływ na ustalenie wartości i terminu wypłaty odsetek i dyskonta.

3. Do odsetek i dyskonta wypłaconych przez podatnika od 1 stycznia 2014 r. oraz naliczonych do dnia wykupu obligacji lub spłaty pożyczki, przepis art. 15 niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio.

4. Przepis ust. 1 stosuje się do podmiotów, które:

- 1) do 31 grudnia 2022 r. dokonają wygaszenia zobowiązań wynikających z emisji obligacji dokonanej przez spółkę niemającą siedziby ani zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
- 2) do 31 grudnia 2022 r. dokonają przejęcia zobowiązań wynikających z emisji obligacji dokonanej przez spółkę niemającą siedziby ani zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z wygaszeniem zobowiązań wynikających z pożyczki, albo emisji dokonanej przez podatnika, albo
- 3) dla celów opodatkowania podatkiem dochodowym uznają spółkę niemającą siedziby ani zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będącą emitentem obligacji na warunkach określonych w ust. 1, za podmiot niebędący rzeczywistym właścicielem należności wypłacanych z tytułu odsetek lub dyskonta.

5. W przypadku niedotrzymania warunku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lub 2, podatnik traci prawo do opodatkowania odsetek oraz dyskonta na zasadach określonych w art. 15 niniejszej ustawy.

6. Od zryczałtowanego podatku dochodowego, określonego zgodnie z art. 15 ust. 5 pkt 1 niniejszej ustawy, pobiera się od podatnika, o którym mowa w ust. 1, odsetki naliczane według stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, obowiązującej w ostatnim dniu roku kalendarzowego, w którym dokonano wypłat odsetek lub dyskonta.

Art. 18. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji o której mowa w art. 15 i art. 17, wraz z objaśnieniami co do sposobu jej wypełniania oraz terminu i miejsca składania, mając na uwadze umożliwienie identyfikacji podatnika, identyfikacji emisji danej serii obligacji i urzędu skarbowego, do którego kierowana jest deklaracja, oraz poprawne obliczenie podatku.

Art. 19. 1. W przypadku podatników, którzy przed dniem 1 stycznia 2019 r. ponosili wydatki związane z kwalifikowanymi prawami własności intelektualnej, o których mowa w art. 30h ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 24d ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wytworzonymi w ramach prowadzonej działalności badawczo–rozwojowej, a którzy na podstawie prowadzonej ewidencji nie mogą ustalić wysokości wydatków poniesionych w ramach tej działalności na potrzeby stosowania art. 30h i art. 30i ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 24d i art. 24e ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mogą przyjąć ich wartość z roku podatkowego rozpoczętego po dniu 31 grudnia 2018 r.

2. Jeżeli w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2018 r. podatnicy, o których mowa w ust. 1 nie ponoszą wydatków związanych z wytworzeniem, rozwinięciem lub ulepszeniem kwalifikowanych praw własności intelektualnej w ramach prowadzonej działalności badawczo–rozwojowej, mogą uwzględnić ich wartość poniesioną w latach poprzednich, nie wcześniej jednak niż po dniu 31 grudnia 2012 r.

Art. 20. Koszty uzyskania przychodów, o których mowa w art. 22 ust. 14 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz w art. 15 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, poniesione i nieodliczone od przychodów przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podatnik wykazuje odpowiednio w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1a pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, składanym za 2018 rok albo w pierwszym zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, składanym po wejściu w życie niniejszej ustawy, którego termin złożenia nie upłynął przed dniem 1 stycznia 2019 r.

Art. 21. Podatnicy utworzeni w okresie od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu a przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) w wyniku przekształcenia, połączenia lub podziału podatników, z wyjątkiem przekształcenia spółki w inną spółkę, albo
- 2) w wyniku przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą lub spółki niebędącej osobą prawną, albo
- 3) przez osoby prawne, osoby fizyczne albo jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które wniosły na poczet kapitału podatnika uprzednio prowadzone przez siebie przedsiębiorstwo, zorganizowaną część przedsiębiorstwa albo składniki majątku tego przedsiębiorstwa o wartości przekraczającej łącznie równowartość w złotych kwoty 10 000 euro przeliczonej według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy, w którym wniesiono te składniki majątku, w zaokrągleniu do 1000 zł, przy czym wartość tych składników oblicza się, stosując odpowiednio przepisy art. 14 ustawy zmienianej w art. 2, albo
- 4) przez osoby prawne, osoby fizyczne albo jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej wnoszące, tytułem wkładów niepieniężnych na poczet kapitału podatnika, składniki majątku uzyskane przez te osoby albo jednostki w wyniku likwidacji innych podatników, jeżeli te osoby albo jednostki posiadały udziały (akcje) tych innych likwidowanych podatników, albo
- 5) przez osoby prawne, osoby fizyczne albo jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, jeżeli w roku podatkowym, w którym podatnik został utworzony, oraz w roku podatkowym bezpośrednio po nim następującym, zostało do niego wniesione na poczet kapitału uprzednio prowadzone przedsiębiorstwo, zorganizowana część przedsiębiorstwa albo składniki majątku tego przedsiębiorstwa o wartości przekraczającej łącznie równowartość w złotych kwotę 10 000 euro przeliczonej według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy, w którym wniesiono te składniki majątku, w zaokrągleniu do 1000 zł, przy czym wartość tych składników oblicza się, stosując odpowiednio przepisy art. 14

– stosują w roku podatkowym rozpoczętym po dniu 31 grudnia 2018 r. art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 22. Podatnicy, którzy w okresie od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu a przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) dokonali podziału,
- 2) wnieśli tytułem wkładu do innego podmiotu, w tym na poczet kapitału:
 - a) uprzednio prowadzone przez siebie przedsiębiorstwo, zorganizowaną część przedsiębiorstwa albo składniki majątku tego przedsiębiorstwa o wartości przekraczającej łącznie równowartość w złotych kwoty 10 000 euro przeliczonej według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy, w którym wniesiono te składniki majątku, w zaokrągleniu do 1000 zł, przy czym wartość tych składników oblicza się, stosując odpowiednio przepisy art. 14 ustawy zmienianej w art. 2, lub
 - b) składniki majątku uzyskane przez tego podatnika w wyniku likwidacji innych podatników, jeżeli ten podatnik posiadał udziały (akcje) tych innych likwidowanych podatników

– stosują w roku podatkowym rozpoczętym po dniu 31 grudnia 2018 r. art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 23. 1. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, promotor w rozumieniu art. 86a § 1 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 3 przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informację o schemacie podatkowym w rozumieniu art. 86a § 1 pkt 9 tej ustawy, który został udostępniony w rozumieniu art. 86a § 1 pkt 15 tej ustawy lub wdrożony w rozumieniu art. 86a § 1 pkt 18 tej ustawy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli do jego wdrożenia doszło po dniu 25 czerwca 2018 r. Przepisy art. 86c, art. 86f i 86g ustawy zmienianej w art. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Jeżeli w odniesieniu do schematu podatkowego, o którym mowa w ust. 1, korzystający w rozumieniu art. 86a § 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 3 nie został poinformowany przez promotora w rozumieniu art. 86a § 1 pkt 7 tej ustawy na podstawie odesłania do przepisów art. 86b § 2 lub 3 tej ustawy lub został poinformowany zgodnie z art. 86b § 4 tej ustawy, korzystający przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informację o tym schemacie podatkowym w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 24. 1. W terminie do dnia 1 czerwca 2021 r. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przygotowuje sprawozdanie w zakresie informacji o schematach podatkowych przekazanych w latach 2019 - 2020.

2. Sprawozdanie zawiera w szczególności dane o liczbie przekazanych Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informacji o schematach podatkowych z podziałem na informacje przekazane przez promotorów, korzystających oraz wspomagających, z uwzględnieniem liczby tych podmiotów, a także o karach pieniężnych nałożonych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej podstawie art. 86m tej ustawy.

3. Sprawozdanie jest publikowane na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. W terminie 6 miesięcy od dnia publikacji sprawozdania za lata 2018 – 2020 minister właściwy do spraw finansów publicznych wspólnie z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej przygotowuje raport oceniający dotyczący przeciwdziałania wykorzystywania schematów podatkowych do unikania płacenia należnych podatków.

5. Raport jest publikowany na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 25. 1. Interpretacje indywidualne wydane w zakresie przepisów prawa podatkowego określonych w art. 14b § 2a pkt 2 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wygasają z mocy prawa w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dzień wygaśnięcia interpretacji indywidualnych, określonych w ust. 1, uznaje się za dzień, w którym stwierdzono ich wygaśnięcie w rozumieniu przepisów art. 14k–14n ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 26. W ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, Szef Krajowej Administracji Skarbowej może z urzędu zmienić wydaną opinię zabezpieczającą lub odmowę wydania opinii zabezpieczającej, jeżeli przepisy ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają wpływ na treść rozstrzygnięcia. Przepis art. 119x § 4 ustawy zmienianej w art. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 27. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w art. 119zfa § 1 ustawy zmienianej w art. 3, dotyczący korzyści podatkowej uzyskanej do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy w zakończonym okresie rozliczeniowym, a w przypadku podatków, które nie są rozliczane okresowo – uzyskanej do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, można złożyć w ciągu 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 28. 1. Przepis art. 14na § 1 ustawy zmienianej w art.3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ma zastosowanie do interpretacji indywidualnych wydanych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy oraz do interpretacji indywidualnych wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli korzyść podatkowa wynikająca ze stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego będącego przedmiotem interpretacji indywidualnej została uzyskana od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepis art. 14na § 2 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ma zastosowanie, z uwzględnieniem ust. 3, do utrwalonej praktyki interpretacyjnej zaistniałej od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy oraz do interpretacji ogólnych i objaśnień podatkowych wydanych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Przepis wskazany w ust. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ma również zastosowanie do utrwalonej praktyki interpretacyjnej zaistniałej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz do interpretacji ogólnych i objaśnień podatkowych wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli korzyść podatkowa uzyskana od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy jest skutkiem zastosowania przepisów prawa podatkowego będących przedmiotem wyjaśnień zakresu i sposobu stosowania tych przepisów wynikających z utrwalonej praktyki interpretacyjnej lub interpretacji ogólnej, lub wyjaśnień przepisów prawa podatkowego, dotyczących stosowania tych przepisów, zawartych w objaśnieniach podatkowych.

4. Jeżeli korzyść podatkowa uzyskana do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy jest skutkiem zastosowania przepisów prawa podatkowego będących przedmiotem wyjaśnień zakresu i sposobu stosowania tych przepisów wynikających z utrwalonej praktyki interpretacyjnej lub wyjaśnień przepisów prawa podatkowego, dotyczących stosowania tych przepisów, zawartych w objaśnieniach podatkowych, do utrwalonej praktyki interpretacyjnej zaistniałej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz do objaśnień podatkowych wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 14n § 4 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu obowiązującym na dzień uzyskania korzyści podatkowej.

Art. 29. Przepisy rozdziału 6a działu III ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do decyzji określonych w art. 58a § 1 ustawy zmienianej w art. 3 odnoszących się do korzyści podatkowych uzyskanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, a w przypadku podatków, które są rozliczane okresowo -

uzyskanych w okresach rozliczeniowych rozpoczynających się w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy albo po tym dniu.

Art. 30. Przepisy art. 119a–119f ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do korzyści podatkowej uzyskanej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, a w przypadku podatków, które są rozliczane okresowo – uzyskanej w okresach rozliczeniowych rozpoczynających w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy albo po tym dniu.

Art. 31. Do wniosków organów podatkowych o wszczęcie lub przejęcie postępowania podatkowego, o których mowa art. 119g § 2 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym, które nie zostały rozpatrzone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 119g § 2 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 32. Przepisy art. 119x § 1 pkt 3, 6a i 6b, art. 119zc oraz art. 119zf, w zakresie w jakim odsyła do art. 14r § 2 i 3, ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do wniosków o wydanie opinii zabezpieczającej złożonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 33. Przepisy art. 119zfe § 2 pkt 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 3 stosuje się odpowiednio do korzyści podatkowych uzyskanych przed terminami wskazanymi w art. 15 uwzględniając dotychczasowe brzmienie przepisów art. 119a § 1 oraz art. 119d ustawy zmienianej w art. 3.

Art. 34. Przepis art. 293 § 1 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ma zastosowanie również do akt postępowania w sprawie wydania opinii zabezpieczającej, w których wnioski zostały złożone lub rozpatrzone przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

Art. 35. Przepis art. 5 § 1 pkt 4c lit. b ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje odpowiednio również do wszczęcia postępowań podatkowych na podstawie art. 119g § 2 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 36. Przepisy Rozdziału 7b ustawy zmienianej w art. 1 oraz Rozdziału 6a ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się w stosunku do podatku pobranego od dnia 1 stycznia na podstawie art. 41 ust. 4f ustawy zmienianej w art. 1 albo art. 26 ust. 2e ustawy zmienianej w art. 2.

Art. 37. W latach 2019-2028 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2019 r. - 22.000 tys. zł;
- 2) 2020 r. - 17.500 tys. zł;
- 3) 2021 r. - 18.000 tys. zł;
- 4) 2022 r. - 18.500 tys. zł;
- 5) 2023 r. - 19.100 tys. zł;
- 6) 2024 r. - 19.700 tys. zł;
- 7) 2025 r. - 20.300 tys. zł;
- 8) 2026 r. - 20.900 tys. zł;
- 9) 2027 r. - 21.500 tys. zł;
- 10) 2028 r. - 22.200 tys. zł.

Art. 38. Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych, których rok podatkowy jest inny niż kalendarzowy i rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2019 r., a zakończy się po dniu 31 grudnia 2018 r., stosują do końca przyjętego przez siebie roku podatkowego przepisy ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 39. 1. Przepis art. 15cb ustawy zmienianej w art. 2 stosuje się po raz pierwszy do roku podatkowego rozpoczętego po dniu 31 grudnia 2019 r.

2. Przepis art. 15cb ustawy zmienianej w art. 2 stosuje się również do wniesionych dopłat oraz zysku przekazanego na kapitał rezerwowy lub zapasowy po dniu 31 grudnia 2018 r. W takim przypadku za rok wniesienia dopłaty lub przekazania zysku, o którym mowa w art. 15cb ust. 2 i 5 ustawy zmienianej w art. 2 przyjmuje się rok podatkowy rozpoczęty po dniu 31 grudnia 2019 r.

Art. 40. Przepisy art. 18 ust. 1 pkt 8 i ust. 9 ustawy zmienianej w art. 2 stosuje się po raz pierwszy do roku podatkowego rozpoczętego po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 41. Do czynności cywilnoprawnych dokonanych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy art. 7 ust. 1 pkt 4 i art. 9 pkt 10 lit. d ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 42. 1. Przepisy ustawy stosuje się do dochodów (przychodów) uzyskanych od 1 stycznia 2019 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które stosuje się do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2018 r.,

- 2) art. 5a pkt 46, art. 9 ust. 3a pkt 2, art. 11 ust. 1 w zakresie art. 17 ust. 1 pkt 11, art. 17 ust. 1 pkt 11 oraz ust. 1f i 1g, art. 22 ust. 14–16, art. 23 ust. 1 pkt 67 i art. 30b ust. 1a–1b, ust. 3, ust. 5d – 6a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które stosuje się do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2018 r.;
- 3) art. 4a pkt 33, art. 7 ust. 6, art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. f oraz ust. 3, art. 15 ust. 11–13, art. 16 ust. 1 pkt 76, art. 18 ust. 1, art. 19 ust. 1 oraz art. 22d ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które stosuje się do dochodów (przychodów) uzyskanych od pierwszego dnia roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2017 r.;
- 4) art. 21 ust. 1 pkt 130c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 17 ust. 1 pkt 50c, ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które stosuje się do obligacji wyemitowanych w emisji danej serii po dniu 31 grudnia 2018 r. ;
- 5) art. 41 ust. 4 i 12, w zakresie odsetek lub dyskonta od obligacji, ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 26 ust. 1aa, w zakresie odsetek lub dyskonta od obligacji, ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które stosuje się do obligacji wyemitowanych w emisji danej serii po dniu 31 grudnia 2018 r.;
- 6) art. 21 ust. 1 pkt 146 oraz ust. 37 i 38 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 17 ust. 1 pkt 60 oraz ust. 13 i 14 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które stosuje się do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2020 r.

Art. 43. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r. z wyjątkiem art. 13 ust. 3, art. 21 i art. 22, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łučko
Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/